

Dziennik Urzędowy C 265 E

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 53

30 września 2010

Powiadomienie nr

Spis treści

Strona

I Rezolucje, zalecenia i opinie

REZOLUCJE

Parlament Europejski

SESJA 2009 – 2010

Posiedzenia od 20 i 22 października 2009 r.

Protokoły posiedzeń zostały opublikowane w Dz.U. C 54 E z 4.3.2010.

TEKSTY PRZYJĘTE

Czwartek, 22 października 2009 r.

2010/C 265 E/01	Sytuacja w zakresie SIS II i VIS Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 października 2009 r. w sprawie sytuacji w zakresie Systemu Informacyjnego Schengen II i Systemu Informacji Wizowej	1
2010/C 265 E/02	Budowanie demokracji w stosunkach zewnętrznych UE Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 października 2009 r. w sprawie budowania demokracji w stosunkach zewnętrznych UE	3
2010/C 265 E/03	Europejska Służba Działań Zewnętrznych Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 października 2009 r. w sprawie instytucjonalnych aspektów utworzenia Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (2009/2133(INI))	9
2010/C 265 E/04	Przygotowanie posiedzenia Transatlantyckiej Rady Gospodarczej oraz szczytu UE/USA (2 i 3 listopada 2009 r.) Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 października 2009 r. w sprawie zbliżającego się szczytu UE-USA oraz posiedzenia Transatlantyckiej Rady Gospodarczej	15
2010/C 265 E/05	Sytuacja w Gwinei Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 października 2009 r. w sprawie sytuacji w Gwinei	23

PL

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści (ciąg dalszy)	Strona
2010/C 265 E/06	Iran Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 października 2009 r. w sprawie Iranu	26
2010/C 265 E/07	Sri Lanka Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 października 2009 r. w sprawie Sri Lanki	29

II Komunikaty

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Parlament Europejski

Wtorek, 20 października 2009 r.

2010/C 265 E/08	Wniosek o uchylenie immunitetu Marka Siwca Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 października 2009 r. w sprawie wniosku o uchylenie immunitetu Marka Siwca (2009/2067(IMM))	31
-----------------	---	----

III Akty przygotowawcze

Parlament Europejski

Wtorek, 20 października 2009 r.

2010/C 265 E/09	Statut Międzynarodowej Agencji Energii Odnawialnej (IRENA) * Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 20 października 2009 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie przyjęcia statutu Międzynarodowej Agencji Energii Odnawialnej (IRENA) przez Wspólnotę Europejską oraz korzystania z jego praw i wykonywania wynikających z niego obowiązków (COM(2009)0326 – C7-0092/2009 – 2009/0085(CNS))	33
2010/C 265 E/10	Nieaktualne akty prawne Rady w dziedzinie wspólnej polityki rolnej * Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 20 października 2009 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady uchylającego niektóre nieaktualne akty prawne Rady w dziedzinie wspólnej polityki rolnej (COM(2009)0377 – C7-0134/2009 – 2009/0103(CNS))	33
2010/C 265 E/11	Delegowanie zadań z zakresu badań laboratoryjnych * Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 20 października 2009 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 2000/29/WE w zakresie delegowania zadań z zakresu badań laboratoryjnych (COM(2009)0424 – C7-0160/2009 – 2009/0117(CNS))	34
2010/C 265 E/12	Obniżona stawka akcyzy na Maderze i Azorach * Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 20 października 2009 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady zezwalającej Portugalii na stosowanie obniżonej stawki akcyzy w autonomicznym regionie Madery na lokalnie produkowane i spożywane likiery i rum oraz w autonomicznym regionie Azorów na lokalnie produkowane i spożywane likiery i okowitę (COM(2009)0259 – C7-0104/2009 – 2009/0075(CNS))	35

Czwartek, 22 października 2009 r.

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

PARLAMENT EUROPEJSKI

Sytuacja w zakresie SIS II i VIS

P7_TA(2009)0055

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 października 2009 r. w sprawie sytuacji w zakresie Systemu Informacyjnego Schengen II i Systemu Informacji Wizowej

(2010/C 265 E/01)

Parlament Europejski,

— uwzględniając art. 110 ust. 2 Regulaminu,

- A. mając na uwadze, że w rozporządzeniu Rady (WE) nr 2424/2001 z dnia 6 grudnia 2001 r. Komisja otrzymała pełnomocnictwo do opracowania Systemu Informacyjnego Schengen (SIS) ⁽¹⁾ drugiej generacji, który miał wejść w życie w marcu 2007 r.,
- B. mając na uwadze, że Parlament przyjął w dniu 13 października 2006 r. rozporządzenie (WE) nr 1987/2006 ⁽²⁾ ustanawiające podstawę prawną SIS II,
- C. mając na uwadze, że w związku z szeregiem problemów i opóźnień nowy system nie zaczął jeszcze funkcjonować i pojawiły się wątpliwości co do wykonalności projektu,
- D. mając na uwadze, że dopóki nie zostanie znalezione rozwiązanie w tej kwestii wiele państw, w tym Irlandia, Zjednoczone Królestwo, Cypr, Bułgaria, Rumunia i Lichtenstein, nie zostanie włączonych do systemu SIS,
- E. mając na uwadze, że Rada ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych z dni 4 - 5 czerwca 2009 r. przyjęła szereg wniosków w sprawie nowego ukierunkowania SIS II podejmując decyzję o tym, że dalszy rozwój systemu powinien nadal opierać się na istniejącym projekcie SIS II, przy czym brany jest pod uwagę alternatywny scenariusz z wykorzystaniem SIS 1 + RE jako rozwiązanie awaryjne,
- F. mając na uwadze, że konieczne będzie przeprowadzenie dwóch testów technicznych (tzw. testów etapowych – ang. *milestone tests*), z których pierwszy przewidziany jest na koniec 2009 r., a drugi na lato 2010 r.,
- G. mając na uwadze, że według aktualnych przewidywań system SIS II nie będzie operacyjny wcześniej niż w ostatnim kwartale 2011 r.,
- H. mając na uwadze, że Parlament Europejski przyjął w dniu 7 czerwca 2007 r. rozporządzenie (WE) nr 767/2008 ⁽³⁾ ustanawiające podstawę prawną Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS),

⁽¹⁾ Dz.U. L 328 z 13.12.2001, s. 4.⁽²⁾ Dz.U. L 381 z 28.12.2006, s. 4.⁽³⁾ Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 60.

Czwartek, 22 października 2009 r.

- I. mając na uwadze, że utworzenie VIS opierającego się na takiej samej platformie technicznej, jak platforma systemu SIS II i rozwiniętego przez tego samego wykonawcę jest dla UE kwestią o znaczeniu priorytetowym,
- J. mając na uwadze, że również VIS jest opóźniony, gdyż ustalony na koniec 2009 r. termin uruchomienia systemu nie zostanie dotrzymany, a rozpoczęcie funkcjonowania może nastąpić później niż we wrześniu 2010 r. z uwagi na pewne problemy związane z uruchomieniem centralnego VIS przez Komisję oraz w związku z przygotowaniem na poziomie krajowym w państwach członkowskich,
 1. podkreśla, że utworzenie SIS II pozostaje w dalszym ciągu priorytetową kwestią dla Parlamentu oraz że system powinien jak najszybciej stać się operacyjny i nieść ze sobą szereg udoskonaleń i nowych funkcji, jak przewidziano w podstawie prawnej, w celu wzmocnienia bezpieczeństwa europejskich obywateli i zagwarantowania skutecznej kontroli granic zewnętrznych, przy jednoczesnym zapewnieniu realizacji i spójności dorobku Schengen;
 2. wyraża głębokie zaniepokojenie w związku z opóźnieniem rozpoczęcia działania systemów SIS II i VIS;
 3. zwraca się do Komisji i Rady o poinformowanie go o wynikach technicznego testu etapu 1 bezpośrednio po jego przeprowadzeniu, które przewidziane zostało na dzień 22 grudnia 2009 r. oraz o bezzwłoczne poinformowanie go o dalszych krokach, które mają zostać podjęte;
 4. wzywa do pełnej przejrzystości procesu wdrażania, również w odniesieniu do aspektów finansowych, oraz jako współprawodawca wnosi o poinformowanie go o tym, czy tzw. testy etapowe 1 i 2 wchodzą jeszcze w zakres umowy dotyczącej rozwoju SIS II, czy muszą być traktowane jako dodatkowe wymogi i jakie nadprogramowe koszty są w takim przypadku przewidywane;
 5. zwraca się o przekazanie informacji dotyczących ewentualnego nałożenia na wykonawcę kar w związku z opóźnieniami i usterkami technicznymi, które doprowadziły do tego, że wcześniejsze testy zakończyły się niepowodzeniem oraz o wysokości tych kar; wzywa ponadto o informowanie go o dodatkowych kosztach związanych z opóźnieniami i usterkami, które doprowadziły do konieczności przeprowadzenia nowych testów i przedłużenia w czasie harmonogramu wdrażania SIS II;
 6. wzywa Komisję i państwa członkowskie do podjęcia wspólnych i skoordynowanych wysiłków w celu uniknięcia powtórzenia się w związku z systemem VIS takiego samego scenariusza, jaki miał miejsce w ramach rozwoju SIS II;
 7. wzywa Radę i Komisję do przedstawienia uzasadnionego wyjaśnienia powodów, dla których w dalszym ciągu mają zaufanie od obecnego wykonawcy oraz jego zdolności do pomyślnego rozwinięcia systemów VIS i SIS II bez dalszych opóźnień;
 8. podkreśla, że Rada i Komisja muszą włączyć Parlament we wszelkie decyzje związane z rozwojem SIS II i VIS, w szczególności w przypadku gdyby wyniki testów okazały się niezadowolające, co doprowadziłoby do zmiany zarządzania zarówno projektem SIS II, jak i VIS, która mogłaby obejmować również wymówienie obecnej umowy zawartej z przedsiębiorstwem odpowiedzialnym za te projekty;
 9. wzywa Komisję do wyjaśnienia, czy wypowiedzenie umowy automatycznie spowoduje wdrożenie rozwiązania awaryjnego lub planu alternatywnego w odniesieniu do projektu SIS II oraz do przedstawienia, jakie ewentualne skutki może to mieć dla projektu VIS;
 10. podkreśla, że Parlament musi stale otrzymywać informacje na temat aktualnej sytuacji w zakresie tworzenia SIS II i VIS;
 11. zobowiązuje swoją właściwą komisję do ścisłego monitorowania tej kwestii oraz do przygotowania w następstwie tych działań rezolucji, która zostanie przedłożona na posiedzeniu plenarnym jak tylko będzie to możliwe w świetle nowych postępów, a najpóźniej po zakończeniu testu etapu 1;
 12. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.

Czwartek, 22 października 2009 r.

Budowanie demokracji w stosunkach zewnętrznych UE

P7_TA(2009)0056

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 października 2009 r. w sprawie budowania demokracji w stosunkach zewnętrznych UE

(2010/C 265 E/02)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka, a w szczególności jej art. 21, oraz Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych,
- uwzględniając art. 3, 6, 11 i 19 Traktatu UE oraz art. 177, 300 i 310 Traktatu WE,
- uwzględniając wszystkie umowy między UE i krajami trzecimi oraz zawarte w tych umowach klauzule dotyczące praw człowieka i demokracji,
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej⁽¹⁾ ogłoszoną w Strasburgu dnia 12 grudnia 2007 r.,
- uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ z dnia 8 września 2000 r. zatytułowaną „Deklaracja milenijna ONZ” (A/RES/55/2),
- uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ z dnia 4 grudnia 2000 r. zatytułowaną „Propagowanie i umacnianie demokracji” (A/RES/55/96),
- uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ z dnia 15 września 2005 r. zatytułowaną „Wyniki światowego szczytu w 2005 r.” (A/RES/60/1),
- uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ z dnia 20 grudnia 2004 r. zatytułowaną „Wzmacnianie roli organizacji i mechanizmów szczebla regionalnego, niższego i innych w propagowaniu i umacnianiu demokracji” (A/RES/59/201),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 11 kwietnia 2000 r. w sprawie pomocy UE przy organizacji wyborów i ich obserwacji (COM(2000)0191),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 marca 2001 r. dotyczącą komunikatu Komisji w sprawie pomocy UE przy organizacji wyborów i ich obserwacji⁽²⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 8 maja 2001 r. w sprawie roli UE w propagowaniu praw człowieka i demokratyzacji w krajach trzecich (COM (2001)0252),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 kwietnia 2002 r. dotyczącą komunikatu Komisji w sprawie roli Unii Europejskiej w propagowaniu praw człowieka i demokratyzacji w krajach trzecich⁽³⁾,
- uwzględniając europejską strategię bezpieczeństwa z dnia 12 grudnia 2003 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. C 364 z 18.12.2000, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 343 z 5.12.2001, s. 270.

⁽³⁾ Dz.U. C 131 E z 5.6.2003, s. 147.

Czwartek, 22 października 2009 r.

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 20 października 2003 r. zatytułowany „Sprawowanie rządów a rozwój” (COM(2003)0615),
 - uwzględniając rezolucję z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie zarządzania w zakresie polityki rozwoju Unii Europejskiej ⁽¹⁾,
 - uwzględniając Wspólne oświadczenie Rady i przedstawicieli rządów Państw Członkowskich zebranych w ramach Rady, Parlamentu Europejskiego i Komisji w sprawie polityki rozwojowej Unii Europejskiej: „Konsensus Europejski” ⁽²⁾,
 - uwzględniając deklarację paryską dotyczącą skuteczności pomocy (z 2005 r.) oraz plan działania z Akry (z 2008 r.) dla OECD,
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 30 sierpnia 2006 r. zatytułowany „Sposób sprawowania rządów w świetle konsensusu europejskiego w sprawie polityki rozwoju – W stronę zharmonizowanego podejścia w Unii Europejskiej” (COM (2006)0421),
 - uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1889/2006 z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie ustanowienia instrumentu finansowego na rzecz wspierania demokracji i praw człowieka na świecie (EIDHR) ⁽³⁾,
 - uwzględniając decyzję swego Prezydium z dnia 18 czerwca 2007 r. ustanawiającą Biuro Promowania Demokracji Parlamentarnej,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 maja 2008 r. w sprawie misji obserwacji wyborów UE: cele, praktyka i przyszłe wyzwania ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając konkluzje Rady z dnia 18 maja 2009 r. dotyczące wspierania demokratycznych rządów – w kierunku wzmocnionych ram UE,
 - uwzględniając skierowane do Komisji pytanie z dnia 30 września 2009 r. w sprawie budowy demokracji w stosunkach zewnętrznych (O-0093/2009 – B7-0213/2009),
 - uwzględniając art. 115 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że demokracja i prawa człowieka są podstawowymi wartościami Unii Europejskiej i jej państw członkowskich oraz że od samego początku stanowią one nieodłączny element procesu integracji europejskiej,
- B. mając na uwadze, że podstawowe traktaty Unii Europejskiej podkreślają zdecydowane zaangażowanie na rzecz demokracji i praw człowieka, a kopenhaskie kryteria polityczne dotyczące „stabilności instytucji gwarantujących zasady demokracji i państwa prawa, przestrzeganie praw człowieka oraz poszanowanie i ochronę mniejszości” są kluczowym elementem procesu rozszerzenia,
- C. mając na uwadze, że wizja UE budowy i wspierania demokracji nie została jeszcze przedstawiona w jednym dokumencie,
- D. mając na uwadze, że skuteczne włączenie praw politycznych, socjalnych i ekonomicznych do szerokiego rozumienia demokracji w UE odegrało kluczową rolę w osiągnięciu stabilności i dobrobytu w sposób niemający precedensu w historii,

⁽¹⁾ Dz.U. C 103 E z 29.4.2004, s. 550.

⁽²⁾ Dz.U. C 46 z 24.2.2006, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 386 z 29.12.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0194.

Czwartek, 22 października 2009 r.

- E. mając na uwadze, że art. 11 TUE stanowi, iż jednym z kluczowych celów wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa jest „rozwój i umacnianie demokracji i zasady państwa prawa oraz poszanowanie praw człowieka i podstawowych wolności”,
- F. mając na uwadze, iż art. 21 TUE zmieniony traktatem lizbońskim stanowi, że „działania Unii na arenie międzynarodowej oparte są na zasadach, które leżą u podstaw jej utworzenia, rozwoju i rozszerzenia” oraz że „Unia czuwa nad spójnością różnych dziedzin jej działań zewnętrznych oraz nad ich spójnością z innymi politykami Unii”,
- G. mając na uwadze, że promowanie i ochrona wszystkich praw człowieka jest podstawowym warunkiem istnienia demokratycznego społeczeństwa, co potwierdzono w rezolucji nr 59/201 Zgromadzenia Ogólnego ONZ, a także mając na uwadze, że chociaż systemy demokratyczne mogą przybierać różne formy i kształty, co widać na przykładzie UE, to sama demokracja jest wartością powszechną, której podstawowe zasady lub elementy zapisano w licznych międzynarodowych deklaracjach i konwencjach; mając na uwadze, że elementy te, określone w dwóch ww. rezolucjach Zgromadzenia Ogólnego ONZ z 2000 i 2004 r. (A/RES/55/96 i A/RES/59/201), obejmują:
- poszanowanie praw człowieka i podstawowych wolności, między innymi swobody zrzeszania się i pokojowych zgromadzeń, wolności słowa i wolności poglądów;
 - prawo do udziału w prowadzeniu spraw publicznych (bezpośrednio lub za pośrednictwem przedstawicieli wybranych w wolnych wyborach), do głosowania i kandydowania w rzetelnie i okresowo przeprowadzanych wolnych wyborach w powszechnym, równym i tajnym głosowaniu gwarantującym swobodne wyrażanie woli obywateli,
 - pluralistyczny system partii i organizacji politycznych,
 - poszanowanie zasad państwa prawa,
 - trójpodział władzy i niezależne sądownictwo,
 - przejrzystość i ponoszenie odpowiedzialności w administracji publicznej,
 - wolne, niezależne i pluralistyczne środki przekazu,
- H. mając na uwadze, że – jak stanowi deklaracja milenijna ONZ z 2000 r. – demokratyczne i reprezentatywne sprawowanie rządów w oparciu o wolę obywateli to najlepszy sposób zapewnienia kobietom i mężczyznom prawa do godnego życia i wychowywania dzieci, bez groźby głodu i bez strachu przed przemocą, uciskiem i niesprawiedliwością,
- I. mając na uwadze, że możliwość uczestnictwa mężczyzn i kobiet na równych warunkach w życiu politycznym i w procesach decyzyjnych stanowi warunek wstępny prawdziwej demokracji,
- J. mając na uwadze, że demokracja, rozwój i poszanowanie wszystkich praw człowieka, w tym praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych, są od siebie wzajemnie zależne i wzajemnie się wzmacniają,
- K. mając na uwadze, że demokracja ma również wyraźny związek z bezpieczeństwem, co uznano w europejskiej strategii bezpieczeństwa, stanowiącej, że „upowszechnianie dobrych rządów, popieranie reform społecznych i politycznych, walka z korupcją i nadużywaniem władzy, stanowienie zasad państwa prawa i ochrona praw człowieka są najlepszymi sposobami umacniania ładu międzynarodowego”,
- L. mając na uwadze, że Unia Europejska dysponuje szerokim wachlarzem instrumentów i narzędzi służących wspieraniu demokracji na świecie, od dialogu politycznego i inicjatyw dyplomatycznych po konkretne instrumenty współpracy finansowej i technicznej,

Czwartek, 22 października 2009 r.

- M. mając na uwadze, że zewnętrzne instrumenty finansowe Unii Europejskiej, takie jak instrument współpracy na rzecz rozwoju, europejski instrument sąsiedztwa i partnerstwa oraz instrument stabilności, stwarzają razem znaczące możliwości udzielania wsparcia demokratycznym rządów oraz budowaniu instytucji i potencjału,
- N. mając na uwadze, że europejski instrument na rzecz wspierania demokracji i praw człowieka (EIDHR) jest kluczowym instrumentem pomocy finansowej w zakresie praw człowieka i demokracji, gdyż posiada globalny zasięg, może być realizowany bez zgody kraju przyjmującego i bezpośrednio wspiera organizacje społeczeństwa obywatelskiego; mając na uwadze, że misje obserwacji wyborów UE finansowane w ramach EIDHR są istotnym elementem wkładu UE w demokratyczne budowanie instytucji, co obejmuje w szczególności działania wynikające z zaleceń wydanych przez takie misje obserwacji wyborów UE,
- O. mając na uwadze, że społeczeństwo obywatelskie może odgrywać ważną rolę w wysiłkach UE na rzecz budowania demokracji poza granicami Unii, co wykazał wkład wolontariuszy zaangażowanych w programy na rzecz budowania pokoju i demokracji,
- P. mając na uwadze, że potrzebny jest lepszy ogólny obraz sytuacji w zakresie przewidzianych obecnie przez UE środków wspierania demokracji, w zakresie wyników osiąganych w krajach partnerskich dzięki stosowaniu licznych narzędzi i instrumentów UE na rzecz wsparcia demokracji na całym świecie, a także w zakresie tego, w jaki sposób te poszczególne instrumenty i podmioty funkcjonują, uzupełniają się wzajemnie i łączą ze sobą,
- Q. mając na uwadze, że w ww. rezolucji z dnia 31 marca 2004 r. na temat komunikatu Komisji zatytułowanego „Sprawowanie rządów a rozwój” podkreślono „znaczenie przeprowadzania reform wyborczych i parlamentarnych wykraczających poza wprowadzenie wielopartyjnego systemu wyborczego w celu zapewnienia szerszej i skuteczniejszej działalności politycznej obywateli”,
1. podziela pogląd, że istnieje potrzeba bardziej spójnych i jednolitych ram dla zapewnienia bardziej skutecznego wsparcia budowy demokracji przez UE, a przede wszystkim propagowania wartości demokratycznych i poszanowania praw człowieka na świecie;
 2. z zadowoleniem przyjmuje starania poprzednich prezydentów i obecnej prezydentki UE dotyczące wdrożenia obejmującej wszystkie filary inicjatywy budowy demokracji w zewnętrznych działaniach UE, mającej na celu doskonalenie polityki UE oraz zwiększenie siły jej działań i skoordynowanie wysiłków, a także podkreśla potrzebę stałych działań w tym obszarze, co powinno stanowić element konkluzji, które Rada przyjmie w listopadzie 2009 r.; podkreśla w tym kontekście, że przy rozwiązywaniu tego problemu Rada musi należycie uwzględnić pewne kluczowe zasady, takie jak przejrzystość, dostęp do dokumentów, konsultacje i odpowiedzialność;
 3. zaleca, aby konkluzje Rady zawierały konkretne i praktyczne propozycje poprawy koordynacji środków na rzecz budowania demokracji w zakresie instrumentów polityki zagranicznej UE oraz polityki w dziedzinie praw człowieka i rozwoju; stwierdza ponadto po raz kolejny, że przyjęcie krajowej strategii praw człowieka i demokracji – mającej stanowić dokument referencyjny ustanawiający określone dla danego kraju priorytety w tym zakresie i dostosowany do wszystkich odpowiednich polityk zewnętrznych UE i instrumentów dotyczących danego kraju trzeciego – może znacznie poprawić spójność, koordynację i skuteczność działań zewnętrznych UE;
 4. ponownie podkreśla, że demokracja i dobre rządy nie są jedynie celami samymi w sobie, lecz mają również kluczowe znaczenie w walce z ubóstwem, w dążeniu do trwałego rozwoju, pokoju i stabilności; podkreśla, że demokracja służy osiągnięciu nie tylko praw politycznych i obywatelskich, ale również praw ekonomicznych, kulturalnych i socjalnych, w tym solidarności, o czym świadczy przebieg procesu wewnętrznej integracji UE;
 5. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby przy planowaniu nowej służby ds. działań zewnętrznych zapewniły przy pomocy środków instytucjonalnych skuteczne włączenie problematyki praw człowieka i budowania demokracji we wszystkie obszary polityki, a także wyciągnęły wnioski z obecnych procesów i doświadczeń w celu przekształcenia ich w postępy uzyskiwane w terenie w zakresie promowania demokratycznych wartości;
 6. stoi na stanowisku, że umacnianie demokracji i procesów demokratycznych w krajach trzecich otwiera najlepsze perspektywy opracowywania skutecznych strategii politycznych związanych z kwestiami globalnymi, które dotyczą również obywateli UE; podkreśla, że w systemach demokratycznych można na przykład skuteczniej zwalczać przestępczość międzynarodową, nielegalną imigrację i handel ludźmi, lepiej chronić środowisko, utrzymywać otwarty system handlu światowego oraz zapewnić bezpieczne, stałe i konkurencyjne dostawy energii;

Czwartek, 22 października 2009 r.

7. wzywa UE, aby z myślą o wzmocnieniu wspólnych światowych działań na rzecz promowania demokracji publicznie przyjęła definicję demokracji – przedstawioną przez Zgromadzenie Ogólne ONZ w 2005 r. – jako punkt odniesienia dla własnej pracy na rzecz demokratyzacji;
8. podkreśla, że demokracji nie można szerzyć czy narzucać z zewnątrz i że skuteczna strategia wspierania demokracji musi opierać się na dialogu i wiązać się z szeroko zakrojonymi wysiłkami zmierzającymi do wzmocnienia społeczeństwa obywatelskiego i zwiększenia świadomości demokratycznej w krajach rozwijających się; podkreśla nieustające przywiązanie UE do zasady własnej odpowiedzialności krajów partnerskich za strategię i programy rozwoju; podkreśla jednak, że procesy te można wspierać za pomocą wszystkich różnorodnych instrumentów UE, dostosowanych do konkretnej sytuacji w poszczególnych krajach;
9. podkreśla, że UE musi opracować strategię zmierzającą do wsparcia rozwoju społeczeństwa obywatelskiego i struktur demokratycznych i że fundacje polityczne, organizacje pozarządowe i instytucje akademickie odgrywają w takich okolicznościach istotną rolę i powinny uzyskiwać wsparcie;
10. proponuje, aby Rada i Komisja przystąpiły do kompleksowej i szczegółowej analizy wszystkich form wsparcia UE dla demokracji w wybranej próbie krajów partnerskich, z myślą o przedstawieniu praktycznych zaleceń;
11. zaleca, aby Rada i Komisja wdrożyły w swoich działaniach na rzecz wspierania demokracji deklarację paryską OECD i plan działania z Akry oraz sugeruje w szczególności, aby UE wprowadziła wspólną ocenę postępów demokracji oraz wspólne planowanie i dzielenie się obciążeniami z myślą o zwiększeniu wpływu i działań UE na rzecz wspierania demokracji;
12. podkreśla znaczenie klauzul dotyczących praw człowieka ujętych już w umowach zawartych przez UE; ponownie stwierdza w związku z tym, że klauzule takie w pierwszym rzędzie powinny się konsekwentnie stosować w istniejących umowach, zamiast opracowywania nowych umów zawierających dodatkowe warunki;
13. proponuje, aby Komisja systematycznie włączała do krajowych dokumentów strategicznych część poświęconą stanowi demokracji i praw człowieka, dodając zalecenia z odpowiednich misji obserwacji wyborów UE, w stosownych przypadkach zaś uczyniła wsparcie demokracji głównym składnikiem programów prowadzonych z krajami partnerskimi;
14. podkreśla konieczność lepszej koordynacji działań prowadzonych w ramach poszczególnych zewnętrznych instrumentów finansowych oraz pełniejszego zbadania komplementarności instrumentów geograficznych i tematycznych;
15. nalega na Radę i Komisję, żeby przed uruchomieniem nowych inicjatyw w zakresie budowania demokracji przeprowadziły szerokie, całościowe konsultacje ze wszystkimi podmiotami z państw UE oraz krajów trzecich, w tym z podmiotami instytucjonalnymi oraz regionalnymi i lokalnymi, a także z obrońcami praw człowieka i niezależnymi grupami społeczeństwa obywatelskiego;
16. zachęca Komisję do większej systematyczności w angażowaniu instytucji demokratycznych wszystkich szczebli, zwłaszcza parlamentów oraz organów regionalnych i lokalnych, w przygotowywanie i wdrażanie przeznaczonych dla danego kraju instrumentów, takich jak umowy między UE i danym krajem oraz krajowe dokumenty strategiczne;
17. wnioskuje, aby Komisja rozważyła powołanie ochotniczego europejskiego korpusu pokojowego, biorąc pod uwagę pozytywne doświadczenia Wolontariatu Europejskiego (EVS);
18. podkreśla, że unijne wsparcie dla demokracji powinno mieć całościowy charakter, obejmować wszystkie kwestie poruszone w ww. rezolucji Zgromadzenia Ogólnego ONZ z 2005 r., oraz przyjmować podejście długoterminowe w trakcie realizacji; uznaje EIDHR za kluczowy instrument pomocy finansowej w tym względzie i apeluje o utrzymanie i zwiększenie wsparcia;

Czwartek, 22 października 2009 r.

19. z zadowoleniem przyjmuje pozytywne wyniki misji obserwacji wyborów UE we wzmacnianiu procesów demokratycznych, zwiększaniu poszanowania praw człowieka, podstawowych wolności, dobrych rządów i praworządności, a w szczególności we wzmacnianiu procesów wyborczych na całym świecie, podkreślając jednak, że należy zapewnić spójną politykę powyborczą, zwracając przy tym szczególną uwagę na zbieżność technicznych i politycznych działań następczych i wkład społeczeństwa obywatelskiego, aby wspieranie rozwoju było zgodne z zasadami demokracji i wartościami związanymi z demokratycznym sprawowaniem rządów;

20. wzywa Komisję do większego bazowania na udanej współpracy z ONZ w dziedzinie misji obserwacji wyborów oraz do intensyfikacji wspólnej strategii budowania i tworzenia projektów dotyczących promowania demokracji i praw człowieka z ONZ i innymi organizacjami regionalnymi, takimi jak OBWE i Unia Afrykańska;

21. podkreśla, że wysiłki UE na rzecz budowania demokracji powinny bardziej systematycznie skupiać się na roli wybranych przedstawicieli i partii politycznych, niezależnego sądownictwa i środków masowego przekazu, a także na zwiększeniu udziału kobiet w życiu politycznym i publicznym; podkreśla ponadto znaczenie wspierania fundacji politycznych, organizacji pozarządowych i instytucji akademickich;

22. zaleca wprowadzenie specjalnej strategii na rzecz wsparcia niedawno demokratycznie wybranych parlamentów z myślą o trwałym zagwarantowaniu demokracji, państwa prawa i dobrych rządów; wzywa ponadto do opracowania instrumentu współdziałania między parlamentarzystami różnych narodowości z myślą o określeniu, co stanowi skuteczną i sprawną reprezentację interesów elektoratu oraz skuteczny i sprawny nadzór nad organami wykonawczymi, a także jakie są metody i sposoby utrzymania przepływu informacji między wszystkimi elementami systemu sprawowania rządów;

23. potwierdza swoją zdecydowaną wolę wniesienia wkładu we wzmacnianie procesów demokratycznych poprzez zwiększenie zaangażowania w obserwację wyborów, kontynuację działań po zakończeniu misji obserwacji wyborów UE i budowanie potencjału parlamentarnego; wzywa w związku z tym Biuro Promowania Demokracji Parlamentarnej do przedstawienia właściwym komisjom parlamentarnym kompleksowego planu działania, koniecznie zawierającego jasne mechanizmy współpracy z delegacjami międzyparlamentarnymi i wspólnymi komisjami parlamentarnymi; podkreśla ponadto znaczenie zaangażowania w ten proces zgromadzeń parlamentarnych, takich jak zgromadzenia AKP-UE, EUROLAT, EUROMED i EURONEST;

24. zachęca delegatury Komisji do partnerskiej współpracy z Biurem Promowania Demokracji Parlamentarnej przy opracowywaniu lub inicjowaniu parlamentarnych programów wsparcia;

25. zaleca, aby w listopadowych konkluzjach Rady zawarto plan działań oraz aby do końca 2010 r. dokonano przeglądu poczynionych postępów; zachęca obecną i nadchodzące prezydencje UE do przedstawienia właściwym komisjom parlamentarnym wyniku posiedzenia Rady ds. ogólnych i stosunków zewnętrznych;

26. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.

Czwartek, 22 października 2009 r.

Europejska Służba Działań Zewnętrznych

P7_TA(2009)0057

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 października 2009 r. w sprawie instytucjonalnych aspektów utworzenia Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (2009/2133(INI))

(2010/C 265 E/03)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 3 ust. 5 i art. 18, 21, 24, 26, 27 i 47 traktatu o Unii Europejskiej w wersji wynikającej z traktatu z Lizbony,
 - uwzględniając deklarację nr 15 dotyczącą art. 27 traktatu o Unii Europejskiej załączoną do Aktu Końcowego Konferencji Międzyrządowej, która przyjęła traktat z Lizbony,
 - uwzględniając rezolucję z dnia 20 lutego 2008 r. w sprawie traktatu z Lizbony, w szczególności jej pkt 5 lit. e) ⁽¹⁾,
 - uwzględniając rezolucję z dnia 5 września 2000 r. w sprawie wspólnej dyplomacji Wspólnoty ⁽²⁾,
 - uwzględniając rezolucję z dnia 14 czerwca 2001 r. w sprawie komunikatu Komisji w sprawie rozwoju służby zewnętrznej ⁽³⁾,
 - uwzględniając rezolucję z dnia 26 maja 2005 r. w sprawie instytucjonalnych aspektów Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając warsztaty przeprowadzone przez Komisję Spraw Konstytucyjnych w dniu 10 września 2008 r.,
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Konstytucyjnych oraz opinie Komisji Spraw Zagranicznych i Komisji Rozwoju (A7-0041/2009),
- A. mając na uwadze, że kształt przyszłej Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ) jest wyjątkowo ważny, skoro zewnętrzne stosunki Unii mają stać się spójne i skuteczne, a także jeśli mają one uzyskać wyższy status,
- B. mając na uwadze, że ESDZ stanowi wypadkową wprowadzenia przez traktat lizboński trzech innowacji: wyboru stałego przewodniczącego Rady Europejskiej, odpowiedzialnego za zewnętrzną reprezentację Unii na poziomie głów państw lub rządów, mianowania przez Radę Europejską, w porozumieniu z przewodniczącym Komisji, Wysokiego Przedstawiciela Unii ds. Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, który będzie wiceprzewodniczącym Komisji odpowiedzialnym za stosunki zewnętrzne („Wiceprzewodniczący /WP”), oraz wyraźnego nadania Unii osobowości prawnej, z myślą o wyposażeniu jej w całkowitą swobodę działania na poziomie międzynarodowym,

⁽¹⁾ Dz.U. C 184 E z 6.8.2009, s. 25.

⁽²⁾ Dz.U. C 135 z 7.5.2001, s. 69.

⁽³⁾ Dz.U. C 53 E z 28.2.2002, s. 390.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 117 E z 18.5.2006, s. 232.

Czwartek, 22 października 2009 r.

- C. mając na uwadze, że ESDZ jest logicznym przedłużeniem *acquis communautaire* w sferze stosunków zewnętrznych Unii, gdyż doprowadzi do ściślejszej koordynacji między odnośnymi jednostkami administracyjnymi, jeśli chodzi o wspólne podejście do Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa (WPZiB), oraz do utrzymywania zewnętrznych stosunków Wspólnoty zgodnie z modelem Wspólnoty; mając na uwadze, że ESDZ dopełnia funkcji spełnianych przez dyplomatyczne przedstawicielstwa państw członkowskich bez kwestionowania ich zasadności,
- D. mając na uwadze, że w ostatnich dekadach wzrosła rola Unii Europejskiej jako podmiotu liczącego się na arenie międzynarodowej i potrzebne jest nowe podejście, aby UE mogła działać wspólnie i podejmować światowe wyzwania w spójny, konstruktywny i skuteczny sposób,
- E. mając na uwadze, że istotne jest podkreślenie, iż Parlament Europejski konsekwentnie opowiadał się za utworzeniem wspólnej europejskiej służby dyplomatycznej na miarę międzynarodowej roli Unii, służby która zwiększyłaby dostrzegalność Unii i jej zdolność do skutecznego działania na arenie międzynarodowej; Radę, Komisję i państwa członkowskie należy wezwać do skorzystania z okazji, jaką jest ustanowienie Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych, i utworzenia bardziej spójnej, konsekwentnej i skutecznej polityki zagranicznej,
- F. mając na uwadze, że ustanowienie ESDZ musi przyczynić się do uniknięcia powielania, nieudolnego wydawania i rozrzutnego wykorzystywania zasobów, jeśli chodzi o zewnętrzne działania Unii,
- G. mając na uwadze, że ESDZ powinna przyczynić się do poprawy widoczności UE jako wiodącego partnera krajów rozwijających się i powinna opierać się na silnych więzach z krajami rozwijającymi się,
- H. mając na uwadze, że traktat z Lizbony wskazuje na współpracę na rzecz rozwoju jako na autonomiczny obszar polityki o szczególnych celach, posiadający równoprawną pozycję z innymi dziedzinami polityki zewnętrznej,
- I. mając na uwadze, że w deklaracji nr 15 w sprawie art. 27 traktatu o Unii Europejskiej rządy państw członkowskich stwierdziły, iż Wiceprzewodniczący/WP, Komisja i państwa członkowskie powinny rozpocząć prace przygotowawcze nad ESDZ, jak tylko zostanie podpisany traktat z Lizbony,
- J. mając na uwadze, że po wejściu w życie traktatu z Lizbony Wiceprzewodniczący/WP będzie odpowiedzialny za spójność wewnętrznych działań Unii; mając na uwadze, że spełniając ww. zadanie osoba piastująca stanowisko Wiceprzewodniczącego/WP jako wiceprzewodniczący lub wiceprzewodnicząca Komisji, będzie ponosić odpowiedzialność za zewnętrzne stosunki Komisji, a jednocześnie – zgodnie ze wskazówkami Rady – będzie wdrażać WPZiB (podwójne obsadzenie); mając na uwadze, że Wiceprzewodniczący/WP będzie korzystać z usług ESDZ; mając na uwadze, że ESDZ zostanie obsadzona urzędnikami Sekretariatu Rady i Komisji, a także pracownikami oddelegowanymi z krajowych służb dyplomatycznych,
- K. mając na uwadze, że umocniona traktatami oraz prawem instytucji wspólnotowych, by organizować ich własne interesy, co potwierdziło orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości, Komisja - w miarę rozszerzania działań zewnętrznych Wspólnoty - otworzyła liczne przedstawicielstwa w krajach trzecich oraz przy organizacjach międzynarodowych; mając na uwadze, że Rada posiada biura łącznikowe w Nowym Jorku i Genewie do obsługi stosunków z Organizacją Narodów Zjednoczonych; mając na uwadze, że połączony wkład tych przedstawicielstw Komisji i biur łącznikowych Rady lub przetworzenie ich w połączone przedstawicielstwa Rady i Komisji stworzą sieć złożoną z około 5 000 pracowników, jako jedną z podwalin utworzenia ESDZ,
- L. mając na uwadze, że organizacja i działanie ESDZ zostaną ustanowione na mocy decyzji Rady działającej na wniosek Wiceprzewodniczącego/WP po zasięgnięciu opinii Parlamentu i uzyskaniu zgody Komisji, jak tylko wejdzie w życie traktat z Lizbony,

Czwartek, 22 października 2009 r.

- M. mając na uwadze, że szereg zasadniczych kwestii odnoszących się do kształtu ESDZ powinien zostać rozwiązany wystarczająco wcześnie, aby umożliwić jej jak najszybsze rozpoczęcie prac, jak tylko zostanie mianowany Wiceprzewodniczący/WP,
- N. mając na uwadze, że ze względu na konsultacje, jakie mają być przeprowadzone w sprawie ustanowienia ESDZ z Parlamentem oraz związane z tym skutki budżetowe, zasadnicze znaczenie ma nawiązanie wczesnego i konkretnego dialogu z Parlamentem, aby zapewnić ESDZ dobry początek oraz potrzebne środki finansowe,
1. odnotowuje, że po intensywnych dyskusjach w sprawie składu ESDZ, Konwent zaproponował model, który wyznacza ważne role Parlamentowi i Komisji; zwraca uwagę, że specjalna procedura, na której włączenie do traktatu z Lizbony wyraziła zgodę konferencja międzyrządowa – w ramach której to procedury Rada stanowi jednomyślnie na wniosek Wiceprzewodniczącego/WP, po zasięgnięciu opinii Parlamentu Europejskiego i uzyskaniu zgody Komisji – utrzymuje równowagę międzyinstytucjonalną Unii i wymaga przyjmowania rozwiązań w oparciu o konsensus;
 2. ponownie przypomina Komisji, że podjęcie decyzji w sprawie utworzenia ESDZ jest możliwe jedynie za jej zgodą; usilnie wzywa Komisję do zważenia całym swoim instytucjonalnym ciężarem na przygotowaniach do utworzenia tej Służby w celu zachowania i rozwoju modelu wspólnotowego w dziedzinie stosunków zagranicznych; przypomina ponadto, że ustanowienie ESDZ musi zawierać porozumienie odnośnie do aspektów budżetowych;
 3. wzywa Komisję, Radę, państwa członkowskie i przyszłego Wiceprzewodniczącego/WP do wyraźnego zaangażowania się w osiągnięcie porozumienia – przy udziale Parlamentu Europejskiego – w zakresie globalnego, ambitnego i przyjętego za obopólną zgodą planu ustanowienia ESDZ;
 4. zaleca, by podejście do ESDZ, która zostanie ustanowiona zgodnie z art. 18, 27 i 40 traktatu o Unii Europejskiej w wersji wynikającej z traktatu z Lizbony, powinno w miarę wzrostu doświadczenia podlegać zmianom; uważa, że takiego organu jak ESDZ nie można z góry całkowicie zdefiniować ani określić, lecz musi on powstawać, w procesie opartym na wzajemnym zaufaniu, wzrastającym kapitale kompetencji i podzielanego doświadczenia;
 5. przypomina, że ESDZ musi zapewnić pełne zastosowanie Karty praw podstawowych we wszystkich aspektach działań zewnętrznych Unii, zgodnie z duchem i celem traktatu z Lizbony; podkreśla, że ESDZ ma obowiązek zapewnić spójność swoich działań zewnętrznych z innymi obszarami polityki, zgodnie z art. 21 ust. 3 traktatu o Unii Europejskiej, zmienionego traktatem z Lizbony;
 6. potwierdza następujące założenia i wzywa Komisję, by przy pracy nad przyszłymi wnioskami należała, w świetle postanowień Konstytucji oraz w zgodzie z duchem obrad Konwentu, na przestrzeganie następujących założeń:
 - (a) mianowanie do ESDZ powinno opierać się, we właściwych proporcjach, na zasługach, kompetencjach i wynikach, a personel Służby powinien składać się, w stosunku gwarantującym odpowiednią specjalizację i przy uwzględnieniu równowagi geograficznej, z urzędników pochodzących z Komisji, Rady i krajowych służb dyplomatycznych w drodze otwartego i przejrzystego procesu, by zapewnić, że Wiceprzewodniczący/WP będzie mógł korzystać w równym stopniu z wiedzy i doświadczenia pracowników wywodzących się z tych trzech źródeł; ponadto ustanawiając ESDZ, należy uwzględnić podział według płci odpowiednio odzwierciedlający zobowiązania Unii przyjęte w zakresie równouprawnienia kobiet i mężczyzn;
 - (b) kształt ESDZ powinien gwarantować spójne działania Unii w zakresie stosunków zewnętrznych oraz jej reprezentacji w sferze spraw zagranicznych, w związku z czym do ESDZ należy niezwłocznie przenieść w szczególności służby zajmujące się kwestiami WPZiB w dosłownym znaczeniu oraz urzędników pełniących funkcje kierownicze w delegacjach w krajach trzecich; w miarę dalszego rozwoju Służby można rozważyć przydzielenie ESDZ dalszych zadań;

Czwartek, 22 października 2009 r.

- (c) nie jest jednak konieczne odebranie Dyrekcjom Generalnym Komisji kompetencji w zakresie stosunków zewnętrznych; szczególnie w obszarze, w którym Komisja dysponuje władzą wykonawczą, należy utrzymać integralność obecnej polityki Wspólnoty z wymiarem zewnętrznym; w dążeniu do uniknięcia powielania Komisja powinna przewidzieć specyficzny model dla odnośnych departamentów;
- (d) wojskowe i cywilne jednostki zarządzania kryzysowego powinny podlegać Wiceprzewodniczącemu/WP, chociaż struktury dowodzenia i organizacyjne personelu wojskowego i cywilnego mogą różnić się między sobą; wspólna analiza danych wywiadowczych w ramach Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych ma zasadnicze znaczenie dla wspierania Wiceprzewodniczącego/WP w pełnieniu mandatu, jakim jest prowadzenie spójnej, konsekwentnej i skutecznej polityki zewnętrznej Unii;
- (e) przedstawicielstwa Komisji w krajach trzecich oraz biura łącznikowe Rady, a także w miarę możliwości biura specjalnych przedstawicieli UE, powinny zostać połączone w „ambasady Unii” i znaleźć się pod kierownictwem urzędników EDZS, odpowiedzialnych przed Wiceprzewodniczącym/WP; nie powinno się wykluczać delegowania specjalistów z Dyrekcji Generalnych Komisji do pracy w tych strukturach;
- (f) ESDZ musi zagwarantować, że Parlament Europejski będzie miał do dyspozycji osoby kontaktowe w delegacjach UE, które zapewnią współpracę z Parlamentem Europejskim (na przykład celem promowania kontaktów parlamentarnych w krajach trzecich);

7. wierzy, że ESDZ jako *sui generis* służba z organizacyjnego i budżetowego punktu widzenia, musi zostać wcielona w administracyjne struktury Komisji, gdyż zapewni to pełną przejrzystość; uważa, że decyzja odnosząca się do ustanowienia ESDZ powinna w prawnie wiążący sposób zapewnić, za pośrednictwem zwierzchnictwa Wiceprzewodniczącego/WP, że Służba – zgodnie z postanowieniami traktatu z Lizbony - w zakresie „klasycznej” polityki zagranicznej (WPZiB i Wspólna Polityka Bezpieczeństwa i Obrony) podporządkowana będzie decyzjom Rady, a w zakresie wspólnych stosunków zewnętrznych - decyzjom Kolegium Komisji; jest przekonany, że ESDZ powinna być ustanowiona w następujący sposób:

- (a) wszyscy pracownicy ESDZ powinni mieć ten sam stały lub czasowy status oraz te same prawa i obowiązki niezależnie od swego pochodzenia, np. nie powinno się czynić rozróżnienia między pracownikami czasowymi a urzędnikami odnośnie do ich obowiązków lub zajmowanej pozycji w schemacie organizacyjnym; z racji różnego pochodzenia, status pracowników czasowych powinien podlegać Regulaminowi Pracownicemu UE z zastrzeżeniem, że władze ich kraju pochodzenia oddelegują ich do pracy w ESDZ w interesie służby;
- (b) Wiceprzewodniczącemu/WP powinno się udzielić uprawnień organu powołującego do ESDZ, co zagwarantuje wypełnianie poleceń służbowych zgodnie z zakresami odpowiedzialności wynikającymi z traktatu, a także, że Wiceprzewodniczący/WP będzie decydować o mianowaniu, awansowaniu i zakończeniu służby pracowników;
- (c) w kontekście poleceń, które wynikają z zakresów odpowiedzialności określonych w traktatach, pracownicy ESDZ powinni dysponować pewną obiektywną niezależnością tak, by mogli spełniać swe obowiązki służbowe w optymalny sposób; ową niezależność powinno się zapewnić dzięki mianowaniu na stały okres, np. pięcioletni, z możliwością przedłużenia, który to okres mógłby zostać ograniczony jedynie wtedy, gdy pracownik służby naruszy urzędowe obowiązki;
- (d) analogicznie do sytuacji, które miały miejsce w przeszłości⁽¹⁾, właściwej Dyrekcji Generalnej Komisji powinny zostać udzielone uprawnienia do spełniania zadań organu powołującego odnośnie do zarządzania zatrudnieniem personelu ESDZ i wdrażania decyzji Wiceprzewodniczącego/WP w zakresie mianowania, awansowania i przedłużania lub zakończenia służby pracownika;

⁽¹⁾ Np. art. 6 decyzji Komisji 1999/352/WE, EWWiS, Euratom z dnia 28 kwietnia 1999 r. ustanawiającej Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych OLAF (Dz.U. L 136 31.5.1999, s. 20).

Czwartek, 22 października 2009 r.

- (e) oddelegowanie do ESDZ przez krajowe służby dyplomatyczne powinno być przez nie traktowane jako integralna część ścieżki kariery w tych służbach;
- (f) decyzja w sprawie utworzenia ESDZ powinna ustanawiać strukturę organizacyjną Służby i powinna przewidywać zatwierdzenie jej planu zatrudnienia jako części budżetu Komisji (wydatki administracyjne) w trakcie rocznej procedury budżetowej, umożliwiając budowanie Służby w zorganizowany sposób i dotrzymując kroku ustalonym potrzebom;
- (g) utworzenie ESDZ wymaga dostosowania porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami ⁽¹⁾, jak przewidziano w pkt. 4 i części II pkt G; należy ściśle przestrzegać zasady rozdysponowania wydatków operacyjnych i administracyjnych (art. 40 ust. 2 rozporządzenia finansowego ⁽²⁾);
- (h) w przypadku swej nieobecności, Wiceprzewodniczący/WP powinien decydować o zastępstwie indywidualnie i w świetle zadań, jakie pozostają do wykonania w każdym przypadku;

8. przypomina o potrzebie osiągnięcia porozumienia z Parlamentem w sprawie przyszłych wniosków Komisji zmieniających rozporządzenie finansowe oraz regulamin pracowniczy; powtarza, że jest zdecydowany w pełni wykonywać swoje uprawnienia budżetowe w związku z tymi innowacjami instytucjonalnymi; podkreśla, że wszystkie aspekty finansowania ESDZ powinny, zgodnie z traktatami, znajdować się pod całkowitą kontrolą władzy budżetowej;

9. uważa, że:

- (a) ESDZ powinna być kierowana przez dyrektora generalnego odpowiedzialnego przed Wiceprzewodniczącym/WP, który w pewnych przypadkach byłby w stanie go reprezentować;
- (b) ESDZ powinna być podzielona na szereg dyrekcji, z których każda byłaby odpowiedzialna za geostrategicznie ważny obszar stosunków zewnętrznych Unii, oraz na dalsze dyrekcje ds. polityki bezpieczeństwa i obrony, cywilnego zarządzania kryzysowego, spraw wielostronnych i horyzontalnych, w tym praw człowieka i spraw administracyjnych;
- (c) ESDZ powinna organizować współpracę jednostek krajowych w Brukseli z przedstawicielstwami (ambasadami) Unii w krajach trzecich w kontekście każdej dyrekcji;
- (d) nie powinno się duplikować służb zewnętrznych w ramach Rady lub Rady Europejskiej;

10. zauważa, że kiedy delegacje UE do krajów trzecich przyłączą się do istniejących przedstawicielstw dyplomatycznych państw członkowskich, możliwe będzie długoterminowe zwiększenie skuteczności, ponieważ w wielu przypadkach przyszła delegacja UE będzie mogła przejąć obowiązki służb konsularnych i zajmować się kwestiami związanymi z wizami Schengen;

11. uważa, że decyzja ustanawiająca organizację i działanie ESDZ powinna również przewidzieć, że ambasady Unii w krajach trzecich powinny, kiedy to konieczne, w zależności od zasobów, jakimi dysponują, udzielać logistycznego i administracyjnego wsparcia członkom wszystkich instytucji Unii;

⁽¹⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 248 z 16.9.2002, str. 1).

Czwartek, 22 października 2009 r.

12. z uwagi na fakt, że delegacje Unii Europejskiej będą stanowiły część ESDZ i że będą one otrzymywały polecenia od Wiceprzewodniczącego/WP i podlegały jego kontroli, a administracyjnie będą podlegały Komisji, zwraca się do przyszłego Wiceprzewodniczącego/WP o zobowiązanie się do informowania Komisji Spraw Zagranicznych Parlamentu o mianowaniach na wysokie stanowiska w ESDZ oraz o zgodę na to, aby Komisja Spraw Zagranicznych mogła, jeżeli uzna to za stosowne, przesłuchiwać kandydatów na te stanowiska; zwraca się również o to, aby przyszły Wiceprzewodniczący/WP zobowiązał się do ponownego wynegocjowania z obecnym Parlamentem Europejskim obowiązującego porozumienia międzyinstytucjonalnego⁽¹⁾, w szczególności odnośnie do dostępu do informacji sensytywnych oraz do innych kwestii dotyczących sprawnego przebiegu współpracy międzyinstytucjonalnej;

13. proponuje przeprowadzenie konsultacji, aby określić, na ile personel ambasad Unii, oddelegowany z krajowych służb konsularnych, mógłby, jeśli to konieczne, stopniowo przejmować – równoległe do kompetencji politycznych i ekonomicznych – uprawnienia do wykonywania obowiązków konsularnych dotyczących obywateli krajów niebędących państwami członkowskimi oraz zadań związanych z dyplomatyczną i konsularną ochroną obywateli Unii w krajach trzecich, jak określono to już w art. 20 traktatu WE; proponuje ponadto, by rozważono możliwości współpracy między urzędnikami parlamentów krajowych a ESDZ;

14. uważa, że konieczne jest podejmowanie dalszych kroków, jeśli chodzi o zapewnienie urzędnikom Unii szkolenia w zakresie stosunków zewnętrznych; sugeruje, by ustanowić europejskie kolegium dyplomatyczne, które w ścisłej współpracy z właściwymi organami państw członkowskich udzielałoby urzędnikom unijnym i państw członkowskich, kierowanym do pracy na stanowiskach w obszarze stosunków zewnętrznych, szkoleń opartych na w pełni ujednoczonych programach studiów, obejmujących stosowne szkolenia z procedur konsularnych i legislacyjnych, dyplomacji i stosunków międzynarodowych oraz z wiedzy o historii i funkcjonowaniu Unii Europejskiej;

15. wzywa Wiceprzewodniczącego/WP do sporządzenia projektu decyzji w sprawie organizacji i sposobu funkcjonowania ESDZ z uwzględnieniem wytycznych ujętych w niniejszej rezolucji; zastrzega sobie prawo do zajmowania szczegółowego stanowiska w sprawie tego projektu, na mocy art. 27 ust. 3 traktatu o Unii Europejskiej w wersji wynikającej z traktatu z Lizbony, i do badania aspektów finansowych podczas procedury budżetowej; zaleca jednakże, by odnośnie wszystkich kwestii osiągnięto porozumienie polityczne z Parlamentem na wczesnym etapie, aby uniknąć tracenia cennego czasu na polityczne spory co do kształtu, jaki ESDZ powinna przyjąć po wejściu w życie traktatu z Lizbony;

16. wzywa Komisję do przyjęcia propozycji Wiceprzewodniczącego/WP jedynie wtedy, gdy będzie ona w znacznym stopniu zgodna z wytycznymi określonymi w niniejszej rezolucji lub gdy zostanie osiągnięte inne rozwiązanie kompromisowe w drodze konsensusu za pośrednictwem kontaktów międzyinstytucjonalnych, które obejmą Parlament;

17. zamierza zwrócić się do desygnowanego Wiceprzewodniczącego nowej Komisji o zajęcie stanowiska w sprawie kwestii poruszonych w niniejszej rezolucji podczas przesłuchania przed właściwą komisją w toku procedury mianowania nowego składu Komisji;

18. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.

⁽¹⁾ Porozumienie ramowe w sprawie stosunków między Parlamentem Europejskim a Komisją (Dz.U. C 121 z 24.4.2001, s. 122)

Czwartek, 22 października 2009 r.

Przygotowanie posiedzenia Transatlantycznej Rady Gospodarczej oraz szczytu UE/USA (2 i 3 listopada 2009 r.)

P7_TA(2009)0058

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 października 2009 r. w sprawie zbliżającego się szczytu UE-USA oraz posiedzenia Transatlantycznej Rady Gospodarczej

(2010/C 265 E/04)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje rezolucje z dnia 8 maja 2008 r. w sprawie Transatlantycznej Rady Gospodarczej ⁽¹⁾, z dnia 5 czerwca 2008 r. w sprawie szczytu UE-USA ⁽²⁾ i z dnia 26 marca 2009 r. w sprawie stanu stosunków transatlantycznych po wyborach prezydenckich w USA ⁽³⁾,
 - uwzględniając wyniki szczytu UE-USA, który odbył się w dniu 5 kwietnia 2009 r. w Pradze,
 - uwzględniając sprawozdanie z postępów przyjęte na trzecim posiedzeniu Transatlantycznej Rady Gospodarczej (TRG) w dniu 12 grudnia 2008 r. oraz wspólne oświadczenie przyjęte na posiedzeniu Transatlantycznego Dialogu Ustawodawców (TDU) w kwietniu 2009 r. w Pradze,
 - uwzględniając sprawozdanie misji wyjaśniającej ONZ ds. konfliktu w strefie Gazy, pod kierownictwem Justice'a Goldstone'a, wydane w dniu 15 września 2009 r.,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 września 2009 r. w sprawie przewidywanego porozumienia międzynarodowego dotyczącego udostępniania Departamentowi Skarbu USA danych z komunikatów o płatnościach finansowych w celu zapobiegania terroryzmowi i finansowaniu terroryzmu oraz ich zwalczania ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 października 2009 r. w sprawie szczytu G20 w Pittsburghu w dniach 24-25 września 2009 r. ⁽⁵⁾,
 - uwzględniając art. 110 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że Unia Europejska z zadowoleniem przyjmuje gotowość rządu USA do współpracy na arenie międzynarodowej oraz zacieśnienie stosunków między UE a USA, co stanowi istotny element polityki zewnętrznej UE,
- B. mając na uwadze, że UE i USA mają do odegrania strategiczną rolę w odniesieniu do światowych wyzwań gospodarczych, ponieważ ich produkt krajowy brutto (PKB) stanowi ponad połowę światowego PKB, łącznie zaś tworzą największe dwustronne światowe partnerstwo w zakresie handlu i inwestycji, któremu odpowiada niemal 40 % światowej wymiany handlowej,
- C. mając na uwadze, że UE i USA mają również wspólne interesy polityczne, a na światowej scenie politycznej wspólnie ponoszą odpowiedzialność za wspieranie pokoju, poszanowania praw człowieka oraz stabilności, jak również za przeciwdziałanie różnorodnym zagrożeniom i podejmowanie wyzwań o charakterze światowym, do których należy rozprzestrzenianie broni jądrowej, terroryzm, zmiany klimatu, bezpieczeństwo energetyczne i tworzenie gospodarki niskoemisyjnej oraz likwidacja ubóstwa i realizacja innych milenijnych celów rozwoju (MDG),
- D. mając na uwadze, że prace TRG muszą być kontynuowane, by do 2015 r., poprzez zmniejszanie barier handlowych, zrealizować cel w postaci zintegrowanego rynku transatlantycznego, którego osiągnięcie będzie zasadniczym elementem pobudzania wzrostu i doprowadzić do odnowy gospodarczej,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0192.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0256.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2009)0193.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2009)0016.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2009)0028.

Czwartek, 22 października 2009 r.

- E. mając ponadto na uwadze, że pomyślne zakończenie rundy dauhańskiej wymaga, by UE i USA wspólnie odegrały w tej kwestii przywódczą rolę,
- F. mając na uwadze, że proces TRG powinien należycie odzwierciedlać rolę prawodawców i odpowiednio uwzględniać priorytety Parlamentu Europejskiego,
- G. mając na uwadze, że UE i USA staną wobec rosnącego zużycia energii na świecie oraz konieczności wypełnienia światowych zobowiązań do przeciwdziałania zmianom klimatu, które zostaną ustalone w Kopenhadze, a także mając na uwadze, że nowe normy i środki podnoszenia wydajności energetycznej nie powinny prowadzić do powstania nowych barier w handlu transatlantyckim ani ograniczać bezpieczeństwa w zakresie materiałów rozszczepialnych,
- H. mając na uwadze, że narzędzia polityki zagranicznej traktatu z Lizbony umożliwią UE odgrywanie istotniejszej i spójniejszej roli na arenie międzynarodowej,
- I. mając na uwadze, że kryzys finansowy i gospodarczy szybko przeobraził się w kryzys zatrudnienia, pociągający za sobą poważne skutki społeczne, oraz mając na uwadze, że partnerzy transatlantyccy ponoszą wspólną odpowiedzialność za przeciwdziałanie społecznym skutkom kryzysu gospodarczego,
- J. mając na uwadze, że niedawne badania, takie jak analiza tendencji transatlantyckich w 2009 r. przeprowadzona przez German Marshall Fund, wskazują na niespotykane dotąd poparcie społeczne dla administracji USA wśród obywateli UE, oraz że daje to podstawę do ożywienia stosunków UE-USA,

Szczyt UE-USA

1. ponownie stwierdza, że stosunki między UE i USA to najważniejsze dla UE partnerstwo strategiczne, i podkreśla, że stawiając czoła światowym wyzwaniom i konfliktom regionalnym, UE i administracja USA powinny zintensyfikować dialog strategiczny, współpracę i koordynację; zwraca się do Komisji, by po nadchodzącym szczycie UE-USA przedstawiła komunikat w sprawie strategicznego partnerstwa UE-USA;
2. wzywa obu partnerów, by kluczowym elementem ich polityki było wspieranie poszanowania praw człowieka na świecie; podkreśla potrzebę intensywnej koordynacji w dyplomacji prewencyjnej i kryzysowej; wzywa rząd USA, by ratyfikował rzymski statut Międzynarodowego Trybunału Karnego i przystąpił do niego; ponawia apel o zniesienie kary śmierci; wzywa rząd USA, by powrócił do praktyki pełnego przestrzegania międzynarodowych zasad państwa prawa oraz położył kres stosowaniu jakichkolwiek środków pozasądowych, a także bezkarności osób winnych łamania praw człowieka;
3. uważa, że na szczycie UE-USA obaj partnerzy powinni przejąć wiodącą rolę we wdrażaniu zobowiązań G-20; dlatego też wzywa do koordynacji w odniesieniu do przedstawionego przez USA pakietu reform w sektorze finansowym oraz do bieżących reform legislacyjnych w UE, w tym do struktury nadzoru finansowego, oraz zwraca się do obu partnerów o zacieśnienie współpracy na rzecz unowocześnienia MFW;
4. podkreśla znaczenie współpracy między UE i USA w celu wypracowania międzynarodowego porozumienia na Konferencji ONZ w sprawie Zmian Klimatu (COP-15) w Kopenhadze w grudniu 2009 r., opartego o dane naukowe i obejmującego odpowiednią międzynarodową pomoc w finansowaniu przeciwdziałania zmianom klimatu i dostosowania do nich w krajach rozwijających się; wzywa prezydentkę UE, by na szczycie UE-USA przekonywała USA do podjęcia ambitnych międzynarodowych zobowiązań na okres po wygaśnięciu protokołu z Kioto oraz do współpracy we wspieraniu powiązań między systemem handlu emisjami w UE a regionalnymi lub federalnymi systemami handlu emisjami w USA;
5. podkreśla, że traktat z Lizbony będzie wymagał lepszych instytucjonalnych mechanizmów stosunków między UE i USA, zgodnie z wyżej wymienioną rezolucją z dnia 26 marca 2009 r.;
6. wzywa UE i USA, by na nadchodzącym szczycie uzgodniły wzmocnione partnerstwo transatlantyckie zdolne stawić czoła wspólnym światowym wyzwaniom, zwłaszcza w odniesieniu do nierozprzestrzeniania broni jądrowej i rozbrojenia, przeciwdziałania terroryzmowi, zmian klimatu, przestrzegania praw człowieka, przeciwdziałania pandemiom i realizacji MDG; podkreśla, że kraje rozwijające się nie spowodowały światowego kryzysu finansowo-gospodarczego, a ponoszą jego niewspółmierne konsekwencje;

Czwartek, 22 października 2009 r.

7. podkreśla znaczenie NATO jako fundamentu bezpieczeństwa transatlantyckiego; jest zdania, że w dialogu z Rosją i krajami członkowskimi OBWE nienależącymi do UE należy poruszyć kwestię istotnych zmian w tej szerokiej strukturze bezpieczeństwa, aby odnowić transatlantyckie uzgodnienia dotyczące bezpieczeństwa; podkreśla znaczenie europejskiej polityki bezpieczeństwa i obrony oraz wartość zwiększonych europejskich zdolności obronnych dla umocnienia bezpieczeństwa transatlantyckiego;
8. w związku z tym przyjmuje z zadowoleniem decyzję Federacji Rosyjskiej i USA o przeprowadzeniu negocjacji w celu zawarcia nowego, kompleksowego i prawnie wiążącego porozumienia zastępującego układ o redukcji broni strategicznych (START), który wygasa w grudniu 2009 r., a także podpisanie w dniu 6 lipca 2009 r. w Moskwie przez prezydenta Baracka Obamę i prezydenta Dmitrija Miedwiediewa protokołu uzgodnień w sprawie układu START-1;
9. przyjmuje z zadowoleniem zapowiedź prezydenta USA, że będzie on dążył do ratyfikacji Traktatu o całkowitym zakazie prób jądrowych; apeluje do Rady, by w ścisłej współpracy z USA i Rosją wniosła pozytywny i czynny wkład w przygotowania do kolejnej konferencji w sprawie przeglądu Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej (NPT), która odbędzie się w 2010 r.;
10. podkreśla, że niepewność co do charakteru irańskiego programu nuklearnego stanowi zagrożenie dla systemu nierozprzestrzeniania broni jądrowej oraz dla stabilności w regionie i na świecie; popiera cel polegający na wynegocjowaniu porozumienia z Iranem dzięki zastosowaniu podwójnej strategii dialogu i sankcji, w koordynacji z innymi członkami Rady Bezpieczeństwa i Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej;
11. wyraża zaniepokojenie ostatnimi próbami nuklearnymi przeprowadzonymi przez Koreańską Republikę Ludowo-Demokratyczną i odrzuceniem przez nią rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ 1887 (2009) z 24 września 2009 r.; popiera jednak oparte na dwustronnym dialogu podejście USA do rokowań sześciostronnych na rzecz likwidacji broni jądrowej na Półwyspie Koreańskim;
12. odnotowuje fakt zarzucenia przez USA pierwotnych i nowych planów dotyczących tarczy przeciw-rakietowej w Europie oraz odnotowuje ich nowe plany; wzywa do utworzenia nowego globalnego systemu bezpieczeństwa z udziałem UE, USA, Rosji i Chin;
13. wzywa obu partnerów do wspierania dialogu trójstronnego z Ameryką Łacińską jako regionem dzielącym ideę demokracji i praw człowieka oraz zasadę multilateralizmu;
14. ponownie podkreśla znaczenie promowania przez obu partnerów – w duchu zaufania i przejrzystości – skoordynowanego podejścia w polityce wobec Iranu, Iraku, Afganistanu i Pakistanu; apeluje do UE, USA, NATO i ONZ o opracowanie nowej wspólnej koncepcji strategicznej, która kompleksowo obejmie zobowiązania międzynarodowe, oraz do wezwania wszystkich sąsiadów do udziału w tych staraniach, tak aby osiągnąć stabilizację w regionie;
15. uważa, że spotkanie izraelskiego premiera Benjamina Netanjahu i palestyńskiego przywódcy Mahmuda Abbasa w dniu 23 września 2009 r., którego gospodarzem był po raz pierwszy prezydent Obama, nie spełniło pokładanych w nim oczekiwań; ponownie stwierdza, że powodzenie bliskowschodniego procesu pokojowego to jeden z priorytetów UE i USA, i zwraca się do UE i USA o wspólne promowanie aktywnego udziału Kwartetu w poszukiwaniu wspólnej płaszczyzny dającej podstawę pokojowego rozwiązania opartego na koncepcji dwóch państw, w tym niezależnego i trwałego państwa palestyńskiego; apeluje, by na szczycie zbadano możliwe sposoby dotarcia do świata arabskiego; wzywa do położenia kresu niezwykle trudnej sytuacji humanitarnej w strefie Gazy; ubolewa nad rolą odgrywaną przez Hamas w ograniczaniu swobód osobistych i praw człowieka;
16. wyraża nadzieję, że podczas szczytu obie strony uzgodnią, iż pomyślne zakończenie rundy dauhańskiej powinno obejmować środki prowadzące do uniknięcia zarówno gwałtownych wahań cen produktów rolnych, jak i niedoborów żywności; wzywa przywódców, by nie zapominali o ostatecznym celu rozwojowym tej rundy i by dotrzyмали zobowiązania do przeznaczenia 0,7 % swojego PKB na współpracę na rzecz rozwoju; podkreśla potrzebę uwzględnienia niedawnych reform Wspólnej Polityki Rolnej i wyraża nadzieję na podobne zmiany w amerykańskiej ustawie rolnej (US Farm Bill); przypomina zmiany w dotychczasowych kwestiach spornych, np. w sprawie wołowiny zawierającej hormony, chlorowanych kurcząt oraz dopuszczenia niektórych produktów genetycznie modyfikowanych; ufa, że dzięki stałemu dialogowi można rozwiązywać kwestie wpływające na wzajemny handel produktami rolnymi, zanim dojdzie do postawienia ich przed organami arbitrażowymi WTO;

Czwartek, 22 października 2009 r.

17. przyjmuje do wiadomości ideę utworzenia Transatlantyckiej Rady Energetycznej; stanowczo podkreśla, że powinna ona zająć się wyłącznie aspektami należącymi jednoznacznie do polityki zewnętrznej i polityki bezpieczeństwa, a w przyszłości stać się elementem Transatlantyckiej Rady Politycznej (TRP); TRG powinna zająć się ogólnie polityką energetyczną;

18. przyjmuje z zadowoleniem niedawne rozszerzenie systemu bezwizowego na kolejnych siedem państw członkowskich UE; wzywa jednak USA do zniesienia obowiązku wizowego wobec całej UE i do traktowania wszystkich obywateli UE jednakowo i na zasadach pełnej wzajemności; nie zgadza się z planowanym wprowadzeniem opłat administracyjnych za wydawanie obywatelom UE pozwoleń na wjazd na teren USA w ramach elektronicznego systemu zezwoleń na podróż (ESTA) i wzywa Komisję, by uznała tę kwestię za priorytet w stosunkach z rządem USA;

19. zwraca się do USA o umożliwienie pełnego i skutecznego wdrożenia pierwszego etapu umowy w sprawie usług lotniczych między UE a USA oraz umowy między UE a USA dotyczącej bezpieczeństwa lotniczego; przypomina Komisji i władzom USA, że brak realizacji drugiego etapu umowy może doprowadzić do anulowania jej pierwszego etapu przez niektóre państwa członkowskie; wzywa USA, by unikały wszelkich środków szkodzących ściślejszej współpracy, np. dotyczących stacji naprawczych za granicą, wyłączeń spod zakazów antytrustowych oraz przynależności państwowej przewoźników lotniczych, o której mowa w rezolucji Kongresu USA nr 915;

Posiedzenie Transatlantyckiej Rady Gospodarczej i jej umocnienie

20. podkreśla, że ściślejsze partnerstwo transatlantyckie w perspektywie urzeczywistnienia rynku transatlantyckiego do 2015 r., oparte na zasadzie społecznej gospodarki rynkowej, to istotne narzędzie kształtowania globalizacji i stawiania czoła światowemu kryzysowi gospodarczemu i społecznemu; przypomina, że wiele pozacelnych barier w dziedzinie handlu i inwestycji, do których usunięcia wzywa TRG, ma źródło w świadomych działaniach organów legislacyjnych, dążących do osiągnięcia celów społecznych, związanych z ochroną zdrowia, kulturą lub środowiskiem naturalnym; barier tych nie wolno zatem usuwać inaczej niż za pomocą odpowiedniego aktu prawnego;

21. zwraca się do Komisji o opracowanie szczegółowego planu działania z uwzględnieniem przeszkód istniejących na drodze do tego celu; przypomina o analizie, na przeprowadzenie której Parlament wydał zgodę i którą sfinansował w ramach budżetu na 2007 r.; zastanawia się nad powodami, dla których Komisja nie opublikowała dotąd żadnego z tych dokumentów pomimo wielokrotnych wniosków Parlamentu w tej sprawie; ustanawia ostateczny termin ich przedłożenia do publikacji na dzień 15 listopada 2009 r.;

22. uważa, że współpraca transatlantycka w zakresie wydajności energetycznej i technologii (w tym „zielonej energii”) oraz w dziedzinie regulacji energetyki może odbywać się w ramach TRG; nalega, by współpraca transatlantycka w zakresie bezpieczeństwa energetycznego obejmowała kluczowe kwestie, które należy regularnie poruszać na forum TPC, której utworzenie zaproponował Parlament Europejski w wyżej wymienionej rezolucji z dnia 26 marca 2009 r.;

23. uważa, że transatlantycka współpraca gospodarcza powinna w większym stopniu opierać się na zasadzie odpowiedzialności, przejrzystości i przewidywalności oraz że harmonogramy posiedzeń, porządki obrad, plany prac i sprawozdania z postępów powinny być regularnie publikowane i niezwłocznie umieszczone na stronie internetowej; proponuje odbywanie corocznej debaty nad postępami uzyskanymi w kwestiach omawianych w TRG oraz nad jej strukturą;

24. wyraża jednak przekonanie, że TRG nie powinna pomijać kwestii wpływu działań podejmowanych przez rządy w tym kontekście działalności handlowej; działania te mogą dotyczyć np. norm ochrony prywatności i danych, danych biometrycznych, bezpieczeństwa lotnictwa, dokumentacji podróży oraz wymiany informacji dotyczących pasażerów;

25. wzywa władze USA i Komisję do dalszej intensyfikacji negocjacji w sprawie znalezienia wyważonych rozwiązań dotyczących m.in. kwestii potrzeb bezpieczeństwa lotniczego i ochrony danych w dziedzinie danych osobowych pasażerów (PNR), przeglądu kontroli bezpieczeństwa na lotniskach oraz bardziej skutecznego uwzględnienia w negocjacjach kopenhaskich i umowach ICAO środków służących zmniejszeniu wpływu transatlantyckiego i międzynarodowego lotnictwa na zmiany klimatu;

Czwartek, 22 października 2009 r.

Rola TDU w TRG

26. ponawia wezwanie do przywódców UE i USA oraz do współprzewodniczących TRG o uwzględnienie istotnej roli prawodawców dla sukcesu TRG; wzywa ich do pełnego i bezpośredniego zaangażowania przedstawicieli TDU w prace TRG, ponieważ ustawodawcy dzielą z odpowiednimi organami wykonawczymi odpowiedzialność za wprowadzanie w życie i nadzór wielu decyzji TRG;

27. uważa, że należy zapewnić udział najbardziej odpowiednich członków Kongresu i posłów do Parlamentu Europejskiego w Dialogu Ustawodawców i w procesie TRG w celu zapobieżenia niezamierzonym skutkom prawodawstwa dla transatlantyckiego handlu i inwestycji; wyraża nadzieję, że nowe porozumienie przekształci obecny TDU w transatlantyckie zgromadzenie międzyparlamentarne, zgodnie z zaleceniami zawartymi przez Parlament Europejski w rezolucji z dnia 26 marca 2009 r.;

TRG a kryzys gospodarczy i finansowy

28. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Transatlantyckiej Radzie Gospodarczej doradza szereg zainteresowanych stron, w tym przedstawiciele biznesu, oraz apeluje, by podobną rolę powierzono przedstawicielom związków zawodowych po obu stronach Atlantyki celem pełnego uwzględnienia wymiaru społecznego; wzywa do włączenia przewodniczących transatlantyckiego dialogu na temat praw pracowniczych i przyszłego transatlantyckiego dialogu energetycznego do grupy doradców; jest jednak zadania, że należy odróżnić ich rolę konsultacyjną od legislacyjnej roli Kongresu USA i Parlamentu Europejskiego;

29. podkreśla rolę TRG we wspieraniu i zapewnianiu skoordynowanej reakcji regulacyjnej UE-USA na kryzys, szczególnie w odniesieniu do alternatywnych funduszy inwestycyjnych, infrastruktury rynku finansowego (zwłaszcza w odniesieniu do pozagiełdowych rynków instrumentów pochodnych), wymogów kapitałowych, rajów podatkowych i rozwiązania problemu upadłości transgranicznych; wzywa TRG do zbadania możliwości koordynacji oraz najlepszych praktyk w zakresie polityki wynagrodzeń instytucji finansowych, gwarantującej, że wynagrodzenie to będzie opierało się na długoterminowych wynikach, a tym samym ograniczającej narażenie na ryzyko;

30. podkreśla, że ryzyko zapaści kredytowej jeszcze nie minęło; w tym kontekście podkreśla, że skoordynowana polityka makroekonomiczna ma istotne znaczenie dla osiągnięcia trwałej globalnej naprawy gospodarczej oraz dla rozwiązania problemu rosnącego poziomu bezrobocia;

31. wzywa TRG do nalegania, by przy wprowadzaniu w życie ram umowy Bazylea II władze USA uwzględniły zmiany w dyrektywach UE dotyczących wymogów kapitałowych; z zadowoleniem przyjmuje propozycję rządu USA, by regulować wszystkie pozagiełdowe instrumenty pochodne, oraz jego prace nad centralną izbą rozliczeniową dla złożonych produktów strukturyzowanych, i wzywa TRG do przeanalizowania możliwości wspierania skoordynowanego podejścia do traktowania kategorii aktywów oraz do zasad ekwiwalencji mających zastosowanie do przedsiębiorstw i infrastruktury;

32. wzywa TRG do zagwarantowania przeprowadzenia przez władze USA harmonizacji z proponowaną dyrektywą UE w sprawie alternatywnych funduszy inwestycyjnych (dyrektywa AFIM) w celu uniknięcia arbitrażu regulacyjnego;

33. nalega, aby TRG podjęła zagadnienie instytucji „zbyt dużych, by mogły upaść”, i popiera propozycje grupy G20 dotyczące planów awaryjnych podtrzymujących instytucje transgraniczne ważne z punktu widzenia ryzyka systemowego; uważa, że instytucje finansowe ważne z punktu widzenia ryzyka systemowego mogą podlegać bardziej rygorystycznym wymogom dotyczącym jawności, np. ograniczeniu tajemnicy handlowej, podobnie jak przedsiębiorstwa dominujące mogą być objęte bardziej rygorystycznym wymogom polityki konkurencji UE;

34. wspiera apel grupy G-20 o przyspieszenie ujednoczenia standardów rachunkowości; wzywa TRG, by zwróciła się do Rady Standardów Rachunkowości Finansowej (IASB) i do Rady Międzynarodowych Standardów Rachunkowości (IASB) o uzgodnienie pojedynczego zbioru wysokiej jakości światowych standardów rachunkowości oraz o zakończenie projektu konwergencji do czerwca 2011 r.; podkreśla, że IASB powinna kontynuować swą reformę zarządzania;

35. wzywa TRG, by domagała się od władz USA przestrzegania planu działań dotyczącego wymogu stosowania Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej (MSSF) przez amerykańskich użytkowników krajowych; przypomina, że zażądał od Komisji Papierów Wartościowych i Giełd (SEC), aby do czasu przyjęcia MSSF przez Stany Zjednoczone i podjęcia decyzji o ich stosowaniu przez amerykańskich użytkowników uznawała MSSF określone przez UE za odpowiednik ogólnie akceptowanych zasad rachunkowości w USA (US GAAP) GAAP; wzywa TRG, by sprzyjała opracowywaniu sprawozdań przez grupy wielonarodowe w podziale na poszczególne państwa;

Czwartek, 22 października 2009 r.

36. wyraża nadzieję, że TRG będzie wzywać do wprowadzenia zmian w systemie nadzoru ubezpieczeń w Stanach Zjednoczonych, co pozwoli UE na uznanie amerykańskiego nadzoru ubezpieczeń za zgodny z europejskimi wymogami dyrektywy Solwency II; uważa, że inicjatywa na rzecz ustanowienia Krajowego Urzędu ds. Ubezpieczeń poprawiłaby współpracę UE-USA; wzywa TRG do zagwarantowania, że władze USA poczynią postępy w zakresie nadzoru ubezpieczeniowego na szczeblu federalnym poprzez oddzielenie, w razie konieczności, podatków i innych kwestii od czysto nadzorczych aspektów;

37. z zadowoleniem przyjmuje poszerzenie Światowego Forum ds. Przejrzystości i Wymiany Informacji (GFTEI) i postrzega jako obiecujący krok naprzód fakt, że wszystkie 87 krajów należących do GFTEI zgodziło się przyjąć standard OECD w zakresie wymiany informacji podatkowych; wzywa TRG do zapewnienia, że UE i USA wykażą swe globalne przywództwo poprzez zapewnienie, że niezbędne zachęty oraz sankcje znajdą zastosowanie w marcu 2010 r., oraz szybkie wdrożenie, ze wszystkimi zainteresowanymi stronami, programu wzajemnej weryfikacji w celu oceny postępów, lecz uważa, że ramy te powinny ulec wzmocnieniu, aby zwalczać unikanie i uchylanie się od płacenia podatków; podkreśla, że automatyczna wymiana informacji powinna być standardem we wszystkich ponadnarodowych kwestiach podatkowych;

38. uważa, że wymiana najlepszych praktyk w zakresie odpowiedzialności społecznej przedsiębiorstw między USA a UE będzie miała istotny wpływ na stosunek przedsiębiorstw do odpowiedzialności społecznej oraz przyczyni się do ich konstruktywnego podejścia do spraw społecznych i kwestii związanych z ochroną środowiska; uważa, że współpraca regulacyjna powinna uwzględniać wzmocnienie ram regulacyjnych UE w odniesieniu do dyrektywy w sprawie wymogów kapitałowych, w szczególności politykę wynagrodzeń w sektorze usług finansowych;

39. z zadowoleniem przyjmuje wnioski przywódców grupy G20;

TRG a własność intelektualna

40. apeluje o poparcie na zbliżającym się posiedzeniu TRG strategicznej współpracy transatlantyckiej w zakresie ochrony własności intelektualnej przy pełnym poszanowaniu praw podstawowych i praw obywatelskich; podkreśla, że rozprzestrzenianie się technologii nie musi zaburzać systemu ochrony własności intelektualnej, który gwarantuje zdolność do podejmowania ryzyka finansowego i biznesowego towarzyszącego procesowi innowacyjnemu;

41. przypomina TRG, że społeczeństwo informacyjne jest kluczowym elementem transatlantyckiego obszaru gospodarczego opartego na dostępie do wiedzy oraz nowym modelu ochrony i wymiany treści cyfrowych, zgodnie z zasadą proporcjonalności;

TRG a ochrona konsumentów

42. wzywa TRG do wspierania wspólnych działań na rzecz zagwarantowania, że kraje trzecie, a zwłaszcza Chiny, podniosą swe standardy produkcji w celu spełnienia wymogów bezpieczeństwa UE/USA, szczególnie w odniesieniu do zabawek, oraz zapewnienia ścisłego egzekwowania po obu stronach Atlantyku aktów prawnych dotyczących bezpieczeństwa produktów, a zwłaszcza zabawek, a także do zapewnienia dokładniejszych kontroli na szczeblu krajowym;

43. wzywa Komisję do opracowania wraz z TRG silniejszych i skuteczniejszych transgranicznych systemów współpracy w dziedzinie egzekwowania prawa w celu powiązania unijnego systemu RAPEX ostrzegającego o produktach konsumenckich stanowiących ryzyko dla konsumentów z systemem ostrzegania amerykańskiej Komisji ds. Bezpieczeństwa Produktów Konsumenckich oraz zintegrowania działań sieci ochrony konsumentów z działaniami władz USA;

44. proponuje, aby TRG poparła przyjęcie wiążącego instrumentu współpracy, który usystematyzowałby i ułatwił wymianę informacji na temat bezpieczeństwa produktów oraz opracowanie programu wspólnych działań;

45. wzywa Komisję, by w obliczu najbliższego posiedzenia TRG i zbliżającego się szczytu UE-USA przyspieszyła prace nad poważnie opóźnionym dwustronnym porozumieniem w sprawie współpracy w dziedzinie egzekwowania prawa, rozszerzającym na Stany Zjednoczone działania w zakresie egzekwowania prawa podejmowane na podstawie rozporządzenia UE w sprawie współpracy w dziedzinie ochrony konsumentów ⁽¹⁾ i amerykańskiego aktu dotyczącego bezpieczeństwa w sieci (US Safe Web Act);

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 2006/2004 z dnia 27 października 2004 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów (Dz.U. L 364 z 9.12.2004, s. 1).

Czwartek, 22 października 2009 r.

46. wzywa Komisję Europejską do współpracy z jej amerykańskimi odpowiednikami w celu umożliwienia TRG badania sposobów zwiększania ochrony konsumentów w odniesieniu do ich praw cyfrowych, a także podejmowania współpracy w zakresie zasad dotyczących produktów wadliwych;

Dwustronne stosunki handlowe – zagadnienia celne, nadzór rynku i bezpieczeństwo handlu

47. wzywa TRG do wspierania zacieśnienia współpracy między organami nadzoru celnego i rynkowego w UE i USA, aby nie dopuścić do tego, by niebezpieczne produkty, a zwłaszcza niebezpieczne zabawki, docierały do konsumentów;

48. wzywa TRG do wyrażenia obaw UE dotyczących jednostronnych środków legislacyjnych USA, przyjętych przez Kongres Stanów Zjednoczonych, dotyczących skanowania wszystkich kontenerów wysyłanych do USA drogą morską; uważa, że TRG mogłaby z pożytkiem organizować w Brukseli i Waszyngtonie seminaria dotyczące obowiązku 100 % skanowania towarów, aby osiągnąć lepsze zrozumienie między prawodawcami w UE i USA, a także szybko uzyskać zadowalające dla obu stron rozwiązanie tego problemu; wzywa Komisję, by przed nadchodzącym posiedzeniem TRG oszacowała potencjalne koszty tych środków dla przemysłu i gospodarki UE, a także ich potencjalny wpływ na działalność celną;

49. jest zdecydowany kontynuować wezwania do organów legislacyjnych USA i wzywa Komisję do podobnych działań w ramach TRG, do ponownego rozpatrzenia obowiązku skanowania wszystkich kontenerów oraz do rozwijania współpracy z USA opartej na zarządzaniu ryzykiem, powiązanej ze wzajemnym uznawaniem programów partnerstwa handlowego UE i USA, zgodnie z ramami standardów SAFE Światowej Organizacji Celnej;

Wzajemne uznawanie i normalizacja

50. wzywa Komisję, by w świetle zbliżającego się posiedzenia TRG dążyła do formalnego przyjęcia procedur wzajemnego uznawania deklaracji zgodności produktów, na które nałożono wymóg sprawdzenia przez stronę trzecią, w szczególności sprzętu informacyjno-komunikacyjnego i elektrycznego, oraz by nalegała na wzajemne uznawanie przyjętych jednostek miar, w szczególności na przyjmowanie przez USA produktów UE oznaczonych tylko w systemie metrycznym, a także do zbadania wraz z władzami USA kwestii normalizacji, ustanowienia grup dyskusyjnych poświęconych normalizacji i skupiających się na innowacyjnych rozwiązaniach oraz do skoordynowania ich na płaszczyźnie międzynarodowej;

Kwestie związane ze środowiskiem i zdrowiem publicznym

51. uważa, że sprawą najwyższej wagi jest prowadzenie w ramach TRG dialogu na temat nowej żywności i wykorzystania nowych technologii w produkcji żywności; podkreśla obawy dotyczące klonowania w hodowli zwierząt;

52. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że rząd USA uznał potrzebę reformy ustawy o kontroli substancji toksycznych; wzywa UE i USA do współpracy w celu ustanowienia systemu regulacyjnego w USA, który przyniesie stopień ochrony zgodny z REACH;

Energia, przemysł i nauka

53. wzywa do współpracy w ramach TRG we wszystkich kwestiach mających wpływ na środowisko prawne dla przemysłu, zgodnie ze stanowiskiem przedstawionym w programie UE „Small Business Act” (stosowanie zasady „najpierw myślenie na małą skalę”), przy opracowywaniu prawodawstwa mającego wpływ o wymiarze transatlantyckim;

54. zachęca TRG do rozwoju współpracy na rzecz wspólnej strategii energetycznej wspierającej dywersyfikację i promującą gospodarkę wydajną ekologicznie w celu zwiększenia bezpieczeństwa dostaw; zachęca TRG do wspierania starań na rzecz ujednoczenia kryteriów zrównoważonego rozwoju w odniesieniu do biopaliw;

55. wzywa TRG do stymulowania współpracy badawczej w celu lepszego wykorzystania potencjału rozszerzonej umowy o współpracy naukowej i technologicznej między UE i USA;

Czwartek, 22 października 2009 r.

Handel międzynarodowy

56. uważa, że dostęp do rynków krajów trzecich stanowi kwestię obopólnej troski i zainteresowania UE i USA; wyraża przekonanie, że TRG może odegrać ważną rolę we wspieraniu wspólnego stanowiska UE i USA w ich stosunkach handlowych z krajami trzecimi; wzywa TRG do prac nad wspólnym podejściem do nowych umów handlowych zawieranych przez USA i UE z myślą o harmonizacji tego rodzaju umów, w tym norm socjalnych i środowiskowych;

57. wzywa TRG do zajęcia się ramami prawnymi i standardami technicznymi w celu zlikwidowania niejasnych warunków prawnych i do rozważenia w tym kontekście kwestii umów, obowiązków oraz bezpieczeństwa prawnego w USA;

Współpraca sądowa i policyjna, wizy

58. wyraża nadzieję, że na posiedzeniu UE-USA na szczeblu ministerialnym zaplanowanym na 28 października 2009 r. w Waszyngtonie zostanie przyjęte wspólne oświadczenie w sprawie współpracy policyjnej i sądowej, obejmujące w szczególności bezpieczeństwo w cyberprzestrzeni;

59. ponownie podkreśla swoją determinację w walce z terroryzmem i wyraża zdecydowane przekonanie o konieczności znalezienia właściwej równowagi między środkami bezpieczeństwa a ochroną wolności obywatelskich i praw podstawowych przy jednoczesnym zapewnieniu jak najpełniejszego poszanowania prywatności i ochrony danych; ponownie stwierdza, że konieczność i proporcjonalność to kluczowe zasady, bez których walka z terroryzmem nigdy nie będzie skuteczna;

60. wyraża przekonanie, że konieczne są solidne ramy prawne i polityczne sprzyjające intensywnej współpracy UE i USA w sprawach związanych ze sprawiedliwością, wolnością i bezpieczeństwem oraz że ściślejsze partnerstwo o wymiarze parlamentarnym i demokratycznym jest kluczowe dla skutecznego podejmowania wspólnych wyzwań, np. walki z terroryzmem i przestępczością zorganizowaną przy poszanowaniu praw podstawowych i zasad państwa prawa, współpracy sądowa w sprawach karnych i współpracy policyjnej, zarządzania migracją i ochrony prawa do poszukiwania azylu, propagowania ruchu bezwizowego wszystkich obywateli przemieszczających się w dobrej wierze pomiędzy tymi dwoma obszarami;

61. w związku z tym przypomina, że Unia Europejska opiera się na zasadach państwa prawa i że we wszelkich przypadkach przekazywania europejskich danych osobowych krajom trzecim w celach związanych z bezpieczeństwem należy przestrzegać gwarancji proceduralnych oraz prawa do obrony i działać zgodnie z przepisami w zakresie ochrony danych na poziomie krajowym i europejskim;

62. przypomina, że w transatlantyckich ramach porozumienia UE-USA w sprawie pomocy prawnej, które wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2010 r., art. 4 gwarantuje dostęp na żądanie do wybranych danych finansowych za pośrednictwem organów krajowych, co może stanowić solidniejszą podstawę prawną przekazywania danych ze SWIFT niż proponowana umowa przejściowa;

63. zauważa, że negocjowana właśnie przez UE i USA umowa przejściowa w sprawie przekazywania tych danych będzie obowiązywać na mocy klauzuli wygaśnięcia w okresie przejściowym nieprzekraczającym 12 miesięcy, a negocjacje w sprawie nowego porozumienia, prowadzone z poszanowaniem procedury przewidzianej w traktacie z Lizbony, będą musiały obejmować pełne zaangażowanie Parlamentu Europejskiego i parlamentów krajowych oraz zapewnić spełnienie warunków ustanowionych w ust. 3 wyżej wymienionej rezolucji z dnia 17 września 2009 r.;

*

* * *

64. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich, Kongresowi Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej, współprzewodniczącym Dialogu Ustawodawców oraz współprzewodniczącym i sekretariatowi Transatlantyckiej Rady Gospodarczej.

Czwartek, 22 października 2009 r.

Sytuacja w Gwinei

P7_TA(2009)0059

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 października 2009 r. w sprawie sytuacji w Gwinei

(2010/C 265 E/05)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat wydany dnia 13 października 2009 r. przez Międzynarodową Grupę Kontaktową ds. Gwinei z siedzibą w Abudży, Nigeria,
 - uwzględniając przedłużającą się destabilizację w rejonie rzeki Mano, o poważnych konsekwencjach dla lokalnej ludności,
 - uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Gwinei,
 - uwzględniając oświadczenie prezydencji z dnia 29 września 2009 r. złożone w imieniu Unii Europejskiej w sprawie przemocy w Konakry (Republika Gwinei),
 - uwzględniając debatę przeprowadzoną w Parlamencie dnia 7 października 2009 r.,
 - uwzględniając art. 122 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze fakt, że dnia 23 grudnia 2008 r., po śmierci prezydenta Lansany Conté'go, władzę przejęła junta wojskowa, na której czele stoi kapitan Moussa Dadis Camara,
- B. mając na uwadze fakt, że stłumienie pokojowej demonstracji opozycji, która odbyła się 28 września 2009 r., w rocznicę referendum, dzięki któremu kraj odzyskał niepodległość, pociągnęło za sobą – zależnie od źródeł – 100-200 ofiar (członkowie junty wojskowej usunęli wiele ciał, by nie dopuścić do ich policzenia, w ten sposób uniemożliwiając również rodzinom opłakiwanie zmarłych) oraz ponad 1 000 rannych, z ranami postrzałowymi i kłutymi, jak również wiele przypadków gwałtów,
- C. mając na uwadze fakt, że wiodący przedstawiciele opozycji są ranni, zostali pobici lub aresztowani, organizuje się nagonki na dziennikarzy o krytycznej opinii na temat władz, a działania junty zwiększają ryzyko konfliktu na tle etnicznym,
- D. mając na uwadze przerażające doniesienia o żołnierzach wykorzystujących kolby karabinów, a nawet bagnety do gwałcenia kobiet, oraz o rozbieraniu i pozbawianiu godności innych kobiet, jak również o ich publicznych aktach przemocy wobec kobiet, poniżaniu ich i gwałceniu przez siły bezpieczeństwa,
- E. mając na uwadze, że akty przemocy wobec kobiet zaliczają się do zbrodni wojennych oraz zbrodni przeciwko ludzkości, a wszyscy sprawcy powinni zostać postawieni przed wymiarem sprawiedliwości za ich bezkarność,
- F. mając na uwadze fakt, że art. 8 i 9 umowy z Kotonu, której Gwinea jest stroną, dotyczy poszanowania praw człowieka oraz demokracji,
- G. mając na uwadze, że w dniu 27 lipca 2009 r. zgodnie z umową z Kotonu opracowano plan działań mający zapewnić przemiany demokratyczne,

Czwartek, 22 października 2009 r.

- H. mając na uwadze, że członkowie junty, wywodzący się z partii Rada Narodowa na rzecz Demokracji i Rozwoju, zobowiązali się w jak najkrótszym terminie zorganizować wolne wybory i nie kandydować w nich,
- I. mając na uwadze, że prokurator Międzynarodowego Trybunału Karnego wszczął właśnie wstępne śledztwo w sprawie sytuacji w Gwinei, aby ustalić, czy popełniono zbrodnie podlegające jego właściwości,
- J. mając na uwadze, że nieodpowiedzialny sposób wykorzystania sił zbrojnych do stłumienia wystąpień ludności dyskwalifikuje juntę wojskową jako organizatora demokratycznych przemian w kraju w formie wolnych i sprawiedliwych wyborów,
- K. mając na uwadze, że Wspólnota Gospodarcza Państw Afryki Zachodniej (ECOWAS) i Unia Afrykańska zajęły stanowisko, a prezydent Burkiny Faso Blaise Compaoré został mianowany mediatorem,
- L. mając na uwadze, że do Gwinei udała się Międzynarodowa Grupa Kontaktowa ds. Gwinei, złożona z dyplomatów z ECOWAS, ONZ, Unii Afrykańskiej i Unii Europejskiej oraz z przedstawicieli międzynarodowych organizacji nadzorujących poszanowanie praw człowieka, i przedstawiła sprawozdanie z tej wizyty,
- M. mając na uwadze, że w grudniu 2008 r.⁽¹⁾, czyli kilka dni przed zamachem stanu, w wyniku którego kapitan Dadis Camara przejął władzę, Unia Europejska i Gwinea zawarły umowę o partnerstwie w sprawie połowów, a pierwszą wpłatę środków przewidziano na 30 listopada 2009 r.,
- N. mając na uwadze, że upłynęło ultimatum postawione przez Unię Afrykańską kapitanowi Dadisowi Camarze, wzywające go do odnowienia zobowiązania do niekandydowania w najbliższych wyborach prezydenckich,
- O. mając na uwadze, że ECOWAS wystosowała apel do wspólnoty międzynarodowej o rozmieszczenie w Gwinei neutralnych sił w celu ochrony ludności i opozycjonistów, oraz że „grupa kontaktowa” wezwała do nałożenia całkowitego embarga na broń przeznaczoną dla Gwinei,
- P. mając na uwadze, że znaczne zasoby górnicze występujące na terytorium Gwinei stwarzają możliwości rozwoju; mając na uwadze, że według klasyfikacji przeprowadzonej przez organizację Transparency International Gwinea należy do najbardziej skorumpowanych państw afrykańskich,
1. potępia krwawe i mordercze represje prowadzone wobec nieuzbrojonych demonstrantów i składa kondolencje osieroconym rodzinom ofiar;
 2. potępia wszelkie akty przemocy seksualnej wobec kobiet i dziewcząt, wzywa do ustanowienia pomocy medycznej i psychologicznej dla ofiar gwałtu i zachęca Komisję do pilnego rozpoczęcia konkretnych programów na rzecz rehabilitacji kobiet będących ofiarami przemocy w Gwinei;
 3. z zadowoleniem przyjmuje oświadczenie wydane przez Grupę Kontaktową ds. Gwinei po posiedzeniu w sprawie kryzysu w Gwinei, które odbyło się w dniu 12 października 2009 r. w Abudży, w którym to oświadczeniu wzywa juntę wojskową do „uwolnienia wszystkich osób zatrzymanych w sposób arbitralny, w szczególności osób zatrzymanych w związku z wydarzeniami z dnia 28 września 2009 r.” w Konakry, i wzywa ją do ustalenia najpóźniej do soboty 17 października 2009 r. zasad wykluczenia jej członków z wyborów prezydenckich zaplanowanych na styczeń 2010 r.;

⁽¹⁾ Protokół określający możliwości połowów przewidziany w umowie o partnerstwie w sprawie połowów pomiędzy Wspólnotą Europejską a Republiką Gwinei zawartą na okres od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. (Dz.U. L 156 z 19.6.2009, s. 40).

Czwartek, 22 października 2009 r.

4. z zadowoleniem przyjmuje powołanie przez ONZ niezależnej międzynarodowej komisji śledczej, której zadaniem jest znalezienie odpowiedzialnych za tę masakrę oraz rozpoczęcie wstępnego dochodzenia przez Międzynarodowy Trybunał Karny, tak aby winni zbrodni zostali ukarani;
 5. wzywa do podjęcia wszelkich możliwych środków, aby zapewnić bezpieczeństwo świadków i rodzin ofiar, którzy zostaną przesłuchani przez międzynarodową komisję śledczą;
 6. zwraca się do sprawującej władzę junty o poszanowanie prawa do wolności poglądów, wolności słowa i zrzeszania się, a zwłaszcza prawa do pokojowych zgromadzeń, zgodnie z postanowieniami powszechnej deklaracji praw człowieka;
 7. uważa, że jedynie rząd wyłoniony w wolnych i sprawiedliwych wyborach będzie miał legitymację prawną i będzie mógł reprezentować interesy kraju w perspektywie długoterminowej;
 8. wzywa do ustanowienia rządu przejściowego, w skład którego wejdą przedstawiciele głównych partii opozycyjnych i który zajmie się przygotowaniem wyborów prezydenckich i parlamentarnych;
 9. wzywa Radę do podjęcia odpowiednich środków przewidzianych w art. 96 umowy z Kotonu i zbadania możliwości zorganizowania, w odpowiedzi na wniosek ECOWAS, misji wsparcia afrykańskich sił ochrony ludności, tak aby udostępnić tym siłom środki konieczne do realizacji ich misji, jak również długoterminowej misji cywilnej celem pomocy w organizacji sił bezpieczeństwa;
 10. zwraca się do Unii Afrykańskiej, aby przy współpracy z ECOWAS nałożyła poważne sankcje na personel junty wojskowej i równolegle zorganizowała dialog na szczeblu krajowym w ramach komisji „prawdy i pojednania”;
 11. w świetle stanowiska ECOWAS wzywa wszystkie państwa do zawieszenia dostaw broni i amunicji przeznaczonych dla wojska i służb policji, a także dostaw wszelkich innych sprzętów, które mogłyby zostać wykorzystane przez gwinejskie służby bezpieczeństwa w celu naruszenia praw człowieka;
 12. wyraża ubolewanie, że zarówno państwowe, jak i prywatne firmy chińskie inwestujące w Gwinei, są praktycznie obojętne na kwestie podstawowych praw obywateli tego kraju;
 13. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich, Sekretarzowi Generalnemu ONZ, władzom Unii Afrykańskiej i ECOWAS, a także juncie rządzącej Republiką Gwinei.
-

Czwartek, 22 października 2009 r.

Iran

P7_TA(2009)0060

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 października 2009 r. w sprawie Iranu

(2010/C 265 E/06)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Iranu, zwłaszcza te dotyczące praw człowieka,
 - uwzględniając deklaracje prezydencji UE, wysokiego przedstawiciela ds. WPZiB, ministrów spraw zagranicznych UE, szefów państw i rządów G8, Rady Europejskiej i przewodniczącego Parlamentu Europejskiego w sprawie represji wobec demonstrantów podczas powyborczych zamieszek w Iranie w czerwcu 2009 r.,
 - uwzględniając sprawozdanie sekretarza generalnego ONZ z dnia 23 września 2009 r. w sprawie sytuacji w zakresie praw człowieka w Islamskiej Republice Iranu,
 - uwzględniając oświadczenie przewodniczącego Parlamentu Europejskiego z 9 października 2009 r., w którym Parlament ponownie podkreśla swoje zaangażowanie na rzecz ogólnoswiatowego zniesienia kary śmierci oraz w szczególności potępia najwyższy wymiar kary za przestępstwa popełniane przez młodocianych oraz egzekucje w Iranie,
 - uwzględniając oświadczenie prezydencji UE z dnia 13 października 2009 r. w sprawie egzekucji Behnouda Shojaeego, która miała miejsce w Iranie,
 - uwzględniając deklarację prezydencji UE z dnia 20 września 2009 r. potępiającą powtarzające się przypadki negocjowania Holokaustu przez prezydenta Iranu Mahmuda Ahmadienżada oraz odmawiania państwu Izrael prawa do istnienia,
 - uwzględniając oświadczenie prezydencji UE z dnia 18 października 2009 r. potępiające samobójczy atak podczas weekendu w prowincji Sistan-Beludżystan w Iranie, w którym zginęły co najmniej 42 osoby,
 - uwzględniając rezolucje Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych 62/149 z dnia 18 grudnia 2007 r. oraz 63/168 z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie moratorium na wykonywanie kary śmierci,
 - uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych (ICCPR), Międzynarodowy pakt praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych (ICESCR), Międzynarodową konwencję w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji rasowej oraz Konwencję o prawach dziecka, których Islamska Republika Iranu jest stroną,
 - uwzględniając art. 122 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że ogólna sytuacja w zakresie praw człowieka w Iranie wciąż się pogarsza, zwłaszcza od czasu wyborów prezydenckich w czerwcu 2009 r.,
- B. mając na uwadze, że Iran znajduje się na drugim miejscu po Chinach wśród krajów, w których wykonuje się najwięcej egzekucji, a ich liczba wzrosła czterokrotnie, odkąd prezydent Mahmud Ahmadineżad objął swój urząd w 2005 r. oraz mając na uwadze, że Iran wciąż pozostaje smutnym wyjątkiem, będąc jedynym krajem na świecie, w którym wciąż wykonuje się egzekucje na młodocianych przestępcach; mając na uwadze, że stosownie do sprawozdań prawników zajmujących się prawami człowieka co najmniej 140 młodocianych przestępców oczekuje w Iranie na wykonanie kary śmierci,

Czwartek, 22 października 2009 r.

- C. mając na uwadze, że 11 października 2009 r. Behnoud Shojaee został powieszony mimo usilnych próśb z kraju i z zagranicy o darowanie mu życia, stając się tym samym trzecim młodocianym przestępcą straconym w Islamskiej Republice Iranu od początku 2009 r. (Delara Darabi i Molla Gol byli pierwszymi) oraz mając na uwadze, że młodociani przestępcy Safar Angooti i Abbas Hosseini są zagrożeni rychłą egzekucją,
- D. mając na uwadze, że nadal powszechna jest praktyka torturowania więźniów i znęcania się nad nimi, pozbawiania ich snu, przetrzymywania w celi izolacyjnej, więzienia w tajnych ośrodkach, traktowania w okrutny, nieludzki i poniżający sposób, a także bezkarność funkcjonariuszy państwowych,
- E. mając na uwadze nasilenie brutalnych represji wobec przeciwników politycznych, obrońców praw człowieka, dziennikarzy, blogerów, nauczycieli, intelektualistów, pracowników naukowych, homoseksualistów, kobiet, studentów, działaczy związkowych oraz osób należących do mniejszości religijnych, etnicznych i językowych,
- F. mając na uwadze, że siedmiu przywódców bahaizmu wciąż jest więzionych, a jedyną tego przyczyną są ich przekonania religijne,
- G. mając na uwadze, że 4 sierpnia 2009 r. prezydent Mahmud Ahmadineżad został formalnie zaprzysiężony na drugą kadencję jako zwycięzca wyborów przeprowadzonych 12 czerwca 2009 r., a jego wyborczy rywal Mir-Hossein Mousavi i Mehdi Karrubi oraz liczni obserwatorzy oskarżyli władze o fałszowanie na wielką skalę wyników wyborów,
- H. mając na uwadze, że w kolejnych tygodniach i miesiącach kilkadziesiąt tysięcy protestujących wyszło na ulice; mając na uwadze, że 150 osób zmarło, a ponad tysiąc demonstrantów aresztowano,
- I. mając na uwadze, że zgodnie z doniesieniami wciąż trwają masowe procesy 140 zwolenników opozycji, w tym również prominentnych reformatorów i aktywistów oskarżonych o przestępstwa takie jak udział w zamieszkach, szpiegostwo i próba obalenia władzy w Iranie,
- J. mając na uwadze, że cztery osoby skazano na śmierć w związku z protestami, chociaż trafiły one do więzienia w kwietniu, a więc na długo przed powyborczymi demonstracjami,
- K. mając na uwadze, że zgodnie ze sprawozdaniami organizacji praw człowieka dziesiątki reporterów, fotografów i blogerów opuściło Iran lub próbuje wydostać się z kraju, tysiące osób straciło pracę, a w ostatnich tygodniach władze Iranu zamknęły wiele gazet i wciąż podobno przetrzymują 19 dziennikarzy i pięciu blogerów,
1. wyraża poważne wątpliwości co do poprawności wyników wyborów, które doprowadziły do wyboru prezydenta Mahmuda Ahmadineżada na drugą kadencję mimo wyraźnych oznak oszustw wyborczych na dużą skalę oraz uważa, że wiarygodność prezydenta Iranu została poważnie osłabiona;
 2. składa hołd odwadze wszystkich irańskich mężczyzn i kobiet broniących swych podstawowych wolności i demokratycznych zasad i wyrażających pragnienie życia w społeczeństwie wolnym od represji i zastraszenia; w szczególny sposób składa hołd irańskim kobietom, które odegrały doniosłą rolę w powyborczych demonstracjach w czerwcu, a w szczególności Nedzie Agha Soltan, która stała się symbolem brutalnych represji, oraz Shadi Sadr, obrończyni praw człowieka, aresztowanej 15 lipca 2009 r. za publiczne mówienie o łamaniu praw człowieka w więzieniach w stosunku do osób zatrzymanych po kontrowersyjnych wyborach prezydenckich w Iranie;
 3. potępia częste i nadmierne sięganie po rozwiązania siłowe, arbitralne aresztowania i domniemane stosowanie tortur w ramach represji skierowanych przeciwko protestującym z powodu kontrowersyjnych wyborów prezydenckich w Iranie; wzywa rząd Iranu do poszanowania podstawowych praw obywatelskich i politycznych, zwłaszcza prawa do swobody wypowiedzi, oraz domaga się bezwarunkowego uwolnienia wszystkich pokojowo nastawionych demonstrantów i osób aresztowanych w związku z ostatnimi niepokojami społecznymi, czy to studentów, pracowników naukowych, aktywistów, dziennikarzy, czy też obrońców praw człowieka;

Czwartek, 22 października 2009 r.

4. wzywa władze Iranu do umożliwienia Międzynarodowemu Komitetowi Czerwonego Krzyża dostępu do wszystkich bez wyjątku więźniów oraz do zezwolenia międzynarodowym organizacjom praw człowiek na monitorowanie sytuacji w kraju;
5. wzywa władze irańskie do usunięcia z prawa i z praktyki wszelkich form tortur i innych metod okrutnego, niehumanitarnego i poniżającego traktowania lub karania, do stania na straży należytych procedur prawnych i do położenia kresu bezkarności osób winnych łamania praw człowieka;
6. potępia samobójczy atak bombowy, który wydarzył się w prowincji Sistan-Beludżystan w dniu 17 października 2009 r., zabijając lub raniąc kilkadziesiąt osób; jest zaniepokojony faktem, że ów samobójczy atak może być związany z represjami wobec mniejszości etniczno-religijnych zamieszkujących tę prowincję; odrzuca terroryzm jako sposób rozwiązywania sporów politycznych;
7. ponownie wzywa władze irańskie do wywiązywania się z rządowego obowiązku poszanowania mniejszości wyznaniowych i do szybkiego uwolnienia przywódców bahaizmu: Fariby Kamalabadiego, Jamalodina Khanjaniego, Afifa Naeimiego, Saeida Rasaiego, Mahvasha Sabeta, Behrouza Tavakkoliego i Vahida Tizfahma;
8. ponownie wzywa władze Iranu do całkowitego zniesienia kary śmierci, a zanim to się stanie – do wprowadzenia moratorium na wykonywanie egzekucji, zgodnie z rezolucjami Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych 62/149 i 63/168;
9. z całą stanowczością potępia wyroki śmierci i egzekucje w Iranie, w szczególności zasądzone na młodocianych i nieletnich przestępcach lub na nich wykonywane, oraz wnosi ostry protest przeciwko egzekucji Behnouda Shojaee w dniu 11 października 2009 r. w Iranie; wzywa władze irańskie do przestrzegania uznanych na arenie międzynarodowej gwarancji prawnych w odniesieniu do nieletnich, takich jak Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych oraz konwencja ONZ o prawach dziecka, oraz przede wszystkim do zaniechania egzekucji Safara Angootiego i Abbasa Hosseiniego;
10. zaleca oddelegowanie specjalnego wysłannika przez wysokiego komisarza ONZ ds. praw człowieka w celu monitorowania sytuacji więźniów politycznych oraz zadbania o to, aby władze Iranu przestrzegały międzynarodowych standardów proceduralnych i zobowiązań prawnych w zakresie praw człowieka;
11. ubolewa z powodu systematycznego ograniczania swobody wymiany informacji poprzez blokowanie stron internetowych, zabrania im relacji z nielegalnych demonstracji i wprowadzania nowych restrykcji zmuszających dziennikarzy do uzyskania pozwolenia w celu relacjonowania wszelkich wydarzeń;
12. wzywa władze Iranu do zaprzestania prześladowań dziennikarzy pracujących dla zagranicznych mediów oraz w szczególności wzywa do natychmiastowego uwolnienia Fariby Pajooh, młodej irańsko-kanadyjskiej dziennikarki i powszechnie znanej blogerki, aresztowanej we własnym domu w Teheranie w dniu 24 sierpnia 2009 r.;
13. potępia fakt, że w dniu 2 października 2009 r. obrońcy praw człowieka Abdolfattahowi Soltanemu uniemożliwiono podróż z Teheranu do Norymbergii w Niemczech w celu odebrania nagrody tego miasta za działalność na rzecz praw człowieka;
14. wzywa Komisję do ustanowienia delegatury UE w Teheranie w celu wspierania i wzmocnienia dialogu z władzami i ze społeczeństwem obywatelskim w Iranie oraz w celu zacieśnienia współpracy, zwłaszcza w zakresie pomocy dla uchodźców i zwalczania handlu narkotykami;
15. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich, sekretarzowi generalnemu Narodów Zjednoczonych, Radzie Praw Człowieka ONZ oraz rządowi i parlamentowi Islamskiej Republiki Iranu.

Czwartek, 22 października 2009 r.

Sri Lanka

P7_TA(2009)0061

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 października 2009 r. w sprawie Sri Lanki

(2010/C 265 E/07)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje z dnia 18 maja 2000 r.⁽¹⁾, 14 marca 2002 r.⁽²⁾ i 20 listopada 2003 r.⁽³⁾ w sprawie Sri Lanki, z dnia 13 stycznia 2005 r.⁽⁴⁾ w sprawie pomocy UE dla ofiar tsunami na Oceanie Indyjskim, z dnia 18 maja 2006 r.⁽⁵⁾ w sprawie sytuacji na Sri Lance oraz z dnia 5 lutego 2009 r.⁽⁶⁾ w sprawie Sri Lanki,
- uwzględniając listy otwarte europejskiego komisarza ds. stosunków zewnętrznych z dnia 16 czerwca 2009 i 21 września 2009 r. w sprawie sytuacji na Sri Lance,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 18 maja 2009 r. na temat Sri Lanki,
- uwzględniając art. 122 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że wszystkie terytoria na północy Sri Lanki, zajęte uprzednio przez ugrupowanie Tygrysy Wyzwolenia Tamiłskiego Ilamu (LTTE), zostały odzyskane,
- B. mając na uwadze, że w wyniku trwającego 25 lat konfliktu, który zakończył się porażką LTTE w 2009 r., śmierć poniosło ponad 90 000 osób,
- C. mając na uwadze, że po zakończeniu konfliktu ponad 250 000 cywilów tamiłskich przetrzymywanych jest w obozach w celu kontroli i przesiedlenia, w których poważne zaniepokojenie budzą kwestie przepełnienia, dostępu do czystej wody, warunków sanitarnych i opieki medycznej, oraz w których zatrzymani nie mają swobody poruszania się,
- D. mając na uwadze, że rząd Sri Lanki nie zezwala organizacjom humanitarnym i organizacjom obrony praw człowieka na wystarczający dostęp do tych obozów,
- E. mając na uwadze, że społeczność międzynarodowa musi nadal dostarczać pomocy humanitarnej, w tym wyszkolonych pracowników,
- F. mając na uwadze, że rząd Sri Lanki powinien wykazać się hojnością i proaktywnością w rozwiązywaniu kwestii budzących niepokój i zainteresowanie ludności tamiłskiej oraz w sposób szybki i pełny wprowadzić w życie 13. poprawkę do konstytucji Sri Lanki, jak również dalsze, poważne środki decentralizacyjne, aby ludność tamiłska również postrzegała porażkę LTTE jako wyzwolenie,
- G. mając na uwadze, że sytuacja w zakresie praw człowieka ma niewielkie szanse na poprawę bez zaangażowania stałych obserwatorów międzynarodowych, szczególnie z takich organizacji jak Międzynarodowy Komitet Czerwonego Krzyża,
- H. mając na uwadze, że wielu dziennikarzy relacjonujących konflikt na Sri Lance oraz sytuację po jego zakończeniu doświadczyło przemocy i zastraszania,

⁽¹⁾ Dz.U. C 59 z 23.2.2001, s. 278.⁽²⁾ Dz.U. C 47 E z 27.2.2003, s. 613.⁽³⁾ Dz.U. C 87 E z 7.4.2004, s. 527.⁽⁴⁾ Dz.U. C 247 E z 6.10.2005, s. 147.⁽⁵⁾ Dz.U. C 297 E z 7.12.2006, s. 384.⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2009)0054.

Czwartek, 22 października 2009 r.

- I. mając na uwadze, że odbudowa gospodarki Sri Lanki zależeć będzie w ogromnym stopniu od bezpośrednich inwestycji zagranicznych, a także od stałego wsparcia ze strony UE,
- J. mając na uwadze, że na wielu obszarach byłego konfliktu znajdują się miny przeciwpiechotne i inne wybuchowe pozostałości wojny,
 1. wyraża głębokie ubolewanie z powodu faktu, że ponad 250 000 osób jest wciąż przetrzymywanych w obozach, i wzywa rząd Sri Lanki do podjęcia wszelkich niezbędnych kroków w celu zorganizowania szybkiego powrotu tych ludzi do domów, a także pilnego dostarczenia im pomocy humanitarnej, zgodnie ze swoim zobowiązaniem do ochrony wszystkich osób podlegających jego jurysdykcji; podkreśla, że Międzynarodowy Komitet Czerwonego Krzyża oraz wyspecjalizowane agencje ONZ muszą odgrywać kluczową rolę w tym procesie;
 2. wzywa władze Sri Lanki do umożliwienia organizacjom humanitarnym swobodnego dostępu do obozów w celu dostarczenia osobom zatrzymanym niezbędnej pomocy humanitarnej, szczególnie w obliczu rychłego pojawienia się monsunów na północy kraju;
 3. apeluje do społeczności międzynarodowej o dalsze wsparcie humanitarne, aby przyczynić się do trwałego pokoju, oraz wzywa międzynarodowych darczyńców do powiązania finansowania obozów z wypełnianiem zobowiązań w zakresie przesiedleń, a także do wdrożenia ograniczonego czasowo programu pomocy dla obozów;
 4. wzywa przywódców tamilijskich do opowiedzenia się za ugodą polityczną i do odrzucenia raz na zawsze terroryzmu i przemocy;
 5. podkreśla, że rząd Sri Lanki ma obowiązek stosowania międzynarodowych norm w zakresie praw człowieka przy prowadzeniu postępowania sądowego przeciwko członkom LTTE;
 6. wyraża uznanie dla opracowanego przez Sri Lankę krajowego planu działań na rzecz promocji i ochrony praw człowieka;
 7. wzywa rząd Sri Lanki do realizacji planów pojednania i decentralizacji, tak jak to przewiduje konstytucja krajowa;
 8. wzywa rząd Sri Lanki do powstrzymania represji wobec mediów dokonywanych na podstawie przepisów dotyczących walki z terroryzmem oraz do zapewnienia wolności prasy, a także wzywa rząd Sri Lanki, aby w związku z zakończeniem konfliktu dokonał przeglądu przepisów dotyczących walki z terroryzmem oraz aby zadbał o to, by wszystkie domniemane naruszenia wolności mediów były przedmiotem kompleksowych, otwartych i przejrzystych śledztw;
 9. wzywa rząd Sri Lanki do dalszego i pilniejszego zwracania uwagi na kwestię usunięcia min przeciwpiechotnych, których obecność stanowi poważną przeszkodę dla odnowy i odbudowy gospodarczej; w związku z tym wzywa rząd Sri Lanki do uczynienia pozytywnego kroku i przystąpienia do konwencji ottawskiej (Konwencja w sprawie zakazu użycia, składowania, produkcji i przekazywania min przeciwpiechotnych oraz ich zniszczenia), a w szczególności wzywa Komisję do udzielenia dodatkowego wsparcia pilnych prac związanych z usuwaniem min na Sri Lance;
 10. z zadowoleniem przyjmuje wprowadzenie ustawy o pomocy dla ofiar i świadków oraz ich ochronie, która obecnie znajduje się na etapie drugiego czytania w lankijskim parlamencie;
 11. zwraca uwagę na wybory lokalne w północnej części Sri Lanki;
 12. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi państw członkowskich, sekretarzowi generalnemu ONZ, sekretarzowi generalnemu Brytyjskiej Wspólnoty Narodów, Międzynarodowemu Komitetowi Czerwonego Krzyża, organizacji Human Rights Watch, Międzynarodowej kampanii na rzecz zakazu stosowania min przeciwpiechotnych, rządowi Sri Lanki oraz wszystkim pozostałym krajom należącym do Południowoazjatyckiego Stowarzyszenia na rzecz Współpracy Regionalnej.

Wtorek, 20 października 2009 r.

II

(Komunikaty)

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

PARLAMENT EUROPEJSKI

Wniosek o uchylenie immunitetu Marka Siwca

P7_TA(2009)0050

**Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 października 2009 r. w sprawie wniosku o uchylenie
immunitetu Marka Siwca (2009/2067(IMM))**

(2010/C 265 E/08)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek o uchylenie immunitetu Marka Siwca przekazany przez polskiego Prokuratora Generalnego w dniu 27 września 2006 r. i ogłoszony na posiedzeniu plenarnym w dniu 10 kwietnia 2008 r.,
- po wysłuchaniu wyjaśnień Marka Siwca, zgodnie z art. 7 ust. 3 Regulaminu,
- uwzględniając art. 10 Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich z dnia 8 kwietnia 1965 r. oraz art. 6 ust. 2 Aktu dotyczącego wyborów przedstawicieli do Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich z dnia 20 września 1976 r.,
- uwzględniając orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich z dnia 12 maja 1964 r. i 10 lipca 1986 r. ⁽¹⁾,
- uwzględniając art. 105 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r.,
- uwzględniając art. 7b ust. 1 polskiej ustawy z dnia 9 maja 1996 r. o wykonywaniu mandatu posła i senatora,
- uwzględniając art. 6 ust. 2 oraz art. 7 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A7-0030/2009),

A. mając na uwadze wniesienie przeciwko Markowi Siwcowi sprawy przez oskarżyciela posiłkowego,

⁽¹⁾ Sprawa 101/63 Wagner v. Fohrmann i Krier [1964], Zb.Orz. 195, oraz sprawa 149/85 Wybot przeciwko Faure i inni [1986], Zb.Orz. 2391.

Wtorek, 20 października 2009 r.

B. mając na uwadze, że z faktu wszczęcia postępowania w czasie kampanii wyborczej trzy lata po popełnieniu domniemyanych przestępstw, z otwarcie politycznych celów oskarżyciela posiłkowego – czego dowodzą w szczególności dokumenty przedstawione przez niego samego Przewodniczącemu Parlamentu Europejskiego – oraz z faktu, że oskarżyciel posiłkowy twierdzi, iż działa w imieniu obywateli, którzy sprzeciwiają się ogólnie prowadzeniu przez Marka Siwca działalności publicznej wynika, że wszczęcie przedmiotowej sprawy karnej stanowi *fumus persecutionis*, o tyle, iż istnieją poważne przyczyny, aby uznać, że zarzuty przeciwko M. Siwcowi zostały postawione przez przeciwnika politycznego i że ich przewodnim motywem była chęć zaszkodzenia jego działalności jako posłowi do Parlamentu Europejskiego,

1. podejmuje decyzję o odmowie uchylenia immunitetu Marka Siwca;
 2. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do niezwłocznego przekazania niniejszej decyzji oraz sprawozdania sporządzonego przez komisję przedmiotowo właściwą właściwemu organowi Rzeczypospolitej Polskiej.
-

Wtorek, 20 października 2009 r.

III

(Akty przygotowawcze)

PARLAMENT EUROPEJSKI

Statut Międzynarodowej Agencji Energii Odnawialnej (IRENA) *

P7_TA(2009)0030

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 20 października 2009 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie przyjęcia statutu Międzynarodowej Agencji Energii Odnawialnej (IRENA) przez Wspólnotę Europejską oraz korzystania z jego praw i wykonywania wynikających z niego obowiązków (COM(2009)0326 – C7-0092/2009 – 2009/0085(CNS))

(2010/C 265 E/09)

(Procedura konsultacji)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek dotyczący decyzji Rady (COM(2009)0326),
 - uwzględniając art. 175 ust. 1, art. 300 ust. 2 akapit pierwszy oraz art. 300 ust. 3 akapit pierwszy traktatu WE, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C7-0092/2009),
 - uwzględniając art. 55, art. 90 ust. 8 oraz art. 46 ust. 1 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii (A7-0026/2009),
1. zatwierdza przyjęcie statutu;
 2. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, jak również rządów i parlamentom państw członkowskich.

Nieaktualne akty prawne Rady w dziedzinie wspólnej polityki rolnej *

P7_TA(2009)0031

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 20 października 2009 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady uchylającego niektóre nieaktualne akty prawne Rady w dziedzinie wspólnej polityki rolnej (COM(2009)0377 – C7-0134/2009 – 2009/0103(CNS))

(2010/C 265 E/10)

(Procedura konsultacji)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Radzie (COM(2009)0377),

Wtorek, 20 października 2009 r.

- uwzględniając art. 37 Traktatu WE, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C7-0134/2009),
 - uwzględniając art. 55 i art. 46 ust. 1 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi (A7-0018/2009),
1. zatwierdza wniosek Komisji;
 2. zwraca się do Rady o poinformowanie go w przypadku uznania za stosowne odejścia od tekstu przyjętego przez Parlament;
 3. zwraca się do Rady o ponowne skonsultowanie się z Parlamentem w przypadku uznania za stosowne wprowadzenia znaczących zmian do wniosku Komisji;
 4. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

Delegowanie zadań z zakresu badań laboratoryjnych *

P7_TA(2009)0032

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 20 października 2009 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 2000/29/WE w zakresie delegowania zadań z zakresu badań laboratoryjnych (COM(2009)0424 – C7-0160/2009 – 2009/0117(CNS))

(2010/C 265 E/11)

(Procedura konsultacji)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Radzie (COM(2009)0424),
 - uwzględniając art. 37 Traktatu WE, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C7-0160/2009),
 - uwzględniając art. 55 i art. 46 ust. 1 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi (A7-0017/2009),
1. zatwierdza wniosek Komisji;
 2. zwraca się do Rady o poinformowanie go w przypadku uznania za stosowne odejścia od tekstu przyjętego przez Parlament;
 3. zwraca się do Rady o ponowne skonsultowanie się z Parlamentem w przypadku uznania za stosowne wprowadzenia znaczących zmian do wniosku Komisji;
 4. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.
-

Wtorek, 20 października 2009 r.

Obniżona stawka akcyzy na Maderze i Azorach *

P7_TA(2009)0033

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 20 października 2009 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady zezwalającej Portugalii na stosowanie obniżonej stawki akcyzy w autonomicznym regionie Madery na lokalnie produkowane i spożywane likiery i rum oraz w autonomicznym regionie Azorów na lokalnie produkowane i spożywane likiery i okowitę (COM(2009)0259 – C7-0104/2009 – 2009/0075(CNS))

(2010/C 265 E/12)

(Procedura konsultacji)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Radzie (COM(2009)0259),
 - uwzględniając art. 299 ust. 2 Traktatu WE, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C7-0104/2009),
 - uwzględniając art. 55 oraz art. 46 ust. 1 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju Regionalnego (A7-0039/2009),
1. zatwierdza wniosek Komisji,
 2. zwraca się do Rady, jeśli ta uzna za stosowne odejść od przyjętego przez Parlament tekstu, o poinformowanie go o tym fakcie;
 3. zwraca się do Rady o ponowne skonsultowanie się z Parlamentem w przypadku uznania za stosowne wprowadzenia znaczących zmian do wniosku Komisji;
 4. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

Ochrona dzikiego ptactwa (wersja skodyfikowana) *I**

P7_TA(2009)0034

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 20 października 2009 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (wersja skodyfikowana) (COM(2009)0129 – C6-0102/2009 – 2009/0043(COD))

(2010/C 265 E/13)

(Procedura współdecyzji – kodyfikacja)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedłożony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2009)0129),
- uwzględniając art. 251 ust. 2 oraz art. 175 ust.1 traktatu WE, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony przez Komisję (C6-0102/2009),
- uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie szybszej metody pracy nad urzędową kodyfikacją tekstów prawnych ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 102 z 4.4.1996, s. 2.

Wtorek, 20 października 2009 r.

- uwzględniając art. 86 i art. 55 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A7-0024/2009),
- A. mając na uwadze, że zdaniem grupy konsultacyjnej, złożonej z odpowiednich służb prawnych Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, wniosek ogranicza się do prostej kodyfikacji istniejących przepisów bez zmian co do istoty,
1. zatwierdza wniosek Komisji w wersji uwzględniającej zalecenia grupy konsultacyjnej służb prawnych Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji;
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

Urządzenia spalania paliw gazowych (wersja ujednolicona) ***I

P7_TA(2009)0035

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 20 października 2009 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady odnoszącej się do urządzeń spalania paliw gazowych (wersja ujednolicona) (COM(2007)0633 – C6-0393/2007 – 2007/0225(COD))

(2010/C 265 E/14)

(Procedura współdecyzji – ujednolicenie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedłożony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2007)0633),
 - uwzględniając art. 251 ust. 2 oraz art. 95 traktatu WE, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony przez Komisję (C6-0393/2007),
 - uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie szybszej metody pracy nad urzędową kodyfikacją tekstów prawnych ⁽¹⁾,
 - uwzględniając art. 86 i art. 55 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A7-0025/2009),
- A. mając na uwadze, że zdaniem grupy konsultacyjnej, złożonej z odpowiednich służb prawnych Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, wniosek ogranicza się do prostego ujednolicenia istniejących przepisów bez zmian co do istoty,
1. zatwierdza wniosek Komisji w wersji uwzględniającej zalecenia grupy konsultacyjnej służb prawnych Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji;
 2. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 102 z 4.4.1996, s. 2.

Wtorek, 20 października 2009 r.

Przepisy dotyczące świadczenia audiowizualnych usług medialnych (wersja ujednolicona) *I**

P7_TA(2009)0036

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 20 października 2009 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych) (wersja ujednolicona) (COM(2009)0185 – C7-0041/2009 – 2009/0056(COD))

(2010/C 265 E/15)

(Procedura współdecyzji – ujednolicenie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedłożony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2009)0185),
 - uwzględniając art. 251 ust. 2 oraz art. 47 ust. 2 i art. 55 Traktatu WE, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony przez Komisję (C7-0041/2009),
 - uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie szybszej metody pracy nad urzędową kodyfikacją tekstów prawnych ⁽¹⁾,
 - uwzględniając art. 86 i art. 55 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A7-0029/2009),
- A. mając na uwadze opinię grupy konsultacyjnej złożonej z odpowiednich służb prawnych Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, zgodnie z którą przedmiotowy wniosek ogranicza się do prostej kodyfikacji istniejących przepisów bez zmian co do istoty,
1. zatwierdza wniosek Komisji w wersji uwzględniającej zalecenia grupy konsultacyjnej służb prawnych Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji;
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 102 z 4.4.1996, s. 2.

Wtorek, 20 października 2009 r.

Ochrona pracowników przed azbestem (wersja skodyfikowana) ***I

P7_TA(2009)0037

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 20 października 2009 r. w sprawie zmienionego wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ochrony pracowników przed ryzykiem związanym z narażeniem na działanie azbestu w miejscu pracy (wersja skodyfikowana) (COM(2009)0071 – C7-0206/2009 – 2006/0222(COD))

(2010/C 265 E/16)

(Procedura współdecyzji – kodyfikacja)

Parlament Europejski,

- uwzględniając zmieniony wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2009)0071),
 - uwzględniając art. 251 ust. 2 oraz art. 137 ust. 2 traktatu WE, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony przez Komisję (C7-0206/2009),
 - uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie szybszej metody pracy nad urzędową kodyfikacją tekstów prawnych ⁽¹⁾,
 - uwzględniając art. 86 i art. 55 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A7-0033/2009),
- A. mając na uwadze, że zdaniem grupy konsultacyjnej, złożonej z odpowiednich służb prawnych Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, wniosek ogranicza się do prostej kodyfikacji istniejących przepisów bez zmian co do istoty,
1. zatwierdza wniosek Komisji w wersji uwzględniającej zalecenia grupy konsultacyjnej służb prawnych Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji;
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 102 z 4.4.1996, s. 2.

Wtorek, 20 października 2009 r.

Kontrola weterynaryjna zwierząt wprowadzanych do Wspólnoty z krajów trzecich (wersja ujednolicona) *

P7_TA(2009)0038

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 20 października 2009 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Rady ustanawiającej zasady organizacji kontroli weterynaryjnych zwierząt wprowadzanych do Wspólnoty z krajów trzecich (wersja ujednolicona) (COM(2008)0873 – C6-0033/2009 – 2008/0253(CNS))

(2010/C 265 E/17)

(Procedura konsultacji – ujednolicenie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Radzie (COM(2008)0873),
 - uwzględniając art. 37 Traktatu WE, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C6-0033/2009),
 - uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie szybszej metody pracy nad urzędową kodyfikacją tekstów prawnych ⁽¹⁾,
 - uwzględniając art. 86 i art. 55 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A7-0028/2009),
- A. mając na uwadze, że zdaniem grupy konsultacyjnej, złożonej z odpowiednich służb prawnych Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, wniosek ogranicza się do prostego ujednolicenia istniejących przepisów bez zmian co do istoty,
1. zatwierdza wniosek Komisji w wersji uwzględniającej zalecenia grupy konsultacyjnej służb prawnych Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji;
 2. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 102 z 4.4.1996, s. 2.

Wtorek, 20 października 2009 r.

Sieć zbierania danych rachunkowych o dochodach i działalności gospodarczej gospodarstw rolnych (wersja ujednolicona) *

P7_TA(2009)0039

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 20 października 2009 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady ustanawiającego sieć zbierania danych rachunkowych o dochodach i działalności gospodarczej gospodarstw rolnych we Wspólnocie Europejskiej (wersja ujednolicona) (COM(2009)0125 – C7-0005/2009 – 2009/0040(CNS))

(2010/C 265 E/18)

(Procedura konsultacji – ujednolicenie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedłożony Radzie (COM(2009)0125),
 - uwzględniając art. 37 ust. 2 traktatu WE, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C7-0005/2009),
 - uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie szybszej metody pracy nad urzędową kodyfikacją tekstów prawnych ⁽¹⁾,
 - uwzględniając art. 86 i art. 55 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A7-0031/2009),
- A. mając na uwadze, że zdaniem grupy konsultacyjnej złożonej z odpowiednich służb prawnych Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, wniosek ogranicza się do prostego ujednolicenia istniejących przepisów bez zmian co do istoty,
1. zatwierdza wniosek Komisji w wersji uwzględniającej zalecenia grupy konsultacyjnej służb prawnych Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji;
 2. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 102 z 4.4.1996, s. 2.

Wtorek, 20 października 2009 r.

Warunki zdrowotne zwierząt, regulujące handel wewnątrzspółnotowy i przywóz z państw trzecich drobiu i jaj wylęgowych (wersja ujednolicona) *

P7_TA(2009)0040

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 20 października 2009 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Rady w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt, regulujących handel wewnątrzspółnotowy i przywóz z państw trzecich drobiu i jaj wylęgowych (wersja ujednolicona) (COM(2009)0227 – C7-0048/2009 – 2009/0067(CNS))

(2010/C 265 E/19)

(Procedura konsultacji – ujednolicenie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedłożony Radzie (COM(2009)0227),
 - uwzględniając art. 37 traktatu WE, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C7-0048/2009),
 - uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie szybszej metody pracy nad urzędową kodyfikacją tekstów prawnych⁽¹⁾,
 - uwzględniając art. 86 i art. 55 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A7-0027/2009),
- A. mając na uwadze, że zdaniem grupy konsultacyjnej, złożonej z odpowiednich służb prawnych Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, wniosek ogranicza się do prostego ujednolicenia istniejących przepisów bez zmian co do istoty,
1. zatwierdza wniosek Komisji w wersji uwzględniającej zalecenia grupy konsultacyjnej służb prawnych Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji;
 2. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 102 z 4.4.1996, s. 2.

Wtorek, 20 października 2009 r.

Zwierzęta hodowlane czystorasowe z gatunku bydła (wersja ujednolicona) *

P7_TA(2009)0041

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 20 października 2009 r. w sprawie zmienionego wniosku dotyczącego dyrektywy Rady w sprawie zwierząt hodowlanych czystorasowych z gatunku bydła (wersja ujednolicona) (COM(2009)0235 – C7-0045/2009 – 2006/0250(CNS))

(2010/C 265 E/20)

(Procedura konsultacji – ujednoczenie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając zmieniony wniosek Komisji przedłożony Radzie (COM(2009)0235),
 - uwzględniając art. 37 i art. 94 traktatu WE, na mocy których Rada skonsultowała się z Parlamentem (C7-0045/2009),
 - uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie szybszej metody pracy nad urzędową kodyfikacją tekstów prawnych ⁽¹⁾,
 - uwzględniając art. 86 i art. 55 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A7-0032/2009),
- A. mając na uwadze, że zdaniem grupy konsultacyjnej, złożonej z odpowiednich służb prawnych Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, wniosek ogranicza się do prostego ujednoczenia istniejących przepisów bez zmian co do istoty,
1. zatwierdza wniosek Komisji w wersji uwzględniającej zalecenia grupy konsultacyjnej służb prawnych Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji;
 2. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 102 z 4.4.1996, s. 2.

Wtorek, 20 października 2009 r.

Umowa między Wspólnotą Europejską a Republiką Mauritiusa dotycząca zniesienia wiz krótkoterminowych *

P7_TA(2009)0042

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 20 października 2009 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie zawarcia umowy między Wspólnotą Europejską a Republiką Mauritiusa dotyczącej zniesienia wiz krótkoterminowych (COM(2009)0048 – C7-0015/2009 – 2009/0012(CNS))

(2010/C 265 E/21)

(Procedura konsultacji)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek dotyczący decyzji Rady (COM(2009)0048),
 - uwzględniając art. 62 ust. 2 lit. b) i lit. i) oraz art. 300 ust. 2, akapit pierwszy, zdanie pierwsze Traktatu WE,
 - uwzględniając art. 300 ust. 3, akapit pierwszy traktatu WE, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C7-0015/2009),
 - uwzględniając art. 55 oraz art. 90 ust. 8 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A7-0019/2009),
1. zatwierdza zawarcie umowy;
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, jak również rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz parlamentowi Republiki Mauritiusa.

Umowa między Wspólnotą Europejską a Republiką Szeszeli dotyczącej zniesienia wiz krótkoterminowych *

P7_TA(2009)0043

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 20 października 2009 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie zawarcia umowy między Wspólnotą Europejską a Republiką Szeszeli dotyczącej zniesienia wiz krótkoterminowych (COM(2009)0052 – C7-0012/2009 – 2009/0015(CNS))

(2010/C 265 E/22)

(Procedura konsultacji)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek dotyczący decyzji Rady (COM(2009)0052),
- uwzględniając art. 62 ust. 2 lit. b) i lit. i) oraz art. 300 ust. 2 akapit pierwszy zdanie pierwsze traktatu WE,
- uwzględniając art. 300 ust. 3 akapit pierwszy traktatu WE, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C7-0012/2009),

Wtorek, 20 października 2009 r.

- uwzględniając art. 55 oraz art. 90 ust. 8 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A7-0012/2009),
1. zatwierdza zawarcie umowy;
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, jak również rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz Republiki Seszeli.

Umowa między Wspólnotą Europejską a Barbadosem w sprawie zniesienia wiz krótkoterminowych *

P7_TA(2009)0044

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 20 października 2009 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie zawarcia umowy między Wspólnotą Europejską a Barbadosem w sprawie zniesienia wiz krótkoterminowych (COM(2009)0050 – C7-0017/2009 – 2009/0014(CNS))

(2010/C 265 E/23)

(Procedura konsultacji)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt decyzji Rady (COM(2009)0050),
 - uwzględniając art. 62 ust. 2 lit. b) i lit. i) oraz art. 300 ust. 2 akapit pierwszy zdanie pierwsze Traktatu WE,
 - uwzględniając art. 300 ust. 3 akapit pierwszy traktatu WE, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C7-0017/2009),
 - uwzględniając art. 55 oraz art. 90 ust. 8 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A7-0013/2009),
1. zatwierdza zawarcie umowy;
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, jak również rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz Barbadosu.

Wtorek, 20 października 2009 r.

Umowa między Wspólnotą Europejską a Federacją Saint Kitts i Nevis w sprawie zniesienia wiz krótkoterminowych *

P7_TA(2009)0045

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 20 października 2009 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady dotyczącej zawarcia umowy między Wspólnotą Europejską a Federacją Saint Kitts i Nevis w sprawie zniesienia wiz krótkoterminowych (COM(2009)0053 – C7-0013/2009 – 2009/0017(CNS))

(2010/C 265 E/24)

(Procedura konsultacji)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek dotyczący decyzji Rady (COM(2009)0053),
 - uwzględniając art. 62 ust. 2 lit. b) i lit. i) oraz art. 300 ust. 2 akapit pierwszy, zdanie pierwsze traktatu WE,
 - uwzględniając art. 300 ust. 3 akapit pierwszy traktatu WE, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C7-0013/2009),
 - uwzględniając art. 55 oraz art. 90 ust. 8 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A7-0014/2009),
1. zatwierdza zawarcie umowy;
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, jak również rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz Federacji Saint Kitts i Nevis.

Umowa między Wspólnotą Europejską a Antiguą i Barbudą w sprawie zniesienia wiz krótkoterminowych *

P7_TA(2009)0046

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 20 października 2009 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie zawarcia umowy między Wspólnotą Europejską a Antiguą i Barbudą w sprawie zniesienia wiz krótkoterminowych (COM(2009)0049 – C7-0016/2009 – 2009/0013(CNS))

(2010/C 265 E/25)

(Procedura konsultacji)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt decyzji Rady (COM(2009)0049),
- uwzględniając uwzględniając art. 62 ust. 2 lit. b) i lit. i) oraz art. 300 ust. 2 akapit pierwszy zdanie pierwsze Traktatu WE,
- uwzględniając art. 300 ust. 3 akapit pierwszy traktatu WE, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C7-0016/2009),

Wtorek, 20 października 2009 r.

- uwzględniając art. 55 i 90 ust. 8 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A7-0015/2009),
1. zatwierdza zawarcie umowy;
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, jak również rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz Antigui i Barbudy.

Umowa między Wspólnotą Europejską a Wspólnotą Bahamów dotycząca zniesienia wiz krótkoterminowych *

P7_TA(2009)0047

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 20 października 2009 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie zawarcia umowy między Wspólnotą Europejską a Wspólnotą Bahamów dotyczącej zniesienia wiz krótkoterminowych (COM(2009)0055 – C7-0014/2009 – 2009/0020(CNS))

(2010/C 265 E/26)

(Procedura konsultacji)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek dotyczący decyzji Rady (COM(2009)0055),
 - uwzględniając art. 62 ust. 2 lit. b) i lit. i) oraz art. 300 ust. 2 akapit pierwszy zdanie pierwsze traktatu WE,
 - uwzględniając art. 300 ust. 3 akapit pierwszy traktatu WE, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C7-0014/2009),
 - uwzględniając art. 55 i 90 ust. 8 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A7-0016/2009),
1. zatwierdza zawarcie umowy;
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, jak również rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz parlamentowi Wspólnoty Bahamów.

Wtorek, 20 października 2009 r.

Projekt budżetu korygującego nr 9/2009: trzęsienie ziemi we Włoszech

P7_TA(2009)0048

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 października 2009 r. w sprawie projektu budżetu korygującego nr 9/2009 Unii Europejskiej na rok budżetowy 2009, trzęsienie ziemi we Włoszech, sekcja 3 – Komisja (14265/2009 – C7-0214/2009 – 2009/2087(BUD))

(2010/C 265 E/27)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 272 traktatu WE oraz art. 177 traktatu Euratom,
 - uwzględniając rozporządzenie (WE, Euratom) nr 1605/2002 Rady z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich, a w szczególności jego art. 37 i 38 ⁽¹⁾,
 - uwzględniając budżet ogólny Unii Europejskiej na rok budżetowy 2009 w formie przyjętej ostatecznie w dniu 18 grudnia 2008 r. ⁽²⁾,
 - uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne między Parlamentem Europejskim, Radą oraz Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami z dnia 17 maja 2006 r. ⁽³⁾,
 - uwzględniając wstępny projekt budżetu korygującego nr 9/2009 Unii Europejskiej na rok budżetowy 2009 przedstawiony przez Komisję dnia 28.08.09 r. (COM(2009)0448),
 - uwzględniając projekt budżetu korygującego nr 9/2009 sporządzony przez Radę dnia 9 października 2009 r. (14265/2009 – C7-0214/2009),
 - uwzględniając art. 75 i załącznik V do Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Budżetowej (A7-0023/2009),
- A. mając na uwadze, że projekt budżetu korygującego nr 9 do budżetu ogólnego na rok 2009 obejmuje następujące pozycje:
- uruchomienie z Funduszu Solidarności UE kwoty 493 780 000 EUR w środkach na zobowiązania i środkach na płatności w związku ze skutkami trzęsienia ziemi, które dotknęło Włochy w kwietniu 2009 r.,
 - odpowiednie obniżenie o 493 780 000 EUR całkowitych środków na płatności z następujących linii budżetowych:
 - 05 04 02 01 Zakończenie działalności Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej, Sekcja Orientacji — Regiony celu 1 (2000–2006);
 - 06 02 06 Program Marco Polo II;
 - 06 04 06 Program ramowy na rzecz konkurencyjności i innowacji – Program „Inteligentna Energia dla Europy”;
 - 06 06 01 02 Badania naukowe związane z energią – Wspólne przedsięwzięcie na rzecz technologii ogniw paliwowych i technologii wodorowych (FCH);

⁽¹⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 69 z 13.3.2009.⁽³⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1.

Wtorek, 20 października 2009 r.

- 06 06 02 01 Badania naukowe związane z transportem (w tym aeronautyka);
- 06 06 02 03 Wspólne przedsięwzięcie SESAR;
- 06 06 05 02 Zakończenie szóstego programu ramowego WE (2003-2006);
- 07 03 07 LIFE+ (instrument finansowy na rzecz środowiska) – 2007-2013
- 08 02 01 Współpraca – Zdrowie;
- 08 07 02 Współpraca – Transport – Wspólne przedsięwzięcie Clean Sky;
- 08 10 01 Pomysły;
- 11 06 01 Zakończenie Instrumentu Finansowego Orientacji Rybołówstwa (IFOR) – cel 1 (2000–2006), oraz
- 11 06 04 Zakończenie Instrumentu Finansowego Orientacji Rybołówstwa (IFOR) – Obszary spoza celu 1 (2000–2006),

B. mając na uwadze, że projekt budżetu korygującego nr 9/2009 służy formalnemu wprowadzeniu tej korekty do budżetu na rok 2009,

1. przyjmuje do wiadomości wstępny projekt budżetu korygującego nr 9/2009, który stanowi piąty budżet korygujący dotyczący wyłącznie Funduszu Solidarności UE, przedstawiony zgodnie z wnioskiem Parlamentu Europejskiego i Rady zawartym we wspólnej deklaracji przyjętej na posiedzeniu pojedynczym w dniu 17 lipca 2008 r.;
2. przyjmuje projekt budżetu korygującego nr 9/2009 bez poprawek;
3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

Uruchomienie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji

P7_TA(2009)0049

Komisja Budżetowa PE428.043 Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 października 2009 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji zgodnie z pkt 28 Porozumienia międzyinstytucjonalnego pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami z dnia 17 maja 2006 r. (COM(2009)0423 – C7-0113/2009 – 2009/2078(BUD))

(2010/C 265 E/28)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedłożony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2009)0423 – C7-0113/2009),
- uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. między Parlamentem Europejskim, Radą oraz Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami (Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r.)⁽¹⁾, w szczególności jego pkt 28,

⁽¹⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1.

Wtorek, 20 października 2009 r.

- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1927/2006 z dnia 20 grudnia 2006 r. ustanawiające Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji (rozporządzenie w sprawie EFG) ⁽¹⁾,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Budżetowej oraz opinię Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych (A7-0022/2009),
 - A. mając na uwadze, że Unia Europejska opracowała odpowiednie instrumenty legislacyjne i budżetowe w celu udzielenia dodatkowego wsparcia pracownikom dotkniętym konsekwencjami wynikającymi z poważnych zmian strukturalnych w systemach światowego handlu oraz z myślą o ułatwieniu im ponownej integracji na rynku pracy,
 - B. mając na uwadze, że pomoc finansowa Unii dla zwalnianych pracowników powinna być dynamiczna i powinno się jej udzielać jak najszybciej i jak najskuteczniej zgodnie ze wspólną deklaracją Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, przyjętą na posiedzeniu pojedynczym w dniu 17 lipca 2008 r., a także przy należyтым uwzględnieniu Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. w zakresie przyjęcia decyzji o uruchomieniu funduszu,
 - C. mając na uwadze, że Niemcy zwróciły się o pomoc w związku z przypadkami redukcji zatrudnienia w sektorze telekomunikacyjnym w zakładach Nokia GmbH w dniu 6 lutego 2009 r. w regionie Bochum ⁽²⁾ i spełniły niezbędne kryteria określone w rozporządzeniu w sprawie EFG,
 - 1. zwraca się do zainteresowanych instytucji o podjęcie niezbędnych kroków mających na celu przyspieszenie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (EFG);
 - 2. podkreśla, że Unia Europejska powinna wykorzystać wszystkie dostępne środki w celu stawienia czoła konsekwencjom światowego kryzysu gospodarczego i finansowego; dostrzega w związku z tym, że EFG może odegrać kluczową rolę w powrocie zwolnionych pracowników na rynek pracy;
 - 3. przypomina, że uruchomienie EFG w formie środków na płatności nie powinno zagrozić finansowaniu unijnego Europejskiego Funduszu Społecznego; wyraża pewne wątpliwości co do istnienia gwarancji komplementarności z innymi istniejącymi instrumentami, jak Europejski Fundusz Społeczny UE;
 - 4. podejmuje się dokonania oceny funkcjonowania i wartości dodanej EFG w kontekście ogólnej oceny programów i innych poszczególnych instrumentów utworzonych na mocy Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r., w ramach procedury przeglądu budżetu wieloletnich ram finansowych na lata 2007–2013;
 - 5. zatwierdza decyzję załączoną do niniejszej rezolucji;
 - 6. zobowiązuje swojego przewodniczącego do podpisania decyzji wraz z przewodniczącym Rady oraz do zarządzenia jej publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej;
 - 7. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wraz z załącznikiem Radzie i Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 406 z 30.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ EGF/2009/002 DE / Nokia.

Wtorek, 20 października 2009 r.

ZAŁĄCZNIK

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji, zgodnie z pkt 28 Porozumienia międzyinstytucjonalnego pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami z dnia 17 maja 2006 r.

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami⁽¹⁾, w szczególności jego pkt 28,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1927/2006 z dnia 20 grudnia 2006 r. ustanawiające Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji⁽²⁾, a w szczególności art. 12 ust. 3 tego rozporządzenia,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji (EFG) ustanowiono w celu zapewnienia dodatkowego wsparcia zwolnionym pracownikom, którzy ponoszą konsekwencje poważnych zmian strukturalnych w systemach światowego handlu, oraz udzielenia im pomocy umożliwiającej powrót na rynek pracy.
- (2) Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. pozwala uruchomić EFG w ramach rocznego pułapu 500 mln EUR.
- (3) Niemcy złożyły wniosek o uruchomienie EFG w związku z przypadkami redukcji zatrudnienia w zakładach Nokia GmbH w dniu 6 lutego 2009 r. Wniosek jest zgodny z wymogami określania wkładów finansowych zawartymi w art. 10 rozporządzenia (WE) nr 1927/2006, Komisja wnioskuje zatem o uruchomienie kwoty w wysokości 5 553 850 EUR.
- (4) Należy zatem uruchomić EFG, aby zapewnić wkład finansowy dla wniosku złożonego przez Niemcy.

STANOWIĄ, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

W budżecie ogólnym Unii Europejskiej na rok finansowy 2009 uruchamia się Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji, aby udostępnić kwotę 5 553 850 EUR w formie środków na zobowiązania i środków na płatności.

⁽¹⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1

⁽²⁾ Dz.U. L 406 z 30.12.2006, s. 1.

Wtorek, 20 października 2009 r.

Artykuł 2

Niniejszą decyzję publikuje się w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Strasburgu, dnia

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

Czwartek, 22 października 2009 r.

Projekt budżetu ogólnego na rok 2010 (Sekcja III)

P7_TA(2009)0051

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 października 2009 r. w sprawie projektu budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2010, Sekcja 3 – Komisja (C7-0127/2009 – 2009/2002(BUD)) oraz listu w sprawie poprawek nr 1/2010 (SEC(2009)1133) do projektu budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2010

(2010/C 265 E/29)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 272 Traktatu WE oraz art. 177 traktatu Euratom,
- uwzględniając decyzję Rady nr 2000/597/WE, Euratom z dnia 29 września 2000 r. dotyczącą systemu środków własnych Wspólnot Europejskich ⁽¹⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (rozporządzenie finansowe) ⁽²⁾,
- uwzględniając porozumienie międzyinstytucjonalne (IIA) ⁽³⁾ z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 marca 2009 r. w sprawie wytycznych dotyczących procedury budżetowej na 2010 r. ⁽⁴⁾,
- uwzględniając wstępny projekt budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2010 przedstawiony przez Komisję dnia 29 kwietnia 2009 (COM(2009)0300),
- uwzględniając projekt budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2010 przedstawiony przez Radę dnia 10 lipca 2009 r. (C7-0127/2009),
- uwzględniając list w sprawie poprawek nr 1/2010 (SEC(2009)1133) do wstępnego projektu budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2010,
- uwzględniając art. 75 oraz załącznik V Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Budżetowej oraz opinie zainteresowanych komisji (A7-0038/2009),

Kluczowe zagadnienia

1. przypomina, że jego kluczowe priorytety i ocena ram budżetowych na rok 2010 zostały określone w jego rezolucji z dnia 10 marca 2009 r., w której Parlament zajął bardzo krytyczne stanowisko w związku z ograniczonymi rezerwami dostępnymi w większości działów wieloletnich ram finansowych;

⁽¹⁾ Dz.U. L 253 z 7.10.2000, s. 42.

⁽²⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2009)0095.

Czwartek, 22 października 2009 r.

2. ubolewa nad faktem, że w projekcie budżetu Rada jeszcze bardziej zredukowała wstępny projekt budżetu (WPB) Komisji: środki na zobowiązania w projekcie budżetu wynoszą ogółem 137 944 mln EUR, co stanowi spadek w stosunku do WPB o 613 mln EUR, podczas gdy środki na płatności, których kwota wynosi 120 521 mln EUR, zmniejszono o 1 795 mln EUR w porównaniu z WPB; podkreśla, że doprowadziło to do jeszcze większej dysproporcji pomiędzy poziomem zobowiązań i płatności, co stoi w sprzeczności z zasadą gospodarności;

3. przypomina, że kluczowym celem budżetu na 2010 r. powinno być poświęcenie specjalnej uwagi niedawnemu kryzysowi gospodarczemu; postanawia w tym kontekście, że Parlament na pierwszym miejscu stawiać będzie obywateli, udowadniając, że Unia Europejska nie jest źródłem problemu, lecz może pomóc w znalezieniu rozwiązania; w związku z tym stosownie poprawił projekt budżetu Rady, z myślą o wykorzystaniu budżetu UE jako instrumentu, który pomoże przezwyciężyć obecny kryzys dając impuls wzrostowi gospodarczemu, konkurencyjności, spójności i ochronie zatrudnienia;

4. po analizie projektu budżetu potwierdza, że dział 1a nie pozwala na właściwe sfinansowanie potrzeb UE w obszarze „Konkurencyjność na rzecz wzrostu i zatrudnienia”, który wykazuje deficyt, zwłaszcza jeśli chodzi o stawienie czoła obecnemu kryzysowi gospodarczemu i ograniczenie jego ewentualnych skutków; uważa, że dział ten powinien zostać gruntownie zbadany i w razie potrzeby poddany rewizji, aby zapewnić, że wypełni on wyznaczone mu cele w przyszłości;

5. przypomina porozumienie w sprawie wspólnego oświadczenia Parlamentu Europejskiego i Rady, załączonego do niniejszej rezolucji, zawarte w pierwszym czytaniu w postępowaniu pojedynczym w sprawie budżetu na 2010 r. z dnia 10 lipca 2009 r.; wziął je pod uwagę w trakcie przygotowywania poprawek do projektu budżetu;

Europejski plan naprawy gospodarczej

6. podkreśla, że finansowanie drugiego etapu europejskiego planu naprawy gospodarczej jest priorytetem Parlamentu; ma zamiar wykorzystać instrumenty przewidziane w porozumieniu instytucjonalnym w celu zagwarantowania jego finansowania; w tym kontekście przypomina, że Rada Europejska nie była w stanie przedstawić swych planów w projekcie budżetu; przypomina, że porozumienie finansowe nie powinno zagrażać środkom finansowym przeznaczonym na programy przyjmowane w ramach procedury współdecyzji, ani na roczną procedurę budżetową nakreśloną w deklaracji uzgodnionej przez władzę budżetową w sprawie finansowania europejskiego planu naprawy gospodarczej z dnia 2 kwietnia 2009 r.; przypomina także swój pogląd na temat zasad i ostrożności wymaganej podczas korzystania z dostępnych rezerw w poszczególnych działach;

Dział 1a

7. jest zdziwiony dodatkowymi cięciami, których Rada dokonała w pozycjach wspierających strategię lizbońską, która opiera się na decyzji Rady Europejskiej; zwraca uwagę, że jest to sprzeczne z tym, co powinno zostać zrobione, aby zaradzić obecnemu kryzysowi gospodarczemu;

8. zobowiązuje się do dołożenia wszelkich starań na rzecz zapewnienia odpowiedniego finansowania wszystkim działaniom i strategiom politycznym w dziale 1a, który wspiera trwały wzrost i tworzenie miejsc pracy oraz dostarcza rozwiązania problemów obywateli Europy, a mianowicie zapewniając większe bezpieczeństwo energetyczne, zwiększając pomoc na badania i innowacje, w szczególności w odniesieniu do technologii ekologicznego wytwarzania energii, promując małe i średnie przedsiębiorstwa i wspierając proces uczenia się przez całe życie; popiera wzbogacenie i dalsze rozwijanie programu Erasmus celem wsparcia inicjatyw promujących tworzenie miejsc pracy dla młodych osób rozpoczynających karierę zawodową; przypomina o znaczeniu poprawy wdrażania programów ramowych i wzywa Komisję do uwzględnienia stanowiska Parlamentu przyjętego w procedurze udzielania absolutorium Komisji 2007 ⁽¹⁾ nr. 113-123 w sprawie problemów związanych z wdrażaniem tych programów;

⁽¹⁾ Dz.U. L 255 z 26.9.2009, s. 36.

Czwartek, 22 października 2009 r.

9. przypomina znowelizowane przepisy w rozporządzeniu (WE) nr 546/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 czerwca 2009 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 1927/2006 ustanawiające Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji ⁽¹⁾ na rzecz pracowników ponoszących konsekwencje znacznych zmian strukturalnych, które zachodzą w światowej strukturze handlu, aby pomóc im w powrocie na rynek pracy; przypomina, że wyżej wspomniana rewizja mająca na celu zwiększenie zakresu stosowania funduszu powinna uwzględniać skutki obecnego kryzysu gospodarczego; podkreśla potrzebę dogłębnej analizy Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji podczas przeglądu śródkresowego;

Poddział 1b

10. ubolewa nad faktem, że Rada dokonała cięć w WPB w momencie kiedy fundusze strukturalne i spójności powinny być wykorzystywane do pobudzania wzrostu i ożywienia gospodarczego; proponuje regularny wzrost płatności w głównych liniach budżetowych (EFRR, EFS, Fundusz Spójności), aby stymulować realizację polityki strukturalnej w państwach członkowskich, z korzyścią dla wszystkich obywateli Europy;

11. zwraca uwagę, że obecne słabe wdrożenie polityki strukturalnej i polityki spójności wynika głównie z niewielkiej elastyczności w systemie skomplikowanych zasad i wymogów Komisji i państw członkowskich;

12. nalega, by państwa członkowskie wykorzystały wszelkie istniejące narzędzia w celu przyspieszenia lub nawet zmiany swych programów operacyjnych z myślą o skuteczniejszym przezwyciężeniu skutków ostatniego kryzysu gospodarczego i finansowego; wzywa Komisję do zatwierdzenia tych zmian w najkrótszym możliwym terminie tak, by nie opóźniać ich wdrożenia;

13. wzywa Radę do osiągnięcia porozumienia w sprawie propozycji poczynionej przez Komisję w lipcu 2009 r. w sprawie zmiany ogólnych przepisów EFRR, EFS oraz Funduszu Spójności w odniesieniu do uproszczenia przepisów dotyczących zarządzania finansami;

14. podkreśla fakt, że wiele ważnych strategii politycznych i działań mających na celu walkę ze zmianami klimatu i wspieranie wzrostu gospodarczego na rzecz zatrudnienia jest finansowanych z tego podziału oraz że należy poczynić więcej w celu skoncentrowania wysiłków na skuteczniejszym zajmowaniu się tymi priorytetami;

15. ponownie podkreśla wagę przywiązywaną do zasady solidarności w obrębie Unii; ma zamiar podjąć wszelkie starania w celu zagwarantowania odpowiedniejszego finansowania polityki spójności, tak aby zapewnić możliwość stawiania czoła obecnym i przyszłym wyzwaniom; uważa, że tym bardziej konieczne jest dokonanie oceny stosowania zasady n+2 i n+3, aby zapewnić pełne wykonanie funduszy strukturalnych i funduszu spójności;

Dział 2

16. jest zdania, że budżet UE w swej obecnej formie nie może skutecznie i realistycznie służyć celom wytyczonym przez Unię w odniesieniu do zmian klimatycznych; uważa, że obywatele Europy potrzebują namacalnej inicjatywy europejskiej, by walczyć ze zmianami klimatycznymi, radzić sobie z ich następstwami oraz finansować niezbędne polityki;

17. przypomina, że w związku z konferencją w Kopenhadze, która odbędzie się w grudniu 2009 r., walka ze zmianami klimatu pozostanie jednym z najważniejszych priorytetów budżetu na 2010 r.; uważa jednak, że priorytetowe znaczenie tej kwestii nie jest wystarczająco odzwierciedlone w projekcie budżetu i w związku z tym zamierza położyć większy nacisk na tę kluczową strategię polityczną; przypomina Komisji, by w następstwie konferencji w sprawie zmian klimatycznych na czas przedłożyła rozsądną propozycję finansowania;

⁽¹⁾ Dz.U. L 167 z 29.6.2009, s. 26

Czwartek, 22 października 2009 r.

18. podkreśla priorytetowe potraktowanie pomocy dla producentów mleka przez przedmiotowo właściwą komisję PE; postanawia wysłać wyraźny sygnał Komisji i Radzie proponując kwotę 300 mln EUR na utworzenie funduszu mlecznego; wzywa Komisję do uwzględnienia tego wniosku podczas przedstawiania listu w sprawie poprawek nr 2;

19. postanawia sfinansować działania na rzecz wprowadzenia szerokopasmowego internetu na obszarach wiejskich znajdujące się w europejskim planie gospodarczym z rezerwy działu 2, zgodnie z odpowiednim oświadczeniem władzy budżetowej w sprawie finansowania z dnia 2 kwietnia 2009 r.;

20. podkreśla konieczność rozszerzenia i obszerniejszego finansowania programów, które mogą wspierać konsumpcję produktów rolnych (np. programy dystrybucji mleka i owoców w szkole);

Poddział 3a

21. uznaje fakt, że obywatele pragną bezpiecznej Europy, i z zadowoleniem przyjmuje podwyższenie poziomu środków w tym poddziale w porównaniu z budżetem na 2009 r.; uznaje fakt, że wszystkie kraje w Unii stoją w obliczu wielu wyzwań w odniesieniu do polityk objętych tym działem; wzywa państwa członkowskie do wykorzystania zwiększenia środków w tym poddziale w porównaniu z budżetem na 2009 r. w celu wspólnego przezwyciężenia tych wyzwań;

22. podkreśla znaczenie udostępnienia dalszych funduszy w budżecie UE na zarządzanie legalną imigracją i na zapewnienie integracji obywateli krajów trzecich, a równocześnie na zajęcie się problemem imigracji nielegalnej — przy pełnym poszanowaniu podstawowych praw człowieka — i wzmacnianie ochrony granic, w tym umocnienie Europejskiego Funduszu Powrotów Imigrantów oraz Europejskiego Funduszu na rzecz Uchodźców w celu ułatwienia solidarności pomiędzy państwami członkowskimi;

Poddział 3b

23. przypomina, że poddział 3b obejmuje kluczowe dziedziny polityki, mające bezpośredni wpływ na codzienne życie obywateli Europy; nie zgadza się z cięciami Rady w tym poddziale i popiera podejście specjalistycznych komisji podkreślające zasadność zwiększenia środków;

24. przypomina, że niska frekwencja w europejskich wyborach ponownie pokazała, że polityka informacyjna i komunikacyjna musi ulec poprawie w budżecie na 2010 r.; przyznaje, że stanowi to wspólne wyzwanie dla Komisji, państw członkowskich i Parlamentu jako niezbędna część demokratycznego procesu; w związku z tym przedłożył poprawki umieszczających w rezerwie część środków przewidzianych na sfinansowanie polityki informacyjnej i komunikacyjnej; wzywa Komisję do przedstawienia Parlamentowi planów dotyczących metod wdrożenia rezultatów działań Międzyinstytucjonalnej Grupy Informacyjnej (IGI);

Dział 4

25. wyraża poparcie dla listu w sprawie poprawek nr 1 do WPB 2010 przyjętego przez Komisję dnia 2 września 2009 r., który zwiększa środki budżetowe w dwóch liniach: dotyczącej Palestyny i zmian klimatu w krajach rozwijających się, które są priorytetami przedstawionymi przez Parlament;

26. postanowił zwiększyć linię budżetową dotyczącą zmian klimatu w krajach rozwijających się w oczekiwaniu na wynik konferencji w sprawie zmian klimatycznych, która odbędzie się w Kopenhadze; podkreśla jednak potrzebę nowego instrumentu finansowego w celu udzielenia pomocy krajom rozwijającym się w przewidywaniu skutków zmian klimatycznych, tak by Instrument współpracy na rzecz rozwoju (DCI) mógł w przyszłości wypełniać swe pierwotnie przydzielone zadania;

27. ponownie daje wyraz poważnym obawom związanym z niebezpiecznie wąskim polem manewru będącym wynikiem niedofinansowania działu znajdującego się pod ciągłą presją kryzysów występujących w krajach trzecich;

Czwartek, 22 października 2009 r.

28. wzywa Komisję do przedłożenia planu przywrócenia – w okresie 2010-2013 – środków finansowych przeniesionych z Instrumentu na rzecz stabilności do Instrumentu na rzecz żywności w celu zapewnienia, że Unia dysponuje w dziale 4 budżetu wszystkimi dostępnymi środkami finansowymi, by wypełniać swą rolę na arenie międzynarodowej zgodnie z oczekiwaniami obywateli Europy; wzywa Komisję do przedłożenia planu uruchomienia zasobów finansowych dla wszystkich zewnętrznych narzędzi i mechanizmów pomocy w sytuacjach nadzwyczajnych, które ustanawiane są poza Instrumentem na rzecz stabilności, unikając przy tym czerpania ze środków przewidzianych na Instrument na rzecz stabilności;

29. wzywa Radę Europejską do powstrzymania się od podejmowania dalekosiężnych zobowiązań politycznych wymagających większej pomocy finansowej UE bez jednoczesnego zapewnienia niezbędnych środków finansowych, jeżeli pozostają one w jawnej sprzeczności z wysokością dostępnych rocznych pułapów obecnych wieloletnich ram finansowych;

30. uważa, że zapewnienie dostaw energii jest kwestią ważną dla Unii; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje podpisanie przez wszystkie uczestniczące kraje projektu Nabucco i oczekuje od nich konsekwentnej postawy przy rozpatrywaniu innych projektów, które mogłyby zagrozić Nabucco;

31. nadal liczy na wsparcie procesu pokojowego w Palestynie i potrzeb w zakresie odbudowy w Strefie Gazy; wzywa Komisję do powiadomienia o podjętych przez nią działaniach na rzecz minimalizacji ryzyka, że projekty i programy finansowane z tej linii budżetowej zostaną wykorzystane przez organizacje terrorystyczne lub do przeprowadzenia zamachów terrorystycznych albo im przekazane, lub na rzecz zminimalizowania nieudolnej biurokracji oraz do sprecyzowania, czy część pomocy przeznaczona jest na odbudowę budynków i infrastruktury sfinansowanych wcześniej przez Unię lub jej państwa członkowskie i uszkodzonych w trakcie działań zbrojnych;

32. podkreśla konieczność przydzielenia dostatecznych środków finansowych na strategię UE w zakresie Morza Bałtyckiego w celu sfinansowania działań, które nie mogą być finansowane z innych linii budżetowych (koordynacja, informacja i projekty pilotażowe w ramach któregośkolwiek z czterech filarów planu działania);

Dział 5

33. postanowił zaakceptować niektóre cięcia Rady w liniach przeznaczonych na wydatki administracyjne, w oparciu o selektywne podejście zapewniające równowagę między ogólnymi priorytetami budżetowymi, w tym uwzględniając nowe priorytety, i koniecznością realizacji aktualnych strategii politycznych;

34. przywraca jednak środki przeznaczone na wydatki związane z personelem; podkreśla, że całkowita kwota wszystkich rodzajów wydatków administracyjnych finansowanych poza działem 5 znacząco wzrosła w ostatnich latach; prosi, aby w przyszłości wnioski Komisji o przeniesienie wydatków administracyjnych do działów operacyjnych były wyczerpująco uzasadnione; przyznaje, że programy operacyjne nie mogą funkcjonować bez niezbędnego wsparcia administracyjnego; wyraża jednak poważne zaniepokojenie faktem, że w obecnych wieloletnich ramach finansowych część ogólnych środków finansowych na programy wieloletnie w innych działach, niż dział 5, wykorzystywana jest na wydatki administracyjne;

35. jest zaniepokojony ogłoszonym obecnie przetargiem na nową dzielnicę europejską; ponawia prośbę o otrzymywanie pełnych informacji na temat procedury selekcji oraz potrzebę dalszych informacji na temat prowadzonej przez Komisję polityki nieruchomości ogółem;

36. wzywa Komisję do przedstawienia harmonogramu wniosków w sprawie trzyletniej rewizji rozporządzenia finansowego;

Projekty pilotażowe i działania przygotowawcze

37. przypomina, że porozumienie międzyinstytucjonalne dopuszcza przeznaczenie w każdym roku budżetowym do 40 milionów EUR na projekty pilotażowe ogółem oraz do 100 milionów EUR na działania przygotowawcze ogółem, z czego do 50 milionów EUR można przeznaczyć na nowe działania przygotowawcze;

Czwartek, 22 października 2009 r.

38. uważa te projekty za niezbędny instrument Parlamentu w inicjowaniu nowych strategii politycznych na rzecz obywateli Europy; zauważa, że z wyjątkiem czterech projektów pilotażowych Komisja przeznaczyła na nie tylko środki na płatności, co umożliwiło Parlamentowi pełne przeanalizowanie, czy dalsze działania były konieczne, czy też nie oraz czy nowe zobowiązania powinny lub nie powinny zostać uchwalone; ponadto przeanalizował szereg nowych interesujących propozycji, z których tylko niewiele może być zrealizowanych w ramach budżetu na 2010 r. ze względu na ograniczenia wynikające z porozumienia międzyinstytucjonalnego i z pułapów wieloletnich ram finansowych;

39. przyznał priorytetowe znaczenie realizacji projektów pilotażowych i działań przygotowawczych kontynuowanych drugi lub trzeci rok; zamierza ściśle monitorować realizację tych i nowo utworzonych projektów i działań w roku budżetowym 2010;

*

* *

40. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji, wraz z poprawkami oraz propozycjami zmian do sekcji 3 projektu budżetu ogólnego, Radzie i Komisji, a także innym zainteresowanym instytucjom oraz organom.

ZAŁĄCZNIK I

OŚWIADCZENIA PRZYJĘTE PODCZAS PROCEDURY POJEDNAWCZEJ W DNIU 10 LIPCA 2009 R.

WSPÓLNE OŚWIADCZENIE DO PROTOKOŁU RADY

Rekrutacja związana z rozszerzeniami w latach 2004 i 2007

„Parlament Europejski i Rada ponownie podkreślają, jak ważna jest pełna obsada wszystkich stanowisk związanych z rozszerzeniami w latach 2004 i 2007, w szczególności na poziomie kierownictwa średniego i wysokiego szczebla, oraz żądają od instytucji, zwłaszcza od Europejskiego Urzędu Doboru Kadr (EPSO), by dołożyły wszelkich starań w celu zapewnienia podjęcia działań niezbędnych dla przyspieszenia całego procesu rekrutacji urzędników na stanowiska przyznane przez władzę budżetową. Kryteria powinny być zgodne z kryteriami ustanowionymi w art. 27 regulaminu pracowniczego i mieć na celu jak najszybsze osiągnięcie możliwie szerokiego zasięgu geograficznego przy zachowaniu odpowiednich proporcji.

Parlament Europejski i Rada zamierzają w dalszym ciągu uważnie monitorować trwający proces rekrutacyjny. W tym celu zwracają się do każdej instytucji oraz do EPSO o przedstawianie władzy budżetowej dwa razy w roku, w marcu i październiku, informacji na temat stanu zaawansowania rekrutacji związanej z rozszerzeniami w latach 2004 i 2007”.

OŚWIADCZENIA RADY DO PROTOKOŁU RADY

1. Środki na płatności

„Rada zwraca się do Komisji o przedłożenie budżetu korygującego, gdyby środki zapisane w budżecie na 2010 rok okazały się niewystarczające, aby pokryć wydatki w ramach poddziału 1a (Konkurencyjność na rzecz wzrostu i zatrudnienia), poddziału 1b (Spójność na rzecz wzrostu i zatrudnienia), działu 2 (Zarządzanie zasobami naturalnymi i ich ochrona) i działu 4 (UE jako partner globalny)”

2. Dział 4

„Odnotowując fakt, że Komisja zamierza przedstawić list w sprawie poprawek do WPB na 2010 rok obejmujący na późniejszym etapie dodatkowe potrzeby w dziedzinie działań zewnętrznych, zwłaszcza priorytety objęte poprzednimi listami w sprawie poprawek i listami, o których mowa w konkluzjach Rady Europejskiej z czerwca 2009 roku, Rada uchwaliła swój projekt budżetu na 2010 rok, przewidując odpowiedni margines w dziale 4, co umożliwia uwzględnienie tego listu w sprawie poprawek”.

Czwartek, 22 października 2009 r.

3. Polityka instytucji i organów UE w zakresie budynków

„Rada przywołuje swoje konkluzje w sprawie sprawozdania specjalnego nr 2/2007 Trybunału Obrachunkowego dotyczącego wydatków instytucji na budynki i, przyjmując do wiadomości fakt, że koszty budynków stanowią istotną część ogólnych wydatków administracyjnych instytucji UE, jest zdania, że należyte zarządzanie finansami w odniesieniu do wydatków związanych z budynkami ma podstawowe znaczenie.

Rada przypomina, jak ważna jest ścisła międzyinstytucjonalna współpraca w tej dziedzinie. Podkreśla, że instytucje muszą w jak największym stopniu współpracować i połączyć siły zarówno w odniesieniu do najmu lub nabywania budynków, jak i związanych z nimi kosztów bieżących. Wzywa instytucje, aby w stosownych przypadkach wspólnie korzystały z obiektów, by ograniczyć wydatki związane z budynkami do niezbędnego minimum.

W tym kontekście Rada z zadowoleniem przyjmuje starania już podjęte przez instytucje w zakresie współpracy na poziomie międzyinstytucjonalnym i zharmonizowania swoich metod zarządzania budynkami. Z satysfakcją odnotowuje porozumienie w sprawie wspólnych wytycznych dotyczących określenia i zmierzenia powierzchni budynków, które zostało niedawno osiągnięte przez międzyinstytucjonalne grupy robocze ustanowione w Brukseli i Luksemburgu. Rada zwraca się do instytucji, aby przeanalizowały możliwości dalszej współpracy międzyinstytucjonalnej, która mogłaby obejmować wspólne użytkowanie obiektów, wspólne zarządzanie obiektami, a także możliwość ewentualnego powołania międzyinstytucjonalnego biura ds. budynków.

Rada apeluje do instytucji, by opracowały długoterminowe strategie w zakresie budynków, oparte na realistycznych szacunkach dotyczących liczby pracowników w przyszłości i zapewniające niezbędną elastyczność za pomocą równowagi między budynkami posiadanymi na własność a wynajmowanymi, aby w jak największym stopniu uniknąć wszelkich decyzji ad hoc w sprawie budynków. Zwraca się również do instytucji, aby jak najefektywniej wykorzystywały dostępną powierzchnię i przedsięwzięły wszelkie możliwe środki służące wewnętrznej racjonalizacji. Rada z zadowoleniem przyjmuje już wykonane przez instytucje prace w dziedzinie alternatywnych metod finansowania i oczekuje najbliższego sprawozdania Komisji na ten temat.

Rada przywiązuje ogromną wagę do jak najszybszego otrzymania informacji wymaganych na mocy stosownych przepisów rozporządzenia finansowego. Informacje te powinny obejmować uważne oceny potrzeb, wszechstronne analizy kosztów i korzyści, rozmaite rozwiązania alternatywne i przedstawiać warianty wynajmu lub zakupu, a także alternatywne możliwości finansowania, z uwzględnieniem wszystkich kosztów finansowania. Na długo przed wymaganym terminem podjęcia decyzji informacje powinny zostać udostępnione obu organom władzy budżetowej, tak aby mogły one ustalić stanowisko, nie znajdując się pod presją czasu.

Ponadto Rada ponawia apel do sekretarzy generalnych instytucji o przedstawianie informacji przed prezentacją wstępnego projektu budżetu. Rada przyjmuje do wiadomości specyficzny charakter każdej z instytucji i dodatkowe cechy szczególne charakteryzujące każdy projekt, zwraca się jednak do instytucji o kontynuowanie prac służących harmonizacji tych informacji za pomocą wspólnych definicji i wskaźników, aby umożliwić porównania powierzchni budynków i kosztów związanych z budynkami w poszczególnych instytucjach, w tym jednakowego postrzegania metody obliczania rocznych kosztów nieruchomości własnych w rozbiciu na cały okres ich użytkowania.

Rada zachęca instytucje do dalszego stosowania i intensyfikowania środków związanych z efektywnością energetyczną i ekologicznością w swych budynkach, w tym do uzyskiwania certyfikacji zgodnie z normami środowiskowymi w każdym przypadku, kiedy jest to stosowne i wykonalne, z uwzględnieniem zasobów, jakimi dysponują.

Rada przyjmuje do wiadomości doskonałą współpracę między instytucjami a administracjami przyjmujących państw członkowskich, które w istotnym stopniu przyczyniają się do należytego zarządzania kwestiami związanymi z budynkami.

Rada przypomina, że jej uwagi mają w równym stopniu zastosowanie do szczególnej sytuacji agencji wykonawczych, jak i, w stosownych przypadkach, do agencji zdecentralizowanych”.

JEDNOSTRONNE OŚWIADCZENIE DO PROTOKOŁU RADY

„W związku z przyjęciem stanowiska Rada w sprawie projektu budżetu na rok 2010 i z myślą o postępowaniu, które odbędzie się przed Sądem Pierwszej Instancji, Niemcy oświadczają, że program »Pomoc żywnościowa dla osób najbardziej potrzebujących w Unii Europejskiej« musi być realizowany zgodnie z prawem Wspólnoty. Niemcy uważają, że w ramach tego programu nie należy dokonywać zakupów na rynku. Program ten musi być realizowany w świetle postępowania przed Sądem Pierwszej Instancji”.

Czwartek, 22 października 2009 r.

ZAŁĄCZNIK II

Oświadczenia Parlamentu Europejskiego podczas procedury pojednawczej dotyczącej pierwszego czytania w trakcie procedury budżetowej na rok 2010**Wykonanie budżetu na 2009 rok (zawiadomienie dotyczące prognoz budżetowych)**

„Parlament Europejski jest zaniepokojony sytuacją w zakresie wykonania budżetu na 2009 rok opisaną w najnowszym zawiadomieniu dotyczącym prognoz budżetowych (BFA), w szczególności odnośnie do zobowiązań w poddziale 3a i 3b oraz płatności w poddziałach 1a, 3a, 3b i dziale 5. Podkreśla, jak ważne jest przestrzeganie harmonogramu wykonania przewidzianego w WPB.

Parlament Europejski zwraca się do Komisji, aby do 31 sierpnia 2009 r. przedstawiła sprawozdanie, które zawierałoby bardziej szczegółowe informacje dotyczące przyczyn (strukturalnych, organizacyjnych, proceduralnych lub wynikających z zarządzania) opóźnień odnotowanych w zakresie realizacji każdego z odnośnych programów lub obszarów polityki.

Parlament Europejski zwraca się również do Komisji, aby przedstawiła uzasadnienie dla każdego programu lub obszaru polityki, w których wykonanie odbiega od decyzji podjętych przez władzę budżetową w budżecie na 2009 rok”.

Uproszczone i bardziej ukierunkowane wykorzystanie funduszy strukturalnych w kontekście kryzysu gospodarczego

„Parlament Europejski przywołuje wspólne oświadczenia trzech instytucji z listopada 2008 roku i kwietnia 2009 roku w sprawie realizacji polityki spójności oraz podkreśla, że potrzebne są dalsze działania na rzecz przyspieszenia realizacji funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności. Jest zdania, że postępy osiągnięte w upraszczaniu procedur oceny, zatwierdzania i zarządzania są niewystarczające, co znajduje odzwierciedlenie w niewielkiej liczbie zatwierdzeń dotyczących systemów zarządzania i kontroli oraz głównych projektów. Apeluje do Komisji, by prowadziła dalsze działania na rzecz uproszczenia procedur wykonawczych w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi, a także, w szczególności, by zintensyfikowała zatwierdzanie systemów zarządzania i kontroli oraz głównych projektów i w ten sposób przyspieszyła płatności z jednoczesnym poszanowaniem zasady n+2.

Parlament Europejski uważa, że można by skorzystać z wszystkich możliwości, jakie daje realizacja funduszy strukturalnych, w tym z możliwości dostosowania lub zmiany programów operacyjnych do celów bardziej ukierunkowanych działań, które sprzyjają przezwyciężaniu skutków kryzysu gospodarczego, szczególnie takich działań, które wspierają wzrost i konkurencyjność oraz ograniczają utratę miejsc pracy; wzywa również państwa członkowskie do skorzystania z tej możliwości. Apeluje do Komisji, aby zachęcała do stosowania wszystkich środków przewidzianych w ramach przepisów regulujących fundusze strukturalne mających wspierać wzrost i zatrudnienie oraz aby umożliwiała takie działania za pomocą skutecznych i sprawnych procedur. Ponadto Parlament Europejski przypomina, jak ważne jest pełne i skuteczne wykorzystanie dostępnych środków finansowych”.

Środki na płatności

„Parlament Europejski zwraca się do Komisji o przedłożenie budżetu korygującego, gdyby środki zapisane w budżecie na 2010 rok okazały się niewystarczające, aby pokryć wydatki w poszczególnych działach, w zależności od potrzeb”.

Dział 4

„Parlament Europejski odnotowuje fakt, że Komisja zamierza przedstawić list w sprawie poprawek do WPB na 2010 rok obejmujący na późniejszym etapie dodatkowe potrzeby w dziedzinie działań zewnętrznych, zwłaszcza priorytety objęte poprzednimi listami w sprawie poprawek i listami, o których mowa w konkluzjach Rady Europejskiej z czerwca 2009 roku. Parlament Europejski przypomina, że podczas budżetowej procedury pojednawczej 21 listopada 2008 r. Komisja zobowiązała się przedstawić ocenę sytuacji w dziale 4 i w razie potrzeby zaprezentować stosowne propozycje. Parlament Europejski spodziewa się, że Komisja załączy wieloletnią ocenę potrzeb w tym obszarze do listu w sprawie poprawek”.

Czwartek, 22 października 2009 r.

Projekt budżetu ogólnego na rok 2010 (Sekcje I, II, IV, V, VI, VII, VIII i IX)

P7_TA(2009)0052

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 października 2009 r. w sprawie projektu budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2010, sekcja 1 – Parlament Europejski, sekcja 2 – Rada, sekcja 4 – Trybunał Sprawiedliwości, sekcja 5 – Trybunał Obrachunkowy, sekcja 6 – Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny, sekcja 7 – Komitet Regionów, sekcja 8 – Europejski Rzecznik Praw Obywatelskich i sekcja 9 – Europejski Inspektor Ochrony Danych (C7-0128/2009 – 2009/2002B(BUD))

(2010/C 265 E/30)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 272 traktatu WE,
 - uwzględniając decyzję Rady 2000/597/WE, Euratom z dnia 29 września 2000 r. w sprawie systemu zasobów własnych Wspólnot Europejskich ⁽¹⁾,
 - uwzględniając rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽²⁾,
 - uwzględniając porozumienie międzyinstytucjonalne pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami z dnia 17 maja 2006 r. ⁽³⁾,
 - uwzględniając własną rezolucję z dnia 10 marca 2009 r. w sprawie wytycznych dotyczących procedury budżetowej na rok 2010 – sekcje 1-2, 4-9 ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając rezolucję z dnia 5 maja 2009 r. w sprawie preliminarza wpływów i wydatków Parlamentu na rok budżetowy 2010 ⁽⁵⁾,
 - uwzględniając wewnętrzne porozumienie z roku 1988 w sprawie ograniczenia środków budżetowych do kwoty nieprzekraczającej 20 % działu 5, z wyjątkiem wydatków specjalnych,
 - uwzględniając wstępny projekt budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2010, przedstawiony przez Komisję dnia 29 kwietnia 2009 r. (COM(2009)0300),
 - uwzględniając projekt budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2010, przyjęty przez Radę w dniu 13 lipca 2009 r. (C7-0128/2009),
 - uwzględniając art. 75 i załącznik V Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Budżetowej oraz opinie Komisji Handlu Międzynarodowego i Komisji Petycji (A7-0037/2009),
- A. mając na uwadze, że we wstępnym projekcie budżetu (WPB) wszystkich instytucji pozostawiono margines w kwocie 236 597 323 EUR poniżej pułapu przewidzianego w ramach finansowych na rok budżetowy 2010,

⁽¹⁾ Dz.U. L 253 z 7.10.2000, s. 42.

⁽²⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte w tym dniu, P6_TA(2009)0096.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte w tym dniu, P6_TA(2009)0346.

Czwartek, 22 października 2009 r.

- B. mając na uwadze, że po decyzji Rady z dnia 13 lipca 2009 r. w projekcie budżetu istnieje margines w wysokości 276 153 415 EUR poniżej tego pułapu,
- C. mając na uwadze, że uzgodniony podczas procedury w 2009 r. proces pilotażowy, w ramach którego stosuje się ściślejszą współpracę między Prezydium a Komisją Budżetową, a także wczesną wzajemną współpracę w przypadku wszystkich pozycji mających znaczące skutki budżetowe, nadal obowiązuje także podczas procedury budżetowej na 2010 r.,
- D. mając na uwadze, że posiedzenie pojednawcze między Prezydium a Komisją Budżetową miało miejsce dnia 15 września 2009 r. przed głosowaniami w Komisji Budżetowej i na posiedzeniu plenarnym,

Ogólne ramy

1. przypomina, że instytucje UE muszą określać swe budżety w kontekście sytuacji gospodarczej i finansowej, w której znajduje się Europa, oraz że konieczne jest, aby odzwierciedlały one starania na rzecz osiągnięcia celów politycznych oraz jak najlepsze wykorzystanie zasobów;
2. ponownie daje wyraz swemu przekonaniu, że wnioski o środki budżetowe muszą być w pełni oparte na kosztach i odzwierciedlać realne potrzeby, mając na celu realizację zadań powierzonych każdej z instytucji, a jednocześnie należy dołożyć wszelkich starań w celu znalezienia oszczędności, w tym dzięki lepszej organizacji pracy, przesunięciom aktualnych zasobów na priorytety oraz mniejszej biurokracji, tak aby optymalnie wykorzystać skąpe środki finansowe;
3. z zadowoleniem przyjmuje konstruktywne i skłonne do współpracy podejście wszystkich instytucji okazane w kontaktach z władzą budżetową i jest usatysfakcjonowany, że ich odpowiedzi na postawione pytania były szybkie i dokładne;
4. podkreśla, że wszelkie wydatki konkretnie powiązane z potencjalnym wejściem w życie traktatu z Lizbony zmieniającego Traktat o Unii Europejskiej i Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską nie zostały uwzględnione; przypomina, że jeśli traktat ten wejdzie w życie, wykorzystanie aktualnych instrumentów budżetowych, takich jak list w sprawie poprawek lub budżet korygujący, może się okazać konieczne; niemniej jednak jest zdania, że w takim przypadku i w możliwie najszerszym zakresie przed wystąpieniem o dodatkowe środki należy w pełni przeanalizować reorganizację aktualnych zasobów; w celu zachowania ostrożności w przyszłości ponownie daje znać o konieczności utrzymania zrównoważonego budżetu i zapewnienia znacznej rezerwy finansowej w tym dziale;
5. przypomina, że wciąż jeszcze można ulepszać i skuteczniej gospodarować zasobami budżetowymi w wielu dziedzinach, wśród których chciałby ponownie podkreślić dziedzinę współpracy międzyinstytucjonalnej; zgadza się z Trybunałem Obrachunkowym, że wzrost współpracy w dziedzinie obsługi językowej może zapewnić pewne oszczędności; w związku z tym uznał ten cel za priorytet w 2010 r. i apeluje do instytucji o dalszą poprawę tych aspektów, w tym renowację obowiązujących obecnie ustaleń w zakresie wspólnego wykorzystywania wewnętrznych zasobów tłumaczeniowych;
6. w tym celu postanawia wprowadzić horyzontalną rezerwę na poziomie 5 % na zewnętrzne usługi tłumaczeniowe i podkreśla, że zmiana ta dotyczy wszystkich instytucji posiadających własne działy tłumaczeń; wymagane ulepszenia obejmują renowację obowiązujących obecnie ustaleń w zakresie wspólnego wykorzystywania wewnętrznych zasobów tłumaczeniowych w celu zwiększenia wydajności i realizacji oszczędności w dziedzinie tłumaczeń, a także zgodnie ze specjalnym sprawozdaniem Trybunału Obrachunkowego w tym zakresie; odnotowuje fakt, że rezerwa ta może zatem zostać uruchomiona po przedstawieniu przez instytucje konkretnej propozycji systemu umożliwiającego wspólne korzystanie z wewnętrznych zasobów tłumaczeniowych i jej ocenie przez władzę budżetową;
7. podkreśla pragnienie, aby możliwość telepracy w przypadku tłumaczy została ponownie zbadana przez instytucje; uważa, że może to spowodować oszczędności w skali rocznej, zwłaszcza jeśli chodzi o zwalnianą przestrzeń biurową, które może zostać wykorzystana w innych celach; zauważa, że Trybunał Obrachunkowy korzysta z tego systemu (choć w ograniczonym zakresie) i że działa on prawidłowo;

Czwartek, 22 października 2009 r.

8. postanowił pozostawić rezerwę poniżej pułapu działu 5 „Wydatki administracyjne” w kwocie 222 344 665 EUR, ograniczając tym samym ogólny wzrost do 2,1 %; podkreśla, że obejmuje to przywrócenie części dokonanych przez Radę cięć budżetowych w innych instytucjach w przypadkach, w których jest to uzasadnione konkretnymi potrzebami każdej z nich;

9. uważa, że system budżetowy UE musi rozwijać się w sposób nagradzający zaradność i innowacyjne rozwiązania; podkreśla w związku z tym, tytułem zachęty, że korzyści z wydajności i oszczędności wynikające z takich działań instytucji mogłyby być wykorzystywane na ich ewentualne inne priorytety; podkreśla jednak, że niewykorzystane fundusze, będące po prostu skutkiem powolnego wdrażania lub nieoczekiwanych zdarzeń, powinny zasadniczo być zwracane podatnikom;

Sekcja 1 – Parlament Europejski

Ramy ogólne

10. z zadowoleniem przyjmuje dobrą atmosferę i konstruktywny charakter posiedzenia pojednawczego w dniu 15 września 2009 r. między Prezydium i Komisją Budżetową; uważa, że powinno ono kontynuować podporządkowywanie planowania budżetu Parlamentu warunkom wzajemnej współpracy i zaufania, a także surowemu stosowaniu zasad gospodarności budżetowej i przejrzystości; podkreśla, że uprawnienia każdego organu powinny zostać w całości zachowane;

11. przypomina, że osiągnięto porozumienie w następujących kwestiach, które były przedmiotem posiedzenia pojednawczego:

- rezerwy (projekty priorytetowe, rezerwa na budynki, rezerwa na nieprzewidziane wydatki)
- restrukturyzacja DG INLO i służb ochrony
- potrzeby kadrowe w 2010 r.
- Dom Historii Europejskiej
- partie polityczne i fundacje
- wielojęzyczność
- zarządzanie wiedzą;

12. uważa, że przepływ informacji i harmonogram spotkań między Prezydium i Komisją Budżetową jest kluczowy dla zapewnienia sukcesu i dalszych usprawnień ich współpracy;

13. podkreśla, że Parlament, tak jak i inne instytucje, powinien przygotować w miarę możliwości jak najbardziej kompletny wstępny projekt budżetu wiosną lub wczesnym latem; podkreśla, że korzystanie z listu w sprawie poprawek jesienią powinno być naprawdę ograniczone do nieprzewidzianych wydarzeń i technicznych zmian; przyznaje, że rok wyborów stanowi szczególną okoliczność, z powodu której trzeba zastosować większą elastyczność w tych procedurach, aby uszanować uprawnienia nowo utworzonego Parlamentu;

14. zwraca uwagę, że ogólny poziom budżetu PE wynosi 19,87 % zatwierdzonych wydatków w dziale 5 (środki na wydatki administracyjne) wieloletnich ram finansowych, co znaczy, że został on utrzymany poniżej dobrowolnego limitu w wysokości 20 %; podkreśla jednak, że odsetek 19,87 % nie uwzględnia żadnych ewentualnych dostosowań, które mogą stać się konieczne, jeżeli traktat z Lizbony wejdzie w życie, zwłaszcza w dziedzinie tekstów legislacyjnych, i podtrzymuje swoje stanowisko, w którym stwierdza, że konieczne jest zachowanie znacznej rezerwy; przyznaje, że ze względu na ograniczoną obecnie rezerwę potrzebne będą dalsze oszczędności i przesunięcia, aby umożliwić wypełnienie dodatkowych zobowiązań;

Czwartek, 22 października 2009 r.

15. uważa, że rozróżnienie między stałymi i zmiennymi wydatkami Parlamentu ułatwiłoby decyzje dotyczące ogólnego poziomu jego budżetu oraz odpowiednią ocenę w celu zapewnienia zrównoważonego budżetu; w związku z tym postanowił umieścić w rezerwie część trzech konkretnych linii budżetowych i zwrócić się o przygotowanie sprawozdania, które określi wydatki w tytule 2 i 3 według rodzajów wydatków oraz ich stałego lub zmiennego charakteru; uważa, że to rozróżnienie, długofalowe strategie w zakresie nieruchomości, strategia komunikacyjna i informacyjna, a także analiza kosztów i korzyści różnych działań Parlamentu umożliwią wprowadzenie zasady budżetowania od zera w nadchodzących latach; uważa, że dzięki temu budżet Parlamentu będzie mógł odzwierciedlać tylko rzeczywiste potrzeby oraz zwiększy się jego przejrzystość, dokładność i efektywność;

16. podkreśla, że rok 2010 jest pierwszym rokiem pełnego obowiązywania nowego Statutu posła oraz że ma to znaczący wpływ na budżet, który musiał przejść jego koszty; zauważa, że dodatkowe uwzględnione kwoty w porównaniu z 2009 r. (rok częściowego obowiązywania statutu) mogą zostać oszacowane na poziomie 40 mln EUR oraz, w porównaniu z ubiegłymi latami, na poziomie około 113 mln EUR;

17. uważa, że koszty te powinny jednak zostać zróżnicowane na takie, które rzeczywiście są niemożliwymi do uniknięcia konsekwencjami o charakterze prawnym lub budżetowym oraz takie, w przypadku których właściwe wprowadzenie systemu może spowodować poprawę; z budżetowego punktu widzenia wzywa w związku z tym do opracowania sprawozdania na temat stosowania systemu zwrotu kosztów podróży, oparte go na dokładnych i obiektywnych danych, oraz jego przedłożenia do 30 czerwca 2010 r.;

18. z zadowoleniem przyjmuje porozumienie osiągnięte pod koniec 2008 r. w sprawie nowego statutu asystentów parlamentarnych posłów i uwzględnił środki budżetowe na pierwszy pełny rok jego stosowania w 2010 r.; z zadowoleniem przyjmuje również utworzenie tymczasowej grupy oceniającej, której zadaniem jest przeanalizowanie wszelkich praktycznych problemów związanych z wprowadzeniem w życie statutu posła i statutu asystenta, i oczekuje, że grupa przedstawi jak najszybciej wyniki swojej pracy, w każdym razie najpóźniej do momentu przedstawienia przez Prezydium preliminarza na 2011 r.;

19. w związku z ogólnym poziomem budżetu i wyżej opisanymi elementami podkreśla także, że posiedzenie pojedyncze doprowadziło do osiągnięcia porozumienia w sprawie redukcji proponowanych rezerw do poziomu 5 mln EUR na nowe inicjatywy polityczne, przy podtrzymaniu ogólnej rezerwy na nieprzewidziane wydatki w wysokości 10 mln EUR, a także do osiągnięcia porozumienia w sprawie utworzenia rezerwy w wysokości 15 mln EUR;

Zasoby ludzkie

20. z zadowoleniem przyjmuje porozumienie dotyczące zasobów kadrowych w budżecie na 2010 r. i docenia informacje dostarczone przez administrację na temat uznanych za niezbędne stanowisk i proponowanych jednoczesnych działań restrukturyzacyjnych;

21. podejmuje decyzję o zatwierdzeniu środków na 54 nowe stanowiska w planie zatrudnienia Parlamentu na 2010 r. w sposób następujący:

— stanowiska stałe: 8 stanowisk AD9, 17 stanowisk AD5 i 28 stanowisk AST1;

— stanowiska tymczasowe: 2 stanowiska AD10, 1 stanowisko AD9 i 1 stanowisko AD5;

— likwidacja 3 stanowisk czasowych AST1 zatwierdzonych w planie zatrudnienia na 2009 r.;

podejmuje również decyzję o zatwierdzeniu środków na zmianę zaszerogowania na wyższe w następujący sposób: zamiana 5 stanowisk AD5 na 5 stanowisk AD7 w związku z przyjęciem do pracy tłumaczy ustnych, 30 stanowisk AD7 na 30 stanowisk AD9 w związku z konkursami wewnętrznymi oraz 30 stanowisk AST3 na 30 stanowisk AST5, również w związku z konkursami wewnętrznymi; zatwierdza również środki na przekształcenie 5 stanowisk AST6 na 2 stanowiska AD11 i 3 AD12 w związku z konkursami przekrojowymi;

Czwartek, 22 października 2009 r.

22. niemniej jednak podkreśla, że dalsze starania na rzecz przesunięcia już istniejących zasobów i stanowisk powinny stanowić integralną część procedury budżetowej; jest przekonany w związku z tym, że właściwe jest zaadaptowanie sposobu organizacji pracy i struktury służb do priorytetów politycznych, aby uzyskać optymalne wyniki oraz, z budżetowego punktu widzenia, zmniejszyć koszty; w związku z tym przypomina prośbę z zeszłego roku dotyczącą kluczowego znaczenia osiągnięcia optymalnej równowagi pod względem podziału personelu między podstawową działalność ustawodawczą, bezpośrednią obsługę posłów oraz wsparcie administracyjne, a także przyczynić się do lepszego zrozumienia priorytetów oraz założeń leżących u ich podstaw;

23. odnotowuje zwłaszcza osiągnięte na posiedzeniu pojednawczym porozumienie w sprawie wzmocnienia działu zajmującego się budynkami i polityką w zakresie nieruchomości w celu zapewnienia właściwej konserwacji i ochrony, poprawy planowania i kontroli oraz, w miarę możliwości, dokonania oszczędności w dłuższej perspektywie przy założeniu spójnej i rozsądnej polityki w zakresie nieruchomości; zgadza się w związku z tym na utworzenie w tym celu 49 nowych stanowisk w ciągu trzech lat; odnotowuje także porozumienie w sprawie sfinansowania 5 stanowisk wymaganych w celu reorganizacji służb ochrony;

24. z zadowoleniem przyjmuje także osiągnięte na posiedzeniu pojednawczym porozumienie dotyczące przeprowadzenia organizacyjnej kontroli DG INLO i służb ochrony w celu dokonania oceny czy zasoby są wykorzystywane w sposób optymalny;

Prace legislacyjne i wielojęzyczność

25. przypomina, że wielojęzyczność była kluczowym elementem budżetu na 2010 r. zarówno z punktu widzenia podtrzymania jak i wzmocnienia prawa wszystkich posłów do równego traktowania pod względem obsługi językowej, a także z punktu widzenia dążenia do obniżania kosztów dzięki poprawionej współpracy międzyinstytucjonalnej między wszystkimi instytucjami; z zadowoleniem przyjmuje ukierunkowane dodatkowe fundusze na ten obszar w projekcie budżetu i zatwierdza je;

26. uważa, że sprawowanie przez Parlament większych obowiązków w procesie legislacyjnym jest stałym procesem i wymaga udzielania posłom wszelkiej pomocy, aby mogli się wywiązywać z obowiązków legislacyjnych; w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje decyzję Prezydium z dnia 6 maja 2009 r. mającą na celu rozszerzenie bezpośredniej pomocy posłom w działalności ustawodawczej, zwłaszcza we wstępnej fazie przygotowawczej; uważa, że należy skierować obecnie uwagę na kolejne etapy procedur ustawodawczych, i uznaje za istotne, aby posłowie mieli dostęp do poprawnych wersji tekstów we wszystkich językach urzędowych, zgodnie z zasadami wielojęzyczności i zgodnie z celami unijnej polityki lepszego stanowienia prawa, w celu zwiększenia przejrzystości i demokratycznej legitymacji stanowisk Parlamentu w procedurach ustawodawczych;

27. przypomina, że Parlament regularnie głośnie nad uzgodnionymi aktami ustawodawczymi w formie wczesnych kompromisów politycznych, podczas gdy Rada przyjmuje takie akty po ich sfinalizowaniu; uważa za istotne, aby Parlament analizował i glosował nad ostatecznymi, poprawnymi wersjami dokumentów we wszystkich językach; zwraca się o podjęcie kroków na szczeblu wewnętrznym i międzyinstytucjonalnym w celu zapewnienia Parlamentowi traktowania sytuującego go na równi z Radą;

28. z zadowoleniem przyjmuje osiągnięte na posiedzeniu pojednawczym porozumienie w sprawie wprowadzenia horyzontalnej rezerwy na poziomie 5 % w konkretnych liniach budżetowych we wszystkich instytucjach posiadających własne służby tłumaczeń, tak jak opisano powyżej;

29. jest gotowy ponownie rozważyć system i dostępność pisemnych tłumaczeń wystąpień plenarnych, tak zwanych pełnych sprawozdań z obrad, oraz metod jego ulepszenia za pomocą wykorzystania nowoczesnych technologii przy jednoczesnym uzyskaniu dużych oszczędności budżetowych; uważa, że można by tu zastosować system tłumaczeń oparty na zapotrzebowaniu, który przyspieszyłby także znacznie udostępnianie zamawianych tekstów;

Polityka dotycząca nieruchomości

30. przypomina o wcześniejszej prośbie do Prezydium o przyjęcie spójnej i odpowiedzialnej długofalowej strategii w dziedzinie własności i budynków, która uwzględni szczególnie problem rosnących kosztów konserwacji, potrzeby remontowe i w zakresie ochrony, a także zapewni równowagę budżetu Parlamentu; spodziewa się, że zostanie mu ona przedstawiona pod koniec 2009 r.; odnotowuje odpowiedź otrzymaną po zeszłorocznej rezolucji budżetowej, ale nie uważa jej za wystarczającą; podkreśla, że należy uwzględnić ewentualny przyszły zwrot wydatków przez władze Belgii zgodnie z porozumieniem dotyczącym aktualnych budynków Parlamentu w Brukseli;

Czwartek, 22 października 2009 r.

31. ponownie podkreśla, że przywiązuje duże znaczenie do kwestii bezpieczeństwa, która jest ściśle związana z polityką w zakresie budynków, oraz uważa, że w dziedzinie tej niezbędne jest skuteczne i wyważone podejście; podkreśla w szczególności specyficzny charakter miejsca takiego jak parlament oraz potrzebę otwartości i dostępności przy jednoczesnym zapewnieniu bezpieczeństwa; jednocześnie wyraża zaniepokojenie w związku z ciągle rosnącymi kosztami w tej dziedzinie i uważa, że niezbędne jest zróżnicowane podejście w zależności od konkretnej sytuacji każdego z miejsc pracy;

32. zauważa, że należy jednoznacznie wyjaśnić powód, dla którego Prezydium rozważa możliwość nabycia nowego budynku w pobliżu obecnych budynków w Brukseli, będąc jednocześnie zdania, że nie potrzebuje już jednego z pozostałych budynków do prac parlamentarnych;

Polityka informacyjna i komunikacyjna

33. z zadowoleniem przyjmuje porozumienie osiągnięte w zakresie finansowania europejskich partii i fundacji politycznych, co powinno przyczynić się do poprawy komunikacji z obywatelami i zwiększenia ich udziału w życiu politycznym UE; apeluje o dalszą dyskusję nad długofalowymi wytycznymi budżetowymi w tej dziedzinie;

34. z zadowoleniem przyjmuje ostateczną decyzję Prezydium w sprawie modelu zarządzania nową Wszeczną i postanawia zatwierdzić wnioskowane 13 stanowisk w celu ostatecznego zapewnienia jej jak najszybszej inauguracji, w każdym razie nie później niż w pierwszej połowie 2010 r.;

35. odnotowuje porozumienie osiągnięte między Prezydium i Komisją Budżetową w sprawie Domu Historii Europejskiej; postanawia udostępnić wnioskowane 1,5 mln EUR, które powinny zostać rozdysponowane z odpowiedniej linii budżetowej już istniejącej w budżecie na 2009 r., w celu zagwarantowania kontynuacji konkursu architektonicznego oraz aby wstępne projekty mogły zostać przygotowane na czas w przyszłym roku; ponawia opinię, że niezbędna jest informacja o całkowitym koszcie tego projektu; z zadowoleniem przyjmuje porozumienie w sprawie poszukiwania dodatkowych funduszy ze źródeł zewnętrznych i zbadania możliwości ewentualnej współpracy w realizacji projektu;

36. podkreśla znaczenie, jakie przywiązuje do sprawnej organizacji wielu punktów informacyjnych i usług dostępnych posłom oraz personelowi w Parlamencie; w związku z tym przypomina nowo przyjętą strategię w zakresie technologii informatycznych i komunikacyjnych realizowaną przez dyrekcję generalną ds. IT, oraz decyzję utworzenia Dyrekcji ds. Biblioteki i Obsługi Dokumentów podlegającej DG ds. Urzędu Przewodniczącego; podkreśla ponadto konieczność opracowania ogólnego systemu zarządzania wiedzą w celu ułatwienia rozpowszechniania wszystkich informacji na szczeblu zarówno politycznym jak i administracyjnym; zwraca się z prośbą do Prezydium o zwrócenie szczególnej uwagi na współpracę między różnymi służbami w celu zagwarantowania spójności i opłacalności całej polityki oraz z zadowoleniem przyjmuje porozumienie osiągnięte na posiedzeniu pojedynczym w sprawie przygotowania obejmującej te aspekty prezentacji na posiedzenie Komisji Budżetowej;

37. uważa także, że włączenie służb zajmujących się dokumentacją do nowej dyrekcji, o której była wyżej mowa, powinno poprawić dostęp do informacji i przyczynić się do lepszego zrozumienia działalności parlamentarnej; podkreśla, że powinno to ułatwić posłom pracę, a także poprawić przejrzystość w kontaktach z obywatelami; postanawia zatwierdzić te elementy budżetowe znajdujące się we wstępnym budżecie; jednocześnie pragnie być na bieżąco informowany o jej organizacji, kosztach i prognozach kadrowych oraz produktach i usługach, w tym o działaniach mających poprawić dostępność dokumentów;

38. odnotowuje opinie przedłożone przez Komisję Handlu Międzynarodowego i Komisję Petycji oraz podobne wyrażone stanowiska; uważa, że większość spornych obaw została w miarę możliwości rozstrzygnięta w drodze poprawek budżetowych oraz głosowania;

Sekcja 4 – Trybunał Sprawiedliwości

39. uważa, że rosnące obciążenie pracą Trybunału spowodowane konsultacjami i nowymi pilnymi procedurami uzasadnia wzrost budżetu operacyjnego i planu zatrudnienia w rozsądnych granicach w ciągu ostatnich dwóch lat, w tym bardzo znaczny wzrost liczby personelu w 2009 r.; w związku z tym uważa za naturalne, że nie zwrócono się o dodatkowe stanowiska w 2010 r.; nie jest przekonany o prawidłowości dokonanych przez Radę cięć przewidzianych wynagrodzeń i potrąceń, biorąc pod uwagę aktualne tempo naboru i poziom zatrudnienia;

Czwartek, 22 października 2009 r.

40. w związku z tym postanawia przywrócić WPB w kilku liniach, uwzględniając powyższe argumenty i po rozważeniu opinii komisji parlamentarnych;

41. zauważa, że nowe budynki Trybunału wciąż powodują dodatkowe koszty i ma to problematyczny wpływ na ogólny wzrost budżetu; z tej perspektywy, i uwzględniając pochłonięte koszty, może zatwierdzić całkowity zaproponowany wzrost o 4,5 %, podkreślając, że wzrost normalnego budżetu operacyjnego Trybunału sytuuje się na znacznie niższym poziomie wynoszącym około +2,5 %;

Sekcja 5 – Trybunał Obrachunkowy

42. po utworzeniu 20 stanowisk dla audytorów w 2009 r. zatwierdza utworzenie dalszych 12 stanowisk dla audytorów wobec rosnących potrzeb, zwłaszcza pochodzących od organu udzielającego absolutorium; podkreśla, że poziom zatrudnienia i obciążenie pracą muszą być rozważane w ramach szerszego kontekstu budżetowego i sytuacji europejskiej gospodarki; uważa zatem, że 32 nowe stanowiska dla audytorów zatwierdzone w ciągu ostatnich dwóch lat zapewnią Trybunałowi komfortową sytuację na kilka nadchodzących lat, choć poza tym domaga się, aby Trybunał hierarchizował swe prośby według ich pilności i znaczenia;

43. zauważa planowany wzrost kosztów rozbudowy budynku K3 i powtarza, że w porównaniu z możliwością leasingu zakończonego zakupem decyzja o finansowaniu projektu bezpośrednio z budżetu spowoduje utrzymanie najniższego możliwego poziomu finansowania z punktu widzenia podatnika; ma na uwadze fakt, że decyzja o antycypowaniu kwoty 55 mln EUR w 2009 r. doprowadziła do znacznego uszczuplenia tej linii w 2010 r.;

44. zgodnie z uwagami zewnętrznej kontroli przeprowadzonej w samym Trybunale uważa, że wszelkie wydatki przeznaczone na ten projekt muszą być dokonywane ze środków znajdujących się w linii budżetowej przeznaczonej na budynki i, dla zachowania przejrzystości, nie mogą wykorzystywać innych działów/linii;

45. postanawia zwiększyć ograniczoną liczbę pozycji wydatków dotyczących rozpowszechniania sprawozdań Trybunału wśród opinii publicznej, publikacji w Dzienniku Urzędowym oraz podróży służbowych, w celu zapewnienia, o ile zajdzie taka potrzeba, udziału specjalistycznego eksperta w pracy kontrolera, w celu bardziej dogłębnego zrozumienia tematyki i poprawy jakości uzyskanych rezultatów;

Sekcja 6 – Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny

46. postanawia zająć kompromisowe stanowisko między pierwotnym wnioskiem Komitetu i projektem budżetu Rady; w tym celu postanawia zatwierdzić utworzenie 6 dodatkowych stanowisk (4 AD5, 1 AST3 i 1 AST1) oraz skorygować ogólną stawkę potrącenia od wynagrodzeń i diet do poziomu 5 %;

47. zwraca się do Komitetu o przedstawienie pierwszego sprawozdania podsumowującego w sprawie funkcjonowania ulepszonych systemu planowania kosztów spotkań i podróży wprowadzonego do poprzedniego budżetu;

48. z myślą o przyszłych budżetach zwraca się także o przedstawienie zwięzłego wyjaśnienia sposobu obliczania zwrotu kosztów podróży i diet oraz możliwości, jakimi dysponują w tym zakresie członkowie i personel;

Sekcja 7 – Komitet Regionów

49. nie zgadza się z Radą, która usunęła wszystkie dziesięć dodatkowych stanowisk, o które wnioskował Komitet, i postanawia przywrócić cztery z nich jako stanowiska priorytetowe powiązane z działalnością polityczną, a w szczególności ze zgrupowaniem regionalnym; przypomina jednak, że wzrost zatrudnienia w Komitecie został już zatwierdzony w 2009 r. i w związku z tym nie może zatwierdzić większej liczby stanowisk, biorąc pod uwagę ogólną sytuację gospodarczą;

50. postanawia wprowadzić ogólną stawkę potrącenia w wysokości 5 % po wysłuchaniu argumentów Komitetu dotyczących poziomu naboru i skali nieobsadzonych etatów; zauważa, że powinno to zagwarantować Komitetowi wystarczające fundusze na wypełnianie jego obowiązków, a jednocześnie stanowić niewielką oszczędność w stosunku do WPB;

Czwartek, 22 października 2009 r.

51. zajmuje kompromisowe stanowisko pomiędzy wnioskami Komitetu i redukcjami Rady w różnych liniach operacyjnych, obejmujących środki na rozwój technologiczny, zorganizowaną opiekę nad dziećmi personelu i działania informacyjne i komunikacyjne;

Sekcja 8 – Europejski Rzecznik Praw Obywatelskich

52. częściowo przywraca WPB po odnotowaniu cięć Rady i wysłuchaniu argumentów rzecznika; podkreśla, że ograniczone oszczędności w stosunku do WPB mogą niemniej jednak zostać zasadniczo zachowane;

53. również zajmuje stanowisko kompromisowe między wnioskami rzecznika i Rady, jeśli chodzi o środki niezbędne na wynagrodzenia i diety;

54. zgadza się z rzecznikiem, że pożyteczna byłaby refleksja nad wydatkami związanymi z wyborem na to stanowisko, i uważa, że obecny system dystrybucji tych kosztów na kilka lat i wśród różnych pozycji budżetowych nie zapewnia przejrzystości;

55. jest zaskoczony, że organ ten w zasadzie nie dysponuje żadnym budżetem na szkolenia, i może zaakceptować pewien wzrost środków w tej dziedzinie;

Sekcja 9 – Europejski Inspektor Ochrony Danych

56. przyznaje, że inspektor jest coraz częściej wzywany do wydania opinii na temat ustawodawstwa (wpływającego na kwestie ochrony danych); omawiał tę kwestię dosyć dogłębnie i odnotował fakt, że konsultacje te są obowiązkowe ze strony inspektora; w związku z tym postanawia dokonać pewnych korekt w projekcie budżetu zasugerowanym przez Radę;

57. zatwierdza utworzenie dwóch dodatkowych stanowisk (1 AD5 i 1 AST2), co jest kompromisowym rozwiązaniem między pierwotnym wnioskiem i stanowiskiem Rady; postępuje tak w świetle faktu, że przyznano także jednocześnie dodatkowe finansowanie dla ekspertów krajowych;

58. zgadza się także na zwiększenie środków w niektórych nielicznych działach, w porównaniu z propozycjami Rady, po wysłuchaniu argumentów inspektora;

*

* *

59. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji, wraz z poprawkami do sekcji 1, 2, 4, 5, 6, 7, 8 i 9 projektu budżetu ogólnego, Radzie i Komisji oraz pozostałym instytucjom i zainteresowanym organom.

Czwartek, 22 października 2009 r.

Dostosowanie wynagrodzeń podstawowych i dodatków pracowników Europolu *

P7_TA(2009)0053

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 22 października 2009 r. w sprawie inicjatywy Republiki Czeskiej mającej na celu przyjęcie decyzji Rady dostosowującej wynagrodzenia podstawowe i dodatki pracowników Europolu (10985/2009 – C7-0099/2009 – 2009/0805(CNS))

(2010/C 265 E/31)

(Procedura konsultacji)

Parlament Europejski,

- uwzględniając inicjatywę Republiki Czeskiej (10985/2009),
 - uwzględniając dokument Rady z dnia 3 grudnia 1998 r. dotyczący stosowania regulaminu pracowniczego Europolu ⁽¹⁾, zwłaszcza jego art. 44,
 - uwzględniając art. 39 ust. 1 traktatu UE, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C7-0099/2009),
 - uwzględniając art. 100 oraz art. 55 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A7-0040/2009),
1. zatwierdza inicjatywę Republiki Czeskiej;
 2. zwraca się do Rady o poinformowanie go w przypadku uznania za stosowne odejścia od tekstu przyjętego przez Parlament;
 3. zwraca się do Rady o ponowne skonsultowanie się z Parlamentem w przypadku uznania za stosowne wprowadzenia znaczących zmian do inicjatywy Republiki Czeskiej;
 4. zobowiązuje przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, jak również rządowi Republiki Czeskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 26 z 30.1.1999, s. 23.

Czwartek, 22 października 2009 r.

Zmiana rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 ustanawiającego wspólną organizację rynków rolnych *

P7_TA(2009)0054

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 22 października 2009 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1234/2007 ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) COM(2009)0539 – C7-0223/2009 – 2009/0152(CNS)

(2010/C 265 E/32)

(Procedura konsultacji)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Radzie (COM(2009)0539),
 - uwzględniając art. 37 Traktatu WE, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C7-0223/2009),
 - uwzględniając art. 55 i 142 Regulaminu,
1. zatwierdza wniosek Komisji;
 2. zwraca się do Rady, jeśli ta uznałaby za stosowne oddalić się od przyjętego przez Parlament tekstu, o poinformowanie go o tym fakcie;
 3. zwraca się do Komisji o odpowiednią zmianę jej wniosku, zgodnie z art. 250 ust. 2 traktatu WE;
 4. zwraca się do Rady o ponowne skonsultowanie się z Parlamentem w przypadku uznania za stosowne wprowadzenia znaczących zmian do wniosku Komisji;
 5. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

Poprawka 2**Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający****Artykuł 1 – punkt 3**

Rozporządzenie (WE) nr 1234/2007

Artykuł 186 – litera a)

3. W art. 186 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) w odniesieniu do produktów sektora cukru, chmielu, wołowiny i cielęciny, **mleka i przetworów mlecznych**, mięsa baraniego i koziego, jeżeli ceny dowolnego z tych produktów znacząco wzrosną lub spadną na rynku wspólnotowym;”

3. W art. 186 lit. a) otrzymuje następujące brzmienie:

„a) w odniesieniu do produktów sektora cukru, chmielu, wołowiny i cielęciny oraz mięsa baraniego i koziego, jeżeli ceny dowolnego z produktów tych sektorów znacząco wzrosną lub spadną na rynku wspólnotowym;

aa) w odniesieniu do mleka i przetworów mlecznych, jeżeli ich ceny na rynku wspólnotowym znacząco wzrosną lub spadną w ciągu okresów 12-miesięcznych począwszy od 1 kwietnia 2009 r. oraz od 1 kwietnia 2010 r.;”

Czwartek, 22 października 2009 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

Poprawka 8

Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający

Artykuł 1 – punkt 3 a (nowy)

Rozporządzenie (WE) nr 1234/2007

Artykuł 188 – pkt 2a (nowy)

(3a) W art. 188 dodaje się nowy akapit w brzmieniu:

„2a) Parlament Europejski jest regularnie informowany przez Komisję o pracach komitetu, o którym mowa w art. 195. W tym celu otrzymuje porządki obrad komitetu, przedłożone mu propozycje środków, jak również wyniki głosowania, skrócone sprawozdania z posiedzeń oraz wykazy organów i organizacji, do których należą osoby wyznaczone przez państwa członkowskie do reprezentowania ich w komitecie. Parlament Europejski jest informowany za każdym razem, kiedy Komisja przekazuje Radzie środki lub propozycje środków, które mają być przyjęte.”

2010/C 265 E/13	Ochrona dzikiego ptactwa ***I Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 20 października 2009 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (wersja skodyfikowana) (COM(2009)0129 – C6-0102/2009 – 2009/0043(COD))	35
2010/C 265 E/14	Urządzenia spalania paliw gazowych ***I Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 20 października 2009 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady odnoszącej się do urządzeń spalania paliw gazowych (wersja ujednolicona) (COM(2007)0633 – C6-0393/2007 – 2007/0225(COD))	36
2010/C 265 E/15	Przepisy dotyczące świadczenia audiowizualnych usług medialnych ***I Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 20 października 2009 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych) (wersja ujednolicona) (COM(2009)0185 – C7-0041/2009 – 2009/0056(COD))	37
2010/C 265 E/16	Ochrona pracowników przed azbestem ***I Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 20 października 2009 r. w sprawie zmienionego wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ochrony pracowników przed ryzykiem związanym z narażeniem na działanie azbestu w miejscu pracy (wersja skodyfikowana) (COM(2009)0071 – C7-0206/2009 – 2006/0222(COD))	38
2010/C 265 E/17	Kontrola weterynaryjna zwierząt wprowadzanych do Wspólnoty z krajów trzecich * Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 20 października 2009 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Rady ustanawiającej zasady organizacji kontroli weterynaryjnych zwierząt wprowadzanych do Wspólnoty z krajów trzecich (wersja ujednolicona) (COM(2008)0873 – C6-0033/2009 – 2008/0253(CNS))	39
2010/C 265 E/18	Sieć zbierania danych rachunkowych o dochodach i działalności gospodarczej gospodarstw rolnych * Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 20 października 2009 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady ustanawiającego sieć zbierania danych rachunkowych o dochodach i działalności gospodarczej gospodarstw rolnych we Wspólnocie Europejskiej (wersja ujednolicona) (COM(2009)0125 – C7-0005/2009 – 2009/0040(CNS))	40
2010/C 265 E/19	Warunki zdrowotne zwierząt, regulujące handel wewnątrzwspólnotowy i przywóz z państw trzecich drobiu i jaj wylęgowych * Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 20 października 2009 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Rady w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt, regulujących handel wewnątrzwspólnotowy i przywóz z państw trzecich drobiu i jaj wylęgowych (wersja ujednolicona) (COM(2009)0227 – C7-0048/2009 – 2009/0067(CNS))	41
2010/C 265 E/20	Zwierzęta hodowlane czystorasowe z gatunku bydła * Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 20 października 2009 r. w sprawie zmienionego wniosku dotyczącego dyrektywy Rady w sprawie zwierząt hodowlanych czystorasowych z gatunku bydła (wersja ujednolicona) (COM(2009)0235 – C7-0045/2009 – 2006/0250(CNS))	42
2010/C 265 E/21	Umowa między Wspólnotą Europejską a Republiką Mauritiusa dotycząca zniesienia wiz krótkoterminowych * Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 20 października 2009 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie zawarcia umowy między Wspólnotą Europejską a Republiką Mauritiusa dotyczącej zniesienia wiz krótkoterminowych (COM(2009)0048 – C7-0015/2009 – 2009/0012(CNS))	43
2010/C 265 E/22	Umowa między Wspólnotą Europejską a Republiką Seszeli dotyczącej zniesienia wiz krótkoterminowych * Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 20 października 2009 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie zawarcia umowy między Wspólnotą Europejską a Republiką Seszeli dotyczącej zniesienia wiz krótkoterminowych (COM(2009)0052 – C7-0012/2009 – 2009/0015(CNS))	43

2010/C 265 E/23	Umowa między Wspólnotą Europejską a Barbadosem w sprawie zniesienia wiz krótkoterminowych * Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 20 października 2009 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie zawarcia umowy między Wspólnotą Europejską a Barbadosem w sprawie zniesienia wiz krótkoterminowych (COM(2009)0050 – C7-0017/2009 – 2009/0014(CNS))	44
2010/C 265 E/24	Umowa między Wspólnotą Europejską a Federacją Saint Kitts i Nevis w sprawie zniesienia wiz krótkoterminowych * Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 20 października 2009 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady dotyczącej zawarcia umowy między Wspólnotą Europejską a Federacją Saint Kitts i Nevis w sprawie zniesienia wiz krótkoterminowych (COM(2009)0053 – C7-0013/2009 – 2009/0017(CNS))	45
2010/C 265 E/25	Umowa między Wspólnotą Europejską a Antiguą i Barbudą w sprawie zniesienia wiz krótkoterminowych * Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 20 października 2009 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie zawarcia umowy między Wspólnotą Europejską a Antiguą i Barbudą w sprawie zniesienia wiz krótkoterminowych (COM(2009)0049 – C7-0016/2009 – 2009/0013(CNS))	45
2010/C 265 E/26	Umowa między Wspólnotą Europejską a Wspólnotą Bahamów dotycząca zniesienia wiz krótkoterminowych * Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 20 października 2009 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie zawarcia umowy między Wspólnotą Europejską a Wspólnotą Bahamów dotyczącej zniesienia wiz krótkoterminowych (COM(2009)0055 – C7-0014/2009 – 2009/0020(CNS))	46
2010/C 265 E/27	Projektu budżetu korygującego nr 9/2009: trzęsienie ziemi we Włoszech Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 października 2009 r. w sprawie projektu budżetu korygującego nr 9/2009 Unii Europejskiej na rok budżetowy 2009, trzęsienie ziemi we Włoszech, sekcja 3 – Komisja (14265/2009 – C7-0214/2009 – 2009/2087(BUD))	47
2010/C 265 E/28	Uruchomienie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji Komisja Budżetowa PE428.043 Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 października 2009 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji zgodnie z pkt 28 Porozumienia międzyinstytucjonalnego pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami z dnia 17 maja 2006 r. (COM(2009)0423 – C7-0113/2009 – 2009/2078(BUD))	48
	ZAŁĄCZNIK	50
Czwartek, 22 października 2009 r.		
2010/C 265 E/29	Projekt budżetu ogólnego na rok 2010 (Sekcja III) Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 października 2009 r. w sprawie projektu budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2010, Sekcja 3 – Komisja (C7-0127/2009 – 2009/2002(BUD)) oraz listu w sprawie poprawek nr 1/2010 (SEC(2009)1133) do projektu budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2010	52
	ZAŁĄCZNIK I	57
	ZAŁĄCZNIK II	59
2010/C 265 E/30	Projekt budżetu ogólnego na rok 2010 (Sekcje I, II, IV, V, VI, VII, VIII i IX) Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 października 2009 r. w sprawie projektu budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2010, sekcja 1 – Parlament Europejski, sekcja 2 – Rada, sekcja 4 – Trybunał Sprawiedliwości, sekcja 5 – Trybunał Obrachunkowy, sekcja 6 – Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny, sekcja 7 – Komitet Regionów, sekcja 8 – Europejski Rzecznik Praw Obywatelskich i sekcja 9 – Europejski Inspektor Ochrony Danych (C7-0128/2009 – 2009/2002B(BUD))	60

2010/C 265 E/31

Dostosowanie wynagrodzeń podstawowych i dodatków pracowników Europolu *

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 22 października 2009 r. w sprawie inicjatywy Republiki Czeskiej mającej na celu przyjęcie decyzji Rady dostosowującej wynagrodzenia podstawowe i dodatki pracowników Europolu (10985/2009 – C7-0099/2009 – 2009/0805(CNS)) 68

2010/C 265 E/32

Zmiana rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 ustanawiającego wspólną organizację rynków rolnych *

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 22 października 2009 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1234/2007 ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) COM(2009)0539 – C7-0223/2009 – 2009/0152(CNS)..... 69

Skróty i symbole

*	Procedura konsultacji
**I	Procedura współpracy: pierwsze czytanie
**II	Procedura współpracy: drugie czytanie
***	Procedura zgody
***I	Procedura współdecyzji: pierwsze czytanie
***II	Procedura współdecyzji: drugie czytanie
***III	Procedura współdecyzji: trzecie czytanie

(Typ procedury zależy od podstawy prawnej zaproponowanej przez Komisję.)

Poprawki polityczne: tekst nowy lub zmieniony został zaznaczony kursywą i wytłuszczonym drukiem; symbol ■ sygnalizuje skreślenia.

Poprawki lub zmiany techniczne wprowadzone przez służby językowe: tekst nowy lub zmieniony został zaznaczony zwykłą kursywą; symbol || sygnalizuje skreślenia.

CENY PRENUMERATY w 2010 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Format CD-ROM zostanie w ciągu roku 2010 zastąpiony formatem DVD.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

